

په نند وهرگره له ۵۰ به سهرهاتی
قوربانیانی خوښه ویستی

محمد حه سهن سهرکه ینیلی

چاپی دووهم
ههولیر ۲۰۱۳

منتدی اقرا الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

**په‌ند وەرگره له (٥٠) به‌سه‌ره‌اتی
قوربان‌یانی خوشه‌ویستی**

ناسنامه‌ی

ناوی کتیب: پەند و مرگەرە ئە (٥٠) بەسەرھاتی

قوربانیانی خۆشەویستی

بابەت : نایینی

نامادەکار : محمد جەسەن سەرگەینیلی

کۆمپیوتەر : نووینگە ی هیوا

چاپی : دووهم / ٢٠١٢

کتیبه‌خانه‌ی

هاجی قادری هه‌وینی

دیزارین - چاپکردن - بلاوکردن و وه

٠٦٦ ٢٢٣٣٨٦٨

٠٦٦ ٢٦١٨٩٠٢

عێراق - شەڕەزەر - هەولێر

ماڤی چاپ پاریزێز راوه

بە بەرنامەرایەتی گشتی کتیبخاڤە گشتییه‌کان ژمارە ی سێاردنی (٥٢١) ی هالی (٢٠٠٩) ی پێدراوه.

07504671394

hawler.chap@gmail.com

پەندە وەرگرە ئە (۵۰) بەسەرھاتی قوربانیانی خوشەویستی

ئامادەکار: محمد حەسەن سەرگەینی

چاپی دووھم

۲۰۱۳

ھەولێر

(پێشەکی)

بسم الله الرحمن الرحيم

لە بەشی یەكەمدا كۆمەڵە بەسەرھاتەکی واقعی و زیندوو مان خستە بەردەم خۆینەرانی كورد، كە پالەوانەكانی ئەم فیلمانە ی تێدا بوبون بە قوربانیەكانی وەسوەسەكانی شەیتان. لێرەش لە بەشی دووهم دا كۆمەڵە بەسەرھاتەکی تری واقعی و زیندوو مان خستۆتە بەردەمیان، كە پالەوانەكانی تێدا بوونەتە قوربانی خۆشەویستی و ئەوینی سێكسی. لەویدا پالەوانەكان خۆیان دان بە تاوانەكانیاندا دین و تراژیدیایان بە جۆگەلەییەکی نەپراوەی فرمیسك دەگێڕنەو، هەموو ئەوانەش سەرەتا بە ئارەزوویەکی كت و پرو، وشەییەکی درۆی گورگیکی لە پێستی مەردا، یان سەیر كردنەکی حەرام و یان مۆبایلەکی فریودەر تووشی هاتوون. قوربانیەكانیش بەزۆری كچە لاوێ ساویلکەكان، وەكو مەری بێ شوان گورگ لی ی داو.

دیارە شەیتان كاتێ وەسوەسە دەكات زۆر چەکی تایبەتی بەكاردینێ، لەوانە نەفس هەواو ئارەزووەكانی مەرۆڤ. وەكو خودا دەفەرمێ: ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ﴾ (البقره / ١٦٩). واتە: فەرمانتان پێ دەكات بە خراپە و داوین پیسی یەكان.

﴿وَالْجَانُّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (الحجر / ۲۷).

شەیتان، که ئەتیره و له بلیتسە ئاگره و ئیحا به ده کانی خوی بهرده وام
بۆ سەر دلی مروژ په وانه ده کات و نهستی (اللاشعور)ی وەری
ده گریت. شەیتان وەکو جادوو که ری جادوو به کانی خوی به کار دینی و
ئیحا و هاله موگناتیسە یه کانی له ریگای دهم و هزر و دهسته و به
مروژ په وانه ده کات تا له خشته ی بیات.

﴿أَنْتَ مَسْنِي الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ (ص / ۴۱).

کاتی جنۆکه ده پونه له شی مروژه و په راسته و خو پو له میشکی
ئه تیر ده کات، که له میشکی مادی دایه و ده توانی به ئیحا و
تیفرۆسمانه کانی کار له هه ر ئەندامی بکات له له شدا، توژی نه و
پزیشکی یه کان سه لماندویانه ئەوانه ی فی (الصرع) ده یانگری
له ره له ری ئەتیری له میشکیاندا هیه، وەکو (وحید عبدالسلام بالی)
له (وقایة الانسان من الجن و الشیطان / ل: ۷۳) دا ئامازه ی بۆ
کردوو. سه لمی تراوه شەیتانه کان زیاتر ده سه لات به سه ر میشک و ئەو
چه قە ی ده سه لات ی هیه به سه ر ئەندامانی سیکسدا ده گریت، وەکو
(یوسف الحاج) له (ضحایا الشیطان) دا (ل: ۲۲۵) دا باسی کردوو.
باشترین چاره سه ر ته لقینی ده روونی یه به نوژی و پارانه و هه یادی خوا و
تۆبه کردن، که ئاسه واره کانی ئیلقا شەیتانیه کان له دل و نه ست دا

لاداباتو نېحاي خيږ جېگايان ده گړيته وه. چونكه نېحا گه وره ترين كار تي كهن له مړۍه كان، نېحاي مړوځو نه جننه كان. ﴿الَّذِي يُؤَسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ (الناس / ۵، ۶). به لئ مړو شهي تانېش، كه به ته واوي دل و نه ست و هه ستي ته تسليم به ويستي شهي تان كړدو وه و ه كو رېوځيكي بهرنامه كړاو له ژيړ ويستي نه ودا هه لده سوړي، ده تواني و ه كو نه و ده وړيكي كاريگه ر بگيړي له خراپه كاري و بلاو كړدنه و ه ي فساد و بهر په وشتي دا.

سيكس يه كيكه له و غه ريزانه، كه شهي تان و نه وده ميزاد ده تواني له رېځايه وه خراپه كاري و لاداني سيكسي بلاويكه نه وه و كه ساني ساده و ساوېلكه ي تيډا بكه نه قورباني نېحا به ده كاني خوځيان. چونكه سيكس غه ريزه يه كي سهره كي يه له له شماند او له ريزي خواردن و خواردنه وده دا يه !.

(د: ميلان ريزل) له (تدريب الادراك الحسي / ل: ۵۹) دا ده لئ: (به دريوايي ژيانمان ده كه وينه بهر كاريگه ر نېحا و پي گوته نه كان). له (ل: ۱۶۴) دا ده لئ: (نېحا و پي گوته نه كان ده تواني كاري بابته ي له له ش بكن سه لمي تراوه هانداني كوته ندامي ده ماري ده تواني كار له ته واوي له له شكات). و ه له (ل: ۶۵) دا باسي كړدو وه، كه باشتري چاره بو

لابردنی ئیحا به ده کان نویژو پارانه ویه له خوا، که ئیحاى ئیجابین بۆ
ناده میزاد). لیره دا ده بینى لهم به سهرهاتانه دا چۆن مروځى شهیتانى
به وشه ی فریوده رو درۆو ئیحاى به د کچانى ساده راو ده کهنو
نهیستان کۆتېرۆل ده کهنو ده یانکه نه نیچیرى بۆ ناره زوه کانیانو
داهاتوى دنیاو قیامه تیان له ده ست ده دن. بیگومان پابه ندى به
دینو نویژو پارانه وه و پۆشنیرى و رهو شته جوانه کان باشتړین
سه نگه رن بۆ قه ده غه کردنى نه و ئیحا به دانه و خوپاراستن لییان!

ناماده کار

۲۰۰۸ / ۱۰ / ۱۰

چیوه ی سه روو

چیڅکی (۱)

کچیڅکی (۱۲) سالانه هاوار ده کات به شوم بدهن.

باوک کاتې گوټی له کچه (۱۲) سالانه کدی ده بې، راشکاوانه به
 پرووی دا ده لټې: به شوم بده ورده دهیگرې!! که ده بې چی هانی
 دابې بډ شو کرداره؟ نه مه پردهیه که نه کادی یه، نه مه یه کیڅکه له
 قوربانیانې شو بهرنامه خراپانه ده یخړینه سر ته نترنیت و
 سه حنه کانو (سته رلايته کان). ثم کچه یه له دواي نوستنی باوانی دا
 به دیار شو فلمه سیټکسی یانه وه داده نیشې، که سهرنجی خه لکانی
 نه فس نزم راده کیڅشې، هه تا نه وه نده هوگریان ده بې ناچې به هیچ
 لایه کدا نه وه کو هیچ به شیڅی له ویتانه ی شو خراپکارانه له ده ست
 نه پروات. نه مه له کاتې دایه باوان بې ناگان تا نه وکاته ی کچه که به
 پرووی باوکی دا هاوار ده کات به شوم بده، باوکیش له و داواکارییه
 سهری سوره میتیت. چون ثم قسه یه ناکات، له کاتې دا شو سهری
 شو گه غجانه ده کات، که بې شهرمانه له بهرام بهر ملیونان که سدا
 گه مه ی سیټکسی ده که ن!! نابروو له که داربووه و داوین پاکی
 له ناوچووه و له ناو شو گومرایی یانه دا به فیږ چووه. به لام کی
 تاوانباره؟ کچه که، یان باوان، یان ستافی شو بهرنامه؟

چیږکی (۲)

باوکه بلئی نامین !

(پیاوئ کچه که ی به شوو نادات تا ده گاته (۲۷) سالان، نه نجا
توشی نه خوښی جه سته یی و دهر وونی دئ و ده یخاته سهر جیگا، کاتی
مردن ده بیته چاره نوی، نهو سته مدیده یه ده لئ: کوا باوکه؟ که
باوکه که دئ و پئی ده لئیت: باوکه بلئی نامین. نهویش وتی: نامین.
دووباره وتی: بلئی: نامین. وتی: نامین. وتی: یاخوا خودا به هه شت
لی حرام بکات، چون منت له مال و میرد حرام کرد، نه نجا مرد).

چاپۆکی (٣)

ئافرەتان لە ولاتی ئێوەدا شاژن.

دراوسیەکەمان بەتەواوی بەسالدایا چوو بوو (٧٠) ساڵ زیاتر دەبوو.
لە کاتی بینینی دا بەزەبیت پێدا دەهاتەو، دەچوو ژووڕو دەهاتە
دەرەو، کەس نەبوو یارمەتی بدات لە خزم و خۆشانی.
خۆی شتی دەکۆپی لە خواردن و جلو بەرگ، مالهەکی خامۆش
بوو، کەس لەدەرگای مالهەکی نەدەداو کەس ئاوپری لێ نەدەدایەو !
پۆژیکیان بە ئەرکیکی ئایینی هەڵسام لەگەڵ دراوسییتی دا، بە
بینینی ئەمە ئەم پیرەژنە خۆرئاوایی یە واقعی و پەما، کە چی من هیچ
کارەکی نەوێندە بایەخدارم ئەنجام نەدابوو، بەلام ئەو لە
کۆمەلگایە کدا دەژیا کاری چاکەکی تێدا نەمابوو، سۆزو بەزەبی
نەدەزانی، پەیوەندی دراوسییتی تەنیا بەیانیت باش و ئێوارەت باش
بوو. پۆژی دووهم هەندێ شیرنەمەنی بوو منداڵەکان هێنابوو،
پسولەیهکی هێنابوو، کە لە بۆنەو یادەکاندا پیشکەش دەکری،
لەسەر پسولە کە سوپاس و پێ زانینی لە هەمبەر ئەو یارمەتی یە
تێدا نوسرابوو، هاڤم دا بێ سەردانی هاوسەرە کەم بکات. ئەویش
ماوە ماوە سەری لێ دەدا، لە کاتی هاتوچۆی دا بوو مالهەو مان زانی

له ولاتې نيمه دا پياو نهرکی به پړيوه بردنی مال و مندالی له سهره و کاريان بؤ ده کات و خواردن و جل و بهرگيان بؤ ده کرپت، وه له و ناسته پړيزه تن گه يشت، که موسلمانان بؤ نافرته داناه، وه کو کچ و وه کو ژن و وه کو دايک، به تايبه ته له کاتي پړيوونی داو منداله کانی له خزمهت و پړيزی دا پيشبرکي ده کمن، هرکه س ده ست به رداری خزمهت کردن بې، له باواني و لای خه لکی نه فرين لی کراوه.

نوه ژنه له تزیکه وه ده بیینی خیزان لای موسلمانان چنه تهبانو پړیکن و چؤن باوان مامه له له گهل منداله کانی دا ده کات، چؤن کاتي دیتسه وه مال منداله کان وه کو کؤزی ده وری ده دن و چؤن ژن له خزمه ته میړدی دا ده وه ستی، نوه به سته زمانه باری نه وانی له گهل باری خؤیدا به راورد ده کرد. بیری ده کرده وه نوه مندالی هه یه و نه وهی هه یه نازانی له کوینه و که سیان سه ری لی نادهن، نوه هندی جار خه ریکه بری و بسووتی که س نییه پتی بزانی، به لای نه وانه وه نوه هه یه نرخیکی نییه، ماله که شی به ره ه می په نجی دریشایی ته مه نی خویه تی. لای ژنه که می من باسی نوه ناسته نگانهی ده کرد ژنی خورثاوا له راست کاردا دیته پیشیه وه، ده بی خوی پړیوستی یه کانی ماله وه بکرپت. پاشان کو تایی قسه کانی به وه هیئا: نافرته تان له ولاتې نیوه دا شازن، گهر پیر نه بامه پیاوه کی ولاتې نیوه ده کرده

ھاوسەرو ۋەكو ئىۋە دەژيام. ئەم دياردانە لای ھەموو ئەو كەسانە
 ئاشكرايە، كە لە ۋلاتى خۆرئاوايە، يان لە بارودۆخى ئەۋى
 دەكۆلىتتەۋە، بەردەوام كەسانى لای خۆمان ھەيە لەو ژيانەى خۆرئاوا
 تەرىق نابىتتەۋە لاسايان دەكاتەۋە، پۆژنامەو گۆفارەكان دىيەى
 ئىسلامى يان پەر كىردوۋە لە سەرنج پاكىشان بۆ جلو بەرگە مۆدەى
 ژنانى خۆرئاوا ئەو ئازادىيەى ژنانى خۆرئاوا تىيدا دەژىن: سوباس
 بۆ خودا لە راست بەھرەۋەر كىردنى ئىتمەى بە ئىسلام^(۱).

(۱) من دەلەيم خۆزگە تاكى كوردىش وريا دەبۆۋە لەو بى ناگايى يەى تى يدايەو
 ئاورپىكى لەكتورى پىرۆزى خۆى دەدايەۋە، كە جۈانتىن ناينو جۈانتىن جلو
 نەرىتو پەۋشتو جۈانتىن نادابى كۆمەلەيەتى ھەيە، تەنيا بۆ زانست سوۋدى
 لەخۆرئاوا ۋەردەگرت ۋەكو پىتغەمبەر (ﷺ) فەرمويەتى: (اطلبوا العلم ولو
 بالعين). لەسەر پۆشنىپىرى خۆى دەۋلەتو كيانى خۆى دادەمەزراند. ئەو كاتە
 لەلوتكەى پىشكەۋتندا دەبۆو!

چېڭىكى (۴)

باوگە تۆلەنات بىردەم ئىستاش ھاتوئىت دەگىت :

ئەو كىژە بەستەزمانە پەيۋەندى نىۋان گەنجۈ كىچى لەرىڭگى
كەنالە ئاسمانىيەكانەۋە ئاشنابوو، كاتى مالىۋە دەنۋوستن، دەچۈ
سەيرى كەنالە سىڭىسى يەكانى دەكرد، كە لە بەشى بەرنامە
ھەرامەكان و بەدپەرەۋىشتەكانەۋە لەۋىۋە غەرىزە سىڭىسى ۋە ھەۋەسى
دەۋرۋىژاند، دۋاى چەند پۇژى ئارامى نەماۋ ھانى دا، كە دىلدارىك بۆ
خۆى بدۇزىتەۋەۋە ئارەزۋەكانى دامركىنىتەۋە. كىچەكە وىستى بەم
ئەزمونە ھەلىسى، ئەۋەبو گەنجىكى دۇزىيەۋە، ۋەكو گورگى بى
بەزەيى، ئەو كىچە بوۋە پاروۋىكى چەۋر بۆ ئەۋو بە ئاسانى قوتى
بدات، لەم پۇژەشدا غونەى ئەۋانە كەم نىيە، ئەو كىچە ھەژارە چى
دەستكەۋت؟ ئەو كىچە بەرھەمەكەى كۆرپەلەيك دەبى، بەدۋاى
پروۋدانى كارەساتەكى جەرگ بېدا.

ئەو كىچە دەكەۋىتە دەست پىۋانى پۇلىس، دۋاى ئەۋە بانگى
باۋكى دەكرى تا ئەۋ كارەساتە دلتەزىنە بەچاۋى خۆى بىنىت.

پىۋەكە لەبەردەم كىچەكەيدا ۋەستابوو ھەزى دەكرد بەر لەۋە
مىردبايەۋ ئەۋ ھەلۋىستەى نەبىنىبايە .. لەبەردەم پىۋانى پۇلىسدا

كچە ھاۋارى كرد: پىگام بدن بىكوژم! ئەو شەرەف و ناموسى منى
بردو لەبەردەم خەلكى دا پروپەشى كردم!! تۆ ھۆكارى ئەو بوويت
ئەو سەتەلايتەت ھىنا مالمەو و بى چاودىرى بۆ ئىمەت لى گەرا،
وہكو ئەوہى ئافرەتتىكى خراپەكارت ھىنا بىتەوہو نەشزانى، تۆ
ھۆكارى ھەموو ئەو بەسەرھاتانە بوويت ئىستاش بۆ داۋىن پاكى من
دەگرىت ؟!

چېڭكى (۵)

كاسىتى ئىدىيۇ ژيانى منى لەناوېرد :

كېچىكى داوېن پاكە لە قۇناغى زانكۇ دايە/ بەشى دەرونزانى،
سىڭى براى ھەيە يەككىيان لە قۇناغى سەرھاتى داو دوانەكەى تر لە
قۇناغى ناوھندى دان، باوكيان سەوزە فروش بوو خەرىكى پەيداكردى
پاروى ژيان بوو.. كېچەكەشى زىرەك و داوېن پاك بوو، قوتابيان لەبەر
زىرەكى خۇيان تىكەلاو دەكرد.

لە بەسەرھاتەكەيدا دەلى: رۇژىكىيان لە دەروازەى زانكۇ ھاتە
دەر، گەنجىكم بىنى زۇر خۇى كەشخە كىرەبوو، ۋەكو بمناسى ئاوا لە
من پامابوو، بەلام من گويم پىن نەدا، دواى ئەو بەدواى مندا ھات و
بە دەنگى نزم و مندا لانە دەيوت: جوانى، شۇخى، من حەزم لىيە بىيە
ھاوسەرى ژيانم، ماوھەكە سەرغىت پاكىشاوم و پەوشتە جوانەكانت
ناگادارم، منىش زۇر بە پەلە دەپۇشىتم قاچم قەچى دەگرت و ئارەقە
لەناو چەوانم دەھات، چونكە قەت ھەلۇيىستى ئاوام توش نەھاتبوو.
بەشىۋاوى بىر پەرتى چوومە مالدەو سەرقاتى ئەو بابەتە بووم،
شەو لە تۇقېن و دلەپراوكى دا بووم، خەو نەكەوتە چاۋەكانغەو. پۇژى
دوۋەمىش بەم شەنگى يەو لەبەردەم زانكۇدا ۋەستابوو بەزى

ده هاتې، هه مو پوژې شوینم ده کهوت، دوايي نامه يه کي کورتی پر له
 نهوینو سۆزی بۆ ناردم داوای لی بوردنی ده کرد لهو نازرانه من.
 منیش نامه کهم دراندو دواي چند کات ژمیري زهنگی موبایل
 هات و هه لم گرت، نهو گه نجه به قسه ی خوش دهیوت: نامه کهت
 خوینده وه یان نه؟ پیتم وت: گهر وازدینی بیننه گهر نابه خیزانم
 ده لیم و هاوار بۆ تو .. دواي کات ژمیریکی تر موبایلی کرده وه،
 دلته وازی ده کردم که نهو نیازی پاکه و ده وله مهنده و ده یه وی بمکاته
 هاوسه رو کۆشکه کی مۆدیرنی بۆ بنیات ده نیم و من به ته نیا له
 خیزانه که مدا ماوم ... دلتم نه رم و دهستم کرد به قسه کردن له گه لی
 داو هه موو کاتې چاوه پړی موبایل بووم .. دواي کولیر چاوه پړی
 نهوم ده کرد شاید بیبینم، به لام بی سوود بوو. پوژیکیان له کولیر
 ها تمه ده رو له به رده م مندا بوو، له خوشیان بالتم گرتن، دهستم کرد به
 سوار بوون له گه لی داو به ترۆمبیله که ی و هه موو شار ده سوراینه وه،
 ههستم ده کرد تازه دلی لی سه ندوم و ناتوانم وازی لی بینم، کاتې
 دهیوت: (تو داها تو هاوسه رم ده بی و پیکه وه ده ژین، تو شازنی منی
 پروام ده کردو له خوشیان نه شکم ده گرت).

پوژیکیان نای لهو پوژه په شه، که چاره نووسی کو شتم و ناموسی
 بردم، نهو پوژه سواری ترۆمبیله که بووم و چومه شوقه یه کی پاخراو و

دانیشتین، نەم زانی گەر پیاوو ئافرەتێ پێکەوه دانیشتن سێ یەمیان شەیتانە. بەلام شەیتان بە قسەکانی ئەو لاوە دلی داگرتم و سەیری یەکترمان کردو سزای دۆزەخم بوو بپرایەوه، هەر نەم زانی تازە بوومە نیچەر بە دەستی کوپەکەوه و شەرەفی شکاندم. وەکو شیتان هەلسامەوه و وتم: چیت لێم کرد؟ وتی: مەترسە تۆ هاوسەرمی. وتم: هاوسەری چی خۆ ماره نەکراوم. وتی: داھاتو مارهت دەکەم!

بەم شێوەیە چوومە ماله‌وه و قاچەکانم پانەدەگرتن، ناگر لە دلم بەربوو ... خودایە چیم بەخۆم کرد؟ ئایا شیت بوبوم؟!

زۆر گریام و زۆر خەفەت دایگرتم، تا وازم لە خوێندن هێنا، کەس لە خزمەکانم نەیتوانی قسەم پێ بکات. هیوام تەنیا ئەوەبوو، کە بەلێنی داوه بێ داخوازی بکات. پۆژ پۆژی پادەکیشاو وەکو چیا قورس بوون بەسەرمەوه.

دوای ئەو کارەساتە وێرانکەرە دەنگی مۆبایل هات، وەك بلیی دەنگەکی دوور بانگم دەکات بۆ دیمانە کردن. شادی گرمی وام زانی ئامادەکردنی کاری هاوسەری یە. دیدارم کردو بەر لە هەموو شتێ وتی: نەکە ی بیر لە مێردکردن بکە یەوه، ئێمە بێ مەرج ئاوا پێکەوه دەژین... بە خۆنەویستی زللە یەکم لێ دا تا وای لێ هات توپە ببی، پێم وت: من وام زانی هەلە ی خۆت پاست دەکە یەوه، من وادەبینم

که سیټکی بڼې ږه وشتو بڼې نرخیت. له تر ټومبیل دابه زیمو دهستم به گریان کرد. نه نجا بڼې شهرمانه کاسیتیکې به رز کرده و و وتی: بهم کاسیته قیدیویه له ناوت ده بهم. وتم: چی تیدایه، وتی: وهره با پیکه وه بیبینینو شته کی چاوه روان نه کراوه بو تو، پیکه وه سهیرمان کرد بینیم وینه ی داوین پیسی نیوان منو نهوی به دزییه وه گرتوه. وتم: نهی تر سنوک و بڼې غیره ت چیت کردوه ... وتی: به کامیرای شاراهه نه مدم گرتوه، که به سرماندا زالو هه موو جولیه کی نیمه تو مار ده کات، نه م کاسیته چه کیته به ده ست منه وه له ناوت ببات، بهو مهرجه نه بڼې که ژیرباری ناماژه کانی من بیت.

منیش ده گریام و هاوارم ده کرد، چونکه نه مه هه ر کیشه ی من نییه، به لکو کیشه ی خیزانیکه، کاسیته که ی نه دامه دهسته وه ناچاروم ببه دلی دهستی نه وو بازرگانی پیوه ده کردم و هه ر جاره ی دهیدامه ده ست پیاوړیک، بهم شیویه له قور چه قیم و گورام به له ش فروشی بڼې نه وه ی خانه واده م پڼې بزانیته، چونکه متعانه یان به من بوو.

کاسیته که بلاویوه و کوپی یه که و ته به ردهستی ناموزاکم، مه سه له که ته قییه وه باوکم پڼې زانی و هه موو نه ندامانی خیزانی به سه ری راگه یشتو بڼې نابرویی نه م مه سه له یه له شاردا دهنگی

دایەوێ و مائمان بە بێ ئابرو ناوی دەرکرد، بۆیە لە ترسی گیانی خۆم
 پام کرد، زانیم کە خێزاغان چوو هەندەران و بێ ئابرویی یەکەیان
 لە گەڵ خۆیاندا برد. ئەم کاسیته بەناو لاواندا بلاودەبۆو و منیش
 لەناو داوین پیساندا دەژیام. ئەم هیچ و نەگریسە بوو منی وەکو
 بووکە شوشە لەبەردەستی خۆیدا هەڵدەسوێاند؟ نەك هەر من بەلکو
 زۆر کەسی تری فربو دابوو مالتی زۆر کەسی تری وێران کردبوو، بۆیە
 ویستم تۆلە ی لێ بکەمەوێ. رۆژێکیان سەرخۆش بوو هاتەلام و منیش
 هەلم قۆزیەوێ و دامە بەر چەقۆر ئەو شەیتانە ئادەمی یەم کوشت و
 خەلکیم لە دەست خراپەکانی رزگار کرد، ئەو تا ئیستا لەبەندیخانە
 تالی ئابروم و پەشیمانیم لەو کارەم و ئەو ژیانە ی سنوورم تیدا
 بەزاندووێ دەچێژم ئەم بەسەرھاتەم نامۆزگارییە بۆ کچان، کە
 نەکەن بە قسە ی لوس و نامە ی رازاوێ بە خۆشەویستی فربو بخۆن.
 خوشکاتم واز لە مۆبایل بێنن بۆ ئەم مەسەلانە.

چیرۆکی (٦)

یادداشتەکانی پیرەژنی لە گەڵ خۆشەویستی ناپاکی دا :

فرمیسکی خەم و پەریشانی لە چاوی ئەو پیرە ژنە ھاتە خوار، کە دەپوانی بەسەر پەنجەرە کەدا، چاوەکانی داپۆشیوە و خەفەتییکی بەردەوامی لە دلدا کە کردوو و ناھێکی لە ناخدا خەفە کردوو و خەریکە ھەناوی لە گەلدا دیتەدەرەو بوکیکە لە پەنجەرە کەیمو و سەیر دەکات چەندە دلخۆش بوو و چەندە خەمباری کیشاوە. بە یادەکانی زۆر بۆ دواوە دەگەریتەو. ئەم پیرە ژنە لە سەردەمی لاوی دا زۆر جوان و شۆخ بوو.

ئەو مێردە و خێزان و مائەکی دەویست وەکو مائی خەونەکان بۆی لە پروی کارگوزاری یەو، ئەمە ئاواتی ئەو بوو.

سەیری واقعی تالی خۆی کردو لە پەنجەرە کەو پوانی یەو، فوستانی بوکینی بینی، وە یادی ئەو پۆژانەی دەکردەو کە کاتی خۆی بە گوڤارەکان دەبردە سەر، لەوێ دەکوڵیەو کە توشی ھاتوو و لە ئاسمانی دەپوانی و فرمیسکی گۆرو گەرم بەسەر کوڵمە. دادەبارین. بیری لە رابردو دەکردەو، کە چی وای لی کرد توشی ئەو ئازار و ئەشکەنجانە ببیت. بەھار بوو لە گەڵ باوکی دا لەمال چوو وەر

بؤ باژېړو خوشکه چکوله کەشی یاوهری بوو، نهو حەزی نەدە کرد
له گەلێاندا بچي، دەنگی تەلەفۆن هات و زوو خۆی گەیاندي، دەستە
خوشکەکی بوو قسەي له گەلدا کردو داوای لی کرد گەشتەکی کورت
بکەن و به یه کي له مەلەبەندە تازەکاندا بسورپېنەوه. بئ دوودلی پازی
بوو. دەستە خوشکەکی هات پیکهوه رۆښتن، ناخاوتنیان کردو لی
ی پرسی (بۆی فریئند - دۆست) ههیه؟! وتی: نه، من چۆن متمانهی
خیزانیم له دەست دەدەم !

دەستە خوشک (الصديقه): ئەمە قسەیه کی کۆنە حەز به بیستنی
ناکەم. له هیکرێا نهو دەستە خوشکەکی رۆښتن و ناماژەي بۆ یه کي له
شوینەکان کردو وتی: ئیتره دەستە گەنجیکي لایه، بړۆ هەله که
له دەست مەدە، من به تەواوی رەفزم دایه، به لām دواي سوربونی نهو
هاورپېم قایل بوم و دواي چەند خولی ناشنام له گەلێاندا.

نهو بهو هاورپکەم تەسليم دەبی پسوله یه که هەلده گریتەوه، که
ژماره ی مۆبایله که ی تیدایه، نهو گورگینک بوو له گورگەکان و نهویش
خۆشحالی خۆی دەرپړی و به دۆستی رابردوی گۆرپیهوه.
گەشتە که دوايی هات و کچه کان بۆ مال گەرانەوه.

کچه که ويژداني نازاري دده. له وکاته دا په يوه ندييه کي پي گه يشت، که له هه مان دهسته خوشکه به د شانسه که يه وه. په يوه ندييه که ناوابو :

کچه که : چوني؟ هاوپييه که: نايا هيشتا په يوه نديت به دوسته که ته وه نه کردوه؟ کچه که : ناتوانم ! دواي نه وه ي نهو هاوپييه شومه زوري لي کرد قايلي کردو په يوه ندي پيوه کرد.

په يوه ندي يه کم کورت بو، دوهم زورتو بو، سي يه م جار ژوانو ديداري تيدا هاته دي. کچه که چوه ژوانو به پيژو شه په فو ناموسه وه پويي .. کاتي له ژوان گه پايه وه بي نابرويي به دواي خوي پاده کيشا، چي بکاتو چي به خزمو که ساني بلتيت، به دايک وياو کي؟ چند مانگو پوژ رابردن، بينيم سکم زيندوه وه ده جولي .. نه ي خودايه نه مه ناکامي زينايه که يه. له مال پايکرد نه وه ک نابروي بجيت. دواي ته واوبوني پوژان و مانگه کاني دوگيانيه که ي کامل بو کاتي مندا ل بوني هات. چوه لاي ماماني کي ناودار تا له مال مندا له که ي ببيت. نه نجا پاده کات و مندا له که به جي ديلتيت. نهو هاوپييه ي بير کرده وه که به د شانسي کرد. په يوه ندي به خوشه ويسته که يه وه کرد شا به دبې قوتاري بکات. نه ویش به گالته وه پي نه که ني، چونکه نه وه

يه كه كم كهس نيبه مندالي زيناي لي پاشه كهوت بكات. ته له فونه كهي به پويده داخست. چي بكات په ناي برده بهر سوالو دهروزه كردن.

له كاتي شوين بزر بوني دا باوكي له ونبوني نهو ناگدار كرايه وه، دوزرايه وهو دوايي خرايه مه لېبندى چاك كردن (الاصلاحية) . دواي سى سال هاته دهر. وه كو بهرگ درو دهستي به كار كړدو نهو سالانه ههر به وه وه خهريك بوو، چونكه خيزاني له خوځي دور ده خه نه وه.

فرميټسك به دواي فرميټسك له چاوي نهو پيره ژنه ده هاتنه خوارو يادي كراسي بوكيڼي ده كړدو يادي نهو پړوژهي ده كړد دوسته دروژنه فريوده ره كهي به ليني تيډا پي دابوو. دنياي لي سوړاو دهنكي بوكي و شيني ناميزاني يه كترى بوون. دواي هاواري به زه وي داكهوت و ده يوت: خوايه روجم پي بكهيت. دواي ماوه يهك دراوسي يه پيره كه مان مرد. به خاك سپيرا بي نه وه ي كهس بوي بگري. له ژيانى هاوسه ري خوش بي بهش بوو، له كوپو نه وه كانو سهير كردن و نواندنې سوز له گه لياندا بي بهش بوو. تا له وشه ي دايكه، كه گه ورتين وشه يه بي بهش بوو. هه موو نه وهش له بهر يهك ژوان و ديدار. خواي بهنده كان له گه لي دا به بهزه يي به، چونكه دنياي له دهست چو با په سلاني له دهست نه روا ت !

چىپۆكى (۷)

شەيتان چوارەم كەسمان بوو

(أبو عبدالله) دەئى: نازانم چۆن ئەم سەربوردەيەت بۆ بگىرپمەۋە،
كە ماۋەيە كە لەگەلى دا ژياومو، تەۋاۋى پىرپەۋى ژيانى گۆرۈ، من
نەمدەۋىست باسى بىكەم، تەنيا لەبەرئەۋە نەبى، كە ھەست بە
بەرىرسىياري دەكەم لەلای خوداى گەۋرەۋە تا ئەو گەنجانەى سەرىپچى
خو دەكەنو ئەو كچانەى بەناۋى خۆشەۋىستى قىلپەۋە وىل دەبن وريا
بىكەمەۋە.

ئىمە سى ھاۋرپى بوين، يان واچاكتە بلىين شەيتان چوارەمان بوو،
گەۋجى و بەخۇنازين كۆى كىردبوۋىنەۋە.

دەچوۋىن كچانى ساۋىلكەمان بە قسەى شىرىن پاۋ دەكردو
دەمانبردن بۆ كىلگە دوۋرەكان، لەۋى ئىمەيان ۋەكو گورگىك دەبىنى،
كە دۋاى مردنى وىژدانمان پارانەۋەيان نەرمى ناكات. بەم پەنگە
شەۋو پۆژانمان لە كىلگەكانو چادەرەكانو ترومبىلەكاندا بوو لە
كەنارى دەرياكاندا، تا ئەو پۆژە ھاتە پىشەۋە، كە قەت لەنيادام
ناچىتەۋە.

وه كو جاران چووينه كيڼگه و همموو شتي ناماده بوو، نيچيره كه
 كچيڼك بوو بؤ همر يه كيڼكمان، شهربابو مدي نه فرين لي كراومان پي
 بوو، نه وه ي له يادمان چوو بوو خواردن بو، پاش ماوه يي هاوپتيه كمان
 به ترومبيله كه ي چو خواردن بكړيت، كات (۶) ي نيواره ده بوو، چهند
 كات ژميړه كي برد نه گه پايه وه، كات ژميړ (۱۰) زور نيگه ران بومو
 ناچار بوم پرؤم سؤراغي بكهم، به ترومبيله كم پړويشتمو له پړيگادا
 پوداوه كي ترسناكم بيني، كاتي چوومه سهر ي بينيم ترومبيلي
 براده ره كه مهو ناگري لي بهرز ده بيته وهو به لايه كدا وه رگه پراوه. به
 په له وه كو شيتان پام كرد لهو ترومبيله كه ناگري تي به ربووه دهري
 بينم، كاتي بينيم نيوه ي له شي بووه به خه لوز واقم وړما، به لام
 هيشتا گياني تيدا مابوو، هيڼامه سهر زه وي، دواي خوله كي
 چاوه كاني كرده وهو وړينه ي ده كرده هاواري ده كرد: ناگر ... ناگر ..
 بپيارم دا به په له بيگه بينمه نه خوشخانه، به لام به دهنگه كي
 گرينه وه وتي: بي سوده، ناگه مه نه وي.

فرميټسك بيني گرتبومو هاوپتيكه م ده بيني له به رده م مندا ده مرد،
 هاواري كرد له هيكرې: چي پي بلتم، چي پي بلتم، به سهر سوپرمانه وه
 ليم پرسى؟ كيټ مبه سته، به دهنگه كي قول وه كو له بيره كي قوله وه
 بي وتي: (خودا).

ههستم کرد ترس گشت له شو گيانی داگرتم، له هیکړا
هاوړپیه کم هاواری کرد، که دوا هه ناسه ی بوو . . . پوژان روښتن به لآم
وینه ی شو برادره مردووه له بهرچاو بزړ نه ده بوو هه میسه به
هزرمدا دهنگی ده زرینگیاه وه، که هاواری ده کرد چی بلیم، چی به
خوا ی گه وره بیژم ؟.

له خوّم ده پرسى: من چی پى بلیم و چاوم پر له فرمیسک و نه شک
بوون و هلّ ده له رزم به سه یرى. هاوکات گویم له دهنگی بانگدهر بوو
بو نوږى به یانی بانگی داو فهرموى: (الله اکبر الله اکبر) .
کاتى بانگی کرد (حي على الصلاة = وهره بو نوږکردن) ههستم
کرد به تاییه تی بانگی من ده کات به ره و پینومایى و پوناکى.

خوّم جوان شوست و له شم پاکړ کرده وه له و تاوانه ی چند سال
نقومى بوبوم. نوږم ده کرد و له و کاته وه سوپاس بو خوا وازم لى
نه هیناوه و بوم به مروّقه کی تر، سوپاس بو شو خوایه ی هه موو
باران ده گوړیت. برپارم داوه خوا ته من بدات عومره بکه م، به ویستى
خودا حه جیش بکه م، ته من به ده ستى خودایه. نه مه به سره هاتى
توبه ی منه، لیږه به هه موو لاوئ ده لیم: نه که ن هاوړپیه تی شو برادره رانه
بکه ن، که یاسایه قه ده غه کراوه کانتان پى ده شکینن. به سره هاتى
من په ندی زوړ تیډایه، نایا که سى هیه وانیه لى وهر بگریت؟

چاپۆکی (۸)

کۆلیتی خەمان (کوخی الاحزان).

هاوڕێیەك نوسیویەتی: برادەرێکم هەبوو لەبەر پەوشت و چاکەکانی
خۆشم دەویست، دیمەنەکە ی دلی خۆش دەکردم و قسەکانی و
نامادەبونی کامەرانی دەکردم. زۆری لەگەڵدا ژیاو و هیچ کاریکمان
لە یەکتەری نەدی گلەیی و گازاندەیی تێدا بێ، تا سەفەرم کردو بەجێم
هیشت، ماوەیی نامەمان بۆ یەکتەری دەنارد، پاشان پەییوەندیان بە
یەکتەرەوه پێچرا.

پاش ماوەیی گەشتەکم تەواوکردو گەڕامەوه، خەمی گەرەم
ئەوهبوو بۆ ساتەکیش بێ چاوم پێی بکەوێت، چونکە پەییوەندیان
پێکەوه زۆر خۆش بوو، لەهەموو ئەو شوێنانە ی لێم بینی بوو گەڕام
نەم دۆزییەوه. چومە ماله دراوسێکە ی وتی: لەمیژە باری کردووه.
لەنیوان ترسو ئومێد دابووم وام زانی تازه چاوم پێ ناکەوێتەوه.
شەویکیان گەڕامەوه مالهوه، بەهۆی تاریکی شەوهە پێگام بزر
کردو شوێنەکی چۆلەوانیم هاتە پێش، وام دەزانی شوێنی جنۆکەکان
بێ، چونکە وا زانرابوو کەسی لی نەبێت. وام دەزانی لە دەریایە کددام و
شەپۆلەکانی دەم بەن و دەم هیئن. هەر کە هاتمە ناو پراستی شەقامەوه
گویم لە هاواری بوو لە مالتیکی ئەو گەرەکەیه دا، دیسان دەنگەکی

تر هات، هم ناله يه کاري تن کردم، وتم: به راستی هم شو زور رازو
نیازی هه لگرتووه، په یمانم به خوا دابوو هممیشه یارمه تی لی
قهوماوان بدهم ...

بو نوماله ریگام گرته بهرو به هیواشی له ده رگاکه دا، پاشان
به توندی لیم دا، کچه کی گچکه هاته دهر و چاک لیم پروانی، بینیم
چرایه کی به دهسته وه بوو جلو به رگه کی دپاوو شری کردبو بهر! وتم:
کهستان نه خوشه؟ نه بجا هه ناسه یه کی پر له زوخوای هه لمژی و هه
نه ونده بوو دلی له گه لدا نه هاته دهر و وتی: به لی فریام که وه باو کم
له سهره مهر گدایه!! ده مریت. کچه که که و ته پیشم و چوینه ژوره کی
ده رگا بچکوله و چومه ژورو وام زانی چومه ناو گوړیکه وه. ده چمه
لای مردوی نه که نه خوشیک. لی ی نریک که و تمه وه و چومه ته نیشتی
یه وه، وه کو قه فزیک کی نیسقان بوو که هه ناسه یه کی کزی ددها ...

دهستم له سهر ناوچه وانی داناو چاو پر له نه سرینی کرده وه و
بهینه کی سهیری کردم، پاشان لیوه کانی کردنه وه به دهنگه کی نرم
وتی: (نه حمده)! سوپاس بو خوا که ساغی و له کوتایی دا نهی هاورپی
توم دوزیه وه. ههستم کرد دلم خه ریکه بته قی و زانیم نه و ونبووه م
دوزیه وه که سوراعم ده کرد. نهی خواجه هم ریکه و ته چی بوو! نه مه
روژانو چاره نوسه کانه، نه مه نه و هاورپی هم بوو به شوینی داده گه رام و

تازە دەستم لى شوشتبوو، ئەمە ھاورپى جارانم بوو، بەلام لەبەر
نەخۇش بوونى نەم دەناسى يەو. بە ھاورپىكەم ووت، بەسەرھاتى
خۆت باس بکە بۆ گەيشتويە ئىرە؟ وتى: با بەسەرھاتى خۆمت بۆ
بگىپمەو و وىژدانى خۆم بچەسىنمەو، ئەنجا گىپايەو :

چەند سالتى لەمەو بەر خۆم دايکەم لە مالتىکدا دەژياین و
دەولەمەندىكىش دراوسىمان بوو، لەناو کۆشکەکەى دا کچەكى زۆر
شۆخ و نازدار ھەبوو، ئەوئەندە دلم بۆى بزوت ئارام لەگەلى دا نەما،
ھەر سۆراغى ئەوم دەکرد تا خستىمى يە داويەو.

دلى ئەویش وەکو دلى منى لى ھاتبوو، لە ساتەكى بى ئاگادا
لەخودا دواى ئەوئەى بەلىنى خواستنى ئەوم دابوو ... ئەویش تەسليم
بە خواستى من بوو گيانى دايە دەستى منەو، لىت ناشارمەو
پۆڭيىكىيان شەپەفم لى سەند، زۆرى نەبرد دواى چەند ھەفتەيەك زانيم
دوو گيان بوو. ھەولم دا لى ي دوور بکەومەو پەيوەندى لەگەل
بىچرپىم. ئەو کچە لەو مالدەدا نەما کە يەكترمان لەناوى دا دەبينى و
ھەوالو باسى ئەوم نەما. ئەو مەسەلەيەى ئەوم ھىچ گوئ پى نەدا.
دواى چەند سالتى پۆستە نامەيەكى ئەو کچەى بۆ من نارد : (ئەگەر
بۆم ھەبايە نامەت بۆ بنوسم تا پەيمانەكى رابردو يان خۇشەويستى
يەكى كۆن نوئى بکەومەو، يەك دىرو يەك پىتم نەدەنوسى، چونکە من

پىمۋانى يە پەيمانەكى ۋەكو پەيمانى تۆى ناپاكى كەرو سۆزەكى ۋەكو سۆزى درۆيىنەى تۆ شايانى ئەۋەبى. يادى بىكەمەۋە پىي دلخۆش بىم، يان داخى بۆ ھەلبىكىشم داۋاى نوئ بونەۋەى بىكەم. خۆت چاك دەزانى كاتى منت بەجى ھىشت لەمىيان ھەردو لامدا ئاگرەكى ھەلگىرساۋ ھەبوو، مىندالتى دەجولآ، ئەمەش بۆ ناخ ھەلكىشانە بۆ رابردو ھەم بۆ ئايندە، بەلام تۆ گوئىت بەمە نەداۋ، لەبەر مىن رات كىرد، تا خۆت نەكەيە بەرپىرسىار لە راست ئەۋ خراپەيەى تۆ ئەنجامت داۋ فرمىسكە پڑاۋەكان كە تۆ داتباراندن نەيانسپىيەۋە، ئايا داۋاى ئەۋە دەتوانم تۆ بە پىاۋەكى شەرىفو بە شەپەف دابنىم؟ نەخىر ناتوانم ھەتا بە مروئىش ۋەسفت بىكەم، چونكە ئەۋەى تۆ كىردت سىفەتتىكى گىياندارە دېندەكان بوو ھەمو ئەۋ سىفەتەنەت لەدلى خۆتدا كۆكردنەۋە لە يەك پۈللەتدا نواندنت.

درۆت لەگەلدا كىردم گەر گوئىت خۆشم دەۋىي، بەلام تۆ تەنيا. خۆت خۆش ويست، ھەمو مەسەلەكە ئەۋەبوو منت كىردە پىگايەك بۆ پارزى كىردنى خۆت، ھەر بۆيەش بەلاى مىندا پەت بووى، گەر نا لە دەرگايى منت نەدەداۋ روت لە مىن نەدەكىرد.

كاتى وتت دەتخوۋام پەيمانەت شكاند، وات زانى ژنىكى داۋىن پىس دەخوازىت، ئەم تاۋانەش تەنيا ۋىنەى تۆيەۋ بەرھەمى دەستى تۆيە،

گەر تۆنەبايە نەدەبومە داوین پینس و تاوانبار. زۆر ھەولم بۆ تۆدا تا ماندو بوم و ھەکو کۆرپەيەك کە دەکەویتە بەردەستی ستەمکاری ئاوا کەوتە بەردەستی تۆو، داوین پاکیت لە من دزی، بومە ئافرەتیکى نەفس نزم خەمبار، کە ژیان بەلامەو دژوارى و مردغم بەلاوہ ئاسان بى، چ چىژى بۆ ئافرەتى ھەيە لەژياندا گەر نەتوانى ژيانى ھاسەرى پیکەوہ بنى و بىتە دايک. بەلکو لەناو ئەو کۆمەلگایەدا بە سەرشۆپى دەژى و ھەلدەلەرزى و ھەناوہکانى لە ترسى گالتە پى کەران دەتاویتەوہ.

پشودانت لى ھەلگرتم، چونکە دواى ئەو کارەساتەو پاکردنە لەو کۆشکە گەورەيەو ئەو بەھرە فراوانەيەو گوزەرانە خۆشەدا بۆ شوینى کە کەس نەمناسى و سەرى خۆ ھەلگرتنم لەویوہ، زۆر بە پەرۆش و نیگەرەن بوم.

تۆ باوانى منت کوشتن، تەنیا بەھۆى خەم ھەلگرتنیا لەسەر ون بوونى من و نەدیتنەوہى من مردن، تۆ منت کوشت، چونکە ئەو ژيانە تالەى لە کاسەى تۆم خواردەوہو ئەو خەمەى بەھۆى تۆ نوشیم لە لەش و ناخدا بەشیوہەکى پۆچوون و ھەکو میشى سوتاوى ھەلژوراو بەسەر جیگای مردندا خستوومى.

له ماله وه پام کرد، چونکه توانای بهرنگار بونه وهی مال و باوانم نه بوو. چوومه شوینه کی چوله وانی و وه کو سهر شوړی ژيام، توبه م کردووه داواکارم خودا توبه ی قبول کردېم و نژای گیرا کردېم، تا له خانې مردنو شه قاوه ته وه ببا بو خانې ژيان و خوشگوزهرانی.

نه وه تا من ده مرم، وه تو نهی دروژنی فریوده رو دزی بکوژ، پروا ناکه م تا خوا تو لهی منت لی نه کاته وه ده ست بهر دارت ببیت ..!

به خوا من بویه نامه م بو نه نویسیویت تا په یانت له گه لدا نوی بکه موه، یان داوای سوزو به زه بیت لی بکه م، تو زور له وه له لای من هیچ تری. من نیستا له سر لیواری گوړم و له هلو یستی دام، که مال ناوایی له خوشی و ناخوشیه کانی ژيان ده که م، هیوای نه وه م نه ماوه ده سته ملانی بېمه وه و کاتی ژیاغان نه ماوه تی دا، بویه نه م نامه یه م بو نویسیویت تا نه و پاسپارده یه ت بده موه ده ست، که کچه که ته، گهر چی نه م کاره ساته ی رابردو به زه یی تیدا راپازنیویت و نه یه یشتووه، به لام به زه یی باوکایه تی له گه لدا بنویته. ناگاداری به و با وه کو دایکی سرگه ردان و کلؤل نه بیت (خوات له گه ل).

به لی نه و مردو کچه که ی له و چوله وانی به جیه یشت و که س له خوا نه بې نه بو بیحه وینیته وه. ههروها نه م به سره هات گپه په وه یه ده لی: (هه ر که نه م نامه یه م خوینده وه سهریم کرد فرمیسک به سر

پیلوی دا لیژ ده بونه وه، پاشان نه و هاورپیه له سره جیگا که وتو وه
وتی: (به خوا من هیشتا نامه کم ته و او نه کړدبو، که له شم که و ته وه
له رزینو خه ریک بوو دلّم بته قی، بویه چومه نه و مالّی منی تیدا
بینیو، که نه م که لاهیه یه و له و ژوره دا بینیم و له سره جیگایه دا
مرد. نه و مندا لّی له به رده مته (۱۰) سالانه بو به سره دایکی یه وه
ده گریا. نه و تاوانی من له ژیاغدا وه کو درنده یه ک خوی نواند، که
چرنوکان ده هاوی و که لّبه کانی جیر ده کاته وه. هر که وریا بونه توبه م
کرد له گه لّ خوا دا په یمام دا نه م ژوره به جی ناهیلّم، که ناوم ناوه ژوری
خه مه کان تاوه کو نه و نافره ته قوربانی یه بژیم و وه کو نه و بمرم، نه و ه تا
نیستا نیمړو ده مرم له مردنی خوم رازیم. توبه م کردو وه و متمانم
به خوایه، که نه و به لّینه ی پتی داوم نه نجامی ده دا، شاید نه و نازارو
نه شکه نجانه ی کی شاومه ببیته بارمته و که فاره تی گونا هه کم. نه م
کچه ی منیش پاسپارده یه به ملی توه یه به پاکژی و په روه رده ی جوان
پای بیته و هیچ له باره ی باوانیه وه پی مه لّی.

چیږکی (۹)

نه و جوانه ی ژيانی منی ویرانکرد :

داستانیکي پر له ژانه خاوه نه که ی خوی دهیگیریتته ووه ده لئ: له رږژه کی پړهش دا له یه کئ له بازاره کانی بازارگانی دا له قاوه خانه یه کدا دانیشتبوم قاوهم ده خوارده ووه و رږژنامه م ده خوینده ووه، له هیکړا، کچه کی چاوجوانی دلگیر له له شو لاردا به له نجه ولار به لامدا پړهت بوو وه کو شیتان و تینویک سهیری جوانی و ریکی منی ده کرد، منیش خونه ویستانه بلنډبوم و شوینی که وتم، چووه ناو یه کئ له دوکانه کانه ووه منیش له بهر خاوه ن دوکنه که نه ک له بهر خودا نه م توانی، به دوا ی نه ودا برږمه ژوره ووه، نه ویش به پوی جوانی پوی تی کردم و به ده سته سپی و جوان و نه رم و پر له زیږو نه نگوستیله و نه لماسه کانی ناماږه ی بډ کردم که شوینی بکه وم، بی ناگایانه چوینه ناو شوینه که ووه، به هه موو نه ده بیکه ووه پی و تم: با ژماره ی موبایله که ت بزاتم، منیش به دهم بډم خوینده ووه و نه ویش له ناو موبایله که ی دا خه زنی کرد، که له م چاخه دا زور کاره ساتی به سهرده یتناین، چونکه نه مان زانی بډ چاکه به کاری بیتن. دوا ی چهند کات ژمیږ واته له ناخری شه ودا موبایلی بډم کردو ده سته

بە گوشتاری شیرین کردو ھەردو کمان قسە ی جوانان کردن، ئەو وتی:
من تە لە قدر اوم و (٣١) سالەم، بە لەم گەر دەت بینی وات دە زانی
(١٨) سالە یە، وە ئەو خاوەن پیشە یە و زۆر دە و لە مە نەندە.

دوایی دەستمان کرد بە دیاری کردنی دیمانە وە کو سەرە تاییە ک لە
چیشتخانە کاندان پاشان لە قاوہ خانە کاندای، لە ھەموو دیمانە یە کیشدا
ھیچم لی دەست نە دە کەوت، ھەتا ماچیکیش، یان دەستم لە دەستی
بەدم. زیاتر دڵم گرتی و وام زانی شەریفە و پاکیزە یە کەسی بەر لە من
نەناسیو و جگە لە منیش کەسی تری ناوی، چونکە من جوانم،
پاستە من تار پادە یە کی زۆر شەنگ و جوان بووم. پوژیکیان مۆباییلی
لە گەلدا کردم و وتی بۆ کارە کی گرنگ کارم پیتە، وتم ژیانم لە
خزمە تتدام. وتی: دە مەوی لە فلان چیشتخانە دا چاوم پیت بەکە ویت و
دوای کات ژمیرە کی تر لەوی ببە. وتم: بەسەر دۆزە خدا نامادە دە بم.
لە چیشتخانە کە دا نامادە بوم و پیم وت: ھا ژیانم چیت لیم گەرە کە
بیەکەم؟ لەو کاتە دا سە فەرنامە ی پلە یە کی لە جانتاکە ی دە رھینا بۆ
(قاھیرە) و بە ناوی منەوہ بوو، کە (٣) پوژان لە ئوتیلی (سە میر
ئە میس) ی پینج ئە ستیرە دا بمینمەوہ. دیسان شیکە کی (١٠٠٠٠)
پیالی دامی و پیی وتم: دە مەوی ھەر سبە ی بچیە قاھیرە وە کو لە
سە فەرنامە (پاسا پورت) ە کە دا ھا تووہ بۆ ئەو ئوتیلە (دۆزە خیە) بچی

بۇ لاي فلان كەسە بەناۋى (.....) و ئەمەش ژمارە تەلەفۇنەكەيەتى؟! تا بىتباتە فېسار كۇمپانىيە لەجىياتى من بېرى
جلو بەرگى مۇدەى جىيەننى لە (پارىس) ەۋە بېرى و ئەمە ەۋرەقەى
برىكارى يە لەلاى مەۋەۋە تۆ بەم كارە ەلەسەۋ رېكەۋتەنەكە ئىمزا
بەكە، تەكايە دۋا مەكەۋەۋ بېرۆ. وىم: بەسەرچاۋ ژيانەكەم.

دۋاى ەۋرايەك ئىجازەم لەسەر سەرۆك كۇمپانىيەكە ەۋرگرت و لە
ەمان ژۋاندا سەفەرم كەرد، خۇزگە ئەم گەشتەم نەكەردبايە. دۋاى
ئەۋەى كات ژمىر (۴) گەيشتەم ئەۋى ەندى پشوم دا، لەكات ژمىر
(۶)ى ئىۋارەدا مۇبايىلەكەم تاۋدايە ئەۋ ژمارەيەم لى دا (خۇزگە لىم
نەدابايە). دەزانن كى لەسەر ئەۋ ەيلىەيە؟ ئەۋە يارەكەمە بەر لە من
گەيشتۆتە ئەۋى! بەسەر سورمانەۋە وىم: فلانەيت؟ وى: كەت وىم،
ئايا شتەكى كەتۋېرە بۇ تۆ خۇشەۋىستەكەم؟

وىم: بەلى. وى: من بۇيە ەاتوم زىاتر ئەم كارەت بۇ پون
بەكەمەۋە. پاشان وى: خۇشەۋىستەكەم ەۋرە بەشى ژمارە(?!).
مىنىش بەگورجى و كامەرانى يەۋە چومە ئەۋ بەشەى ئوتىلەكەۋ،
بىنىم جەلكى تەنكى پوتى پۇشيوە، كە ەەرەكەسى بەۋ مۇدەۋە
بىنىباى خۇى بۇ پانەدەگىرا.

منی لە باوەش گرتو ماچمی کردم و خۆم لەیاد کردو لەگەڵی دا جوت بوم و زینام کرد (پەنا بەخوای گەورە). ئاوا خۆش پام بواردو ئیجازەکم بۆ (١٠) رۆژ درێژکردەووە و هەموو ئەو ماوەیە لەوئ مامەو، دواى ئەو بە یەك فرۆكەى مۆدێرن گەراينەووە لە تەك یەك دانیشتبووین. ئێمە لە هەوا بوونی، بەلام لەسەرەووە دەیبینین، بەلام پەنا بەخوا ئێمە هەستمان بە بونی خوا نەدەکرد. تا سالتی ئاوا پەییوەندیمان بەردەوام بوو! من بۆ زینا دەچومە کۆشکی ئەو و ئەویش دەهاتە شوققە خراپەکەى من، کە شایان بە ئەو نەبوو، بەلام لەبەر جوانی من و پابواردنی سێکسی خۆی دەهات! پۆژێکیان من و براکم لە شارێکدا بووین، چارەنوسی خوا وابوو پوداوەکی هاتوچۆ قەوما، براهەکم توشی خۆین پۆانەکی توند بوو، بەلام خۆم سوپاس بۆ خوا ئازارم پێ نەگەیشت، هەندێ پۆشانم توش هات، بەلام ئازاریان نەبوو. خەلکی پۆزانە سەرمان و مانگی سور هات و بە پەلە بۆ نەخۆشخانەیکە نزیکی پوداوەکەى پاگواستینو، گورج براکەمیان بردە ژورى نەشتەرگەرى، نوژدار داواى لێم کرد، خۆینی پێ ببەخشم، چونکە خۆینەکەمان یەك گروپ بوو، وتم: من ئامادەم. بردمیان بۆ ژورى خۆین بەخشین، دواى ئەوێ نمونەیکەى لێم وەرگرتو لە پاست نەخۆشیە درمەکان پشکینیان لەسەر کرد، من متمانەم بەخۆم

ھەببو، قەت ئەو خەيالەم لە دلى نەدەگەرە كە پۆژى لە پۆژان لە گەل
ئەم دۆستەم كارى سىكسىم كردوو. سەرەنجامى پشكنىنەكە
دەركەوت و پزىشكەكە بەرپويەكى خەمبار ھات و وتم: ھا براكەم چى
بەسەرھاتوو و ھاوارم كرد نایا مردوو؟ وتى: ئە . وتم: ئەى چى
بوو؟ وتى: خوینت توشى نەخۆشى پىسى (نايدز) بوو ...

ئەو قەسەيە وەكو تریشقەيەك بوو، كە لە ئاسمانەو داباریتە سەرم،
خۆزگەم دەخواست بەر لەوكاتە زەوى شەق بوايەو ھەلى لوشىبام،
بۆيە راست كەوتم بەسەر زەوى دا لە ھۆش خۆم چوم، كاتى لەو
بورانەو ھەيە بىداربومەو لەشم لەترسان ھەلدەلەرزى. دەم پرسى:
دەبى من توشى ئايدزى كوشندە ھاتبم، ئەى خودايە دەبى لە كەيەو
من توشى ئەو بارودۆخە بىزاراوە ھاتبم؟ پزىشك پىى وتم: تۆ توش
نەھاتوویت، بەلام تا دەمرى ئەو ئايرۆسەت ھەلگرتوو، خواش
ياریدەدەرە!!

دواى دو پۆژ لە پودانەكە براكەم مرد خوا لى ى خوش بىت، من
بەو پوداوە زۆر خەمبار بوم، ئەو ھەر بىرام نەبوو، بەلكو زۆرىش
ئامۆژگارى دەكردم لەم كچەى دۆستم دور بكەومەو، چونكە پابردو
بەسەرھاتى ئەوم بۆ گىتاپبۆو .. دواى (۱۰) پۆژ لە مردنى ئەو، ئەم
كچە مۆبايلى بۆم كرد: ھا ئازىزەكەم لەكوئى؟ لەمىژە ديار نیت؟

منیش به تورپییه وه پیتم وت: چیت دهوئ؟ وتی: چیت به سهردا هاتووه؟
 وتم: برام مردووه به روداوئ و تازیه بارم. وتی: تهمه نی دریژی بۆ
 زیندوان به جی هیشت بیت، به لآم له بهر دلره قی یان نه یگوت: خوا لی
 ی خوش ببیت. پاشان وتی: به ههر حال که ی ده تبینم و پیزی ههستی
 منی نه گرت؟ وتم: دوا ی نیمرو چاوم لی ناده یه وه.

وتی: بۆچی؟ وتم: به راستی من خوشم دهوئ نامهوئ زیانت لی
 بدهم. وتی: چیت بووه؟ وتم: نه خوشی نایدزم هه لگرتووه!

وتی: چونت زانیوه؟ وتم: له کاتی روداوی من و براکم دا (ر) نه وه م
 زانی ... پاشان روداوه کم به ته وای بۆ گیرایه وه. وتی: باشه داوین
 پیسیت له گهل ئافره تی تر دا کردووه؟ وتم: نه. وتی: خوینی که ست
 تی کراوه؟ وتم: نه. وتی: که واته ئا واتم هاته دی. به تورپییه وه وتم:
 ها فلانه مه به ست چ یه؟ وتی: ده مهوئ تۆله له هه موو قوله غی
 بکه مه وه، چونکه نه وان منیان توشی ئه م نه خوشیه کردووه، توش
 یه کیکی له وانه و کهسانی تری وه کو توش له ریگادان! پاشان تفم
 به رودا کردو موبایله که ی داخست.

وتم: (حسبنا الله ونعم الوکیل) له ده ست تۆ ئه ی کچی نایدزو
 زۆر قسه ی ترم کردن، که نامهوئ بیانلیم و له دلتان بدهم. من نیستا
 (۳۲) سالم و ژم نه هیناوه و له تهمه نی (۲۹) سالی دا دو چاری هاتم.

لەو ساتەوێ من تا ئیمڕۆ خوشک و براکەم داوای ژن هێنا من لێ دەکەن، بەلام من پەتی دەکەمەوێ، چونکە نایدزم هەلگرتووێ و ئەوان بێ ئاگان. من نامەوێ ئەم نەخۆشییە توشی هاوسەری ژیا من بکەم و بۆ منداڵەکانیشمی بگوازمەوێ، بۆ زانی من برا گەورەم، باوکەم بەرەحمەت بێ کە (٢٩) ساڵەبوم زۆر سوربوو لە سەرم ژن بێتم، بەلام ئاواتی نەهاتەدی و مرد، تا برادەرەم لەسەر کار هەمیشە لەپۆم دەدەن بۆ ژن ناھێنی؟ من ئیستا دەروم زۆر ماندووێ کێشم لە (٦٨) کیلۆوێ بۆ. (٥٥) کیلۆ دابەزیوێ. هەموو ئەوەش بۆ شەکەتی دەرونی و ئەو کابوسە بێزارکەرە لێ ئەو نەخۆشییە پیسەوێ دوچارم بوو، کە نازانم کە دەمکوژیت، من تۆبەم کردووێ و نوێژ دەکەم و قورئان دەخوینم و دەرخێ دەکەم، هەرچەندە کاتەکە بەسەرچووێ بۆیە من نامە بۆ براو خوشکانی موسڵمانم دەنوسم لە کاری ناپەوا دور بکەوێ و ئەو کە خوا تۆپە دەکات، وەکو داوین پیسی و تاوانی ترو پەند لە من وەرەگرن.

چېڭى (۱۰)

قوربانىيەكە قازى :

ئەو گەنجىك بو لە پىرى بەرەلەيى و رابواردن بوو، ئەيزانى
هاوسى كىچىكى جانو دەۋلەمەندو خۇشگوزەرەنە، ھەر بە يەكەم
سىلەي چاۋ دلى پىۋە نوساۋ، پاشان دىبارە كوردنەۋەي ئەو سىلانە
زىاتر دلى راکىشا، ئەنجا نامە گۆرىنەۋە ھات، پاشان سەردانى
يەكترى كوردن، پاشان لە يەكترى داپران. بەسەرھاتى ئەو دوانە ھەموو
ئەو بەسەرھاتە خۇشەۋىستى يانە كۆتا پى دىنى كە كورپانى ئادەم
ھەۋا لەسەر زەۋى پىكى دىنن. كاتى كچەكە گەرايەۋە خەمىك دلى
داگرتىۋو كۆرپەلەيەك لە ھەناۋى دا دەجولاً، ھەندى جار سەرەتا
پىگايەك ھەيە بۆ شاردنەۋەي ئەۋە، پاشان نەيتى يەكەۋ قسەكە بلأو
دەبىتەۋە، گەر سىگىش بۆ ئەۋە فراۋان بى سكى بۆ فراۋان نابى، گەر
ئىمپۇش بىپارىزى سبەي ناتوانى بىپارىزىت.

كاتى خەمەكە خەۋى لى ھەلگرت و شۆينى كەلەكانى ناخۇش
كرد، ھىچ پىگا چارەيەكى نەدۆزىيەۋە خۇي لىۋە دەرباز بكات. بۆيە
پەناي بىردە بەر شاردنەۋەي ئەم رازەبەلام بىگومان ھەر ئاشكرا
دەبىت. ئەو شۆينەي لىي بوو ژورەكى چۆل بوو لە كەلاۋەيەكەۋە

خه لکې که م لى بوو، جگه له خه مه کاني که سى هاو ده م و هاوړا زى نه بوو.

پوژگار پوښت و که س نه يتوانى رايېگرى، نه جا چى پویدا؟ هه رچى نه م گورگه بو کوم له لگا لى ى خوښ بوو توبه که ى قبول کړدو تاوانه که ى له ياد کړد، نه و وه کو دادوهرى له دادگای شرعى داده نريت، هه رچى نه و کچه قور به سره بوو منداله که ى له و ژوره به فه تاره ت دهره دا بوو، هه رچى هه يبوو فروشتى، تا نه و شتانه ى به خوشيه وه ده کړد، تاجلو بهرگ و ناو ماليشى فروشت و هېچى نه ما، خو ى و منداله که ى به بازاردا ده گه ران شه و ټکيان پياو ى چووه لای نه و يش زانى بو داوین پسى هاتووه، به لام به گوښى نه کړد، نه م پياوه له کاتى دا، که زانى ژنه که پاره ى لى دزيوه، بو لای دادگا سکالای کړد.

پوژى ليک جيا کړد نه و ى حق و ناحق هات. بهر و دادگا بانگ کړاو ده ستى کچه که ى گرتبوو، که هوت سالانه ده بوو قازى سه ىرى مه سه له که ى کړدو بريارى دادگايى خو ى ده دات. کاتى پو ټلى کچه که هات و چاوى پى کهوت واقى و پرماو خه ريك بو هزرى کاس بکات. چونکه نه و قازيه ى ناسى يه وه، که گورگ و نه و لاوه بوو نه و به لايه ى به سره دا هيئا.

بە تەماشاكردنىكى سوك لى ي روانى و پاشان ھاۋارى كرد، كە
لەو شۆينەدا دەنگى دايەۋە و تى: ئەى دادوەر دور بىكەۋە، تۆ بۆت
نىيە دادوهرى دۆزى من بىيت. چونكە من و. تۆ ھەردوكمەن دزىن و
ھەردوكمەن ناپاكىنو، ناپاكىش دادگايى ناپاك ناكات و دز دادگايى
دزان ناكات. قازى و ئامادەبوان لەو قسە سەيرانە سەريان سوپما،
ويستى پۆلىس بانگ بىكات و بىكاتە دەرەۋە، ئەۋىش دەمامكى
لەسەر پوى لادا، كاتى قازى بىنى بەتەۋاۋى ئەۋى ناسيەۋە. كچەكە
دەستى كرد بە تەۋاۋەردنى قسەكانى و تى: من دزىارى مالم، بەلام
تۆ ناموس دزى و، ناموسىش لە مال لەپىشتەرە تاۋانى تۆ لە تاۋانى
من گەۋرەترە، ئەو كەسەى مالى دەدزى دەتوانى پەيداي بىكاتەۋە،
يان قەرەبۋى بىكاتەۋە، بەلام ئەو ئافرەتەى كە ناموسى دزراۋە
ناتوانى بدزىتەۋە، چونكە ناموس پۆلىشتوۋە ناگەپىتەۋە، گەر تۆ
نەبۋايت نە دەدزراۋ سەرى بەو حالە نەدەگەيشت. مادام وايە كورسى
يەكەت بۆ كەسىكى تر چۆل بىكە، لە تەك مەنەۋە بۋەستە تا دادگا بە
يەك تاۋان دادگايىمان بىكات، كە تۆ سازت داۋە مەنىش پام بۋوم
تىيدا.

كاتى من بىنىم ھاتىە ئەم جىگايە دەرگەۋان بۆ ھاتنى تۆ ھاۋارى
كرد، خەلكان لەبەر تۆ ھەلدەستى! كاتى ھاتمەۋە ژورو خۆم بىنى

پىاۋەكان ھەنگاۋيان بۆ لاي من ھەلدېتتاۋ دلەكان ھەلىيان دەكوتايە
سەرم، لە دلى خۆمدا وتم: بەخوا سەيرە، زۆر ناوونىشان ھەيە درۆ
دەكەن و زۆر نازناۋ ھەيە فریودەرن. تۆ منت ھېتاۋەتە ئىرە تا حوكم
بدەى بە زىندانى كردن، ۋەكو پابردو ھىچت نەكردبى دەرحەق بە
منەۋە، تا ويستت شتەكى تىرىش بچەيە سەر ئەم مەسەلەيەى
پابردو،... ئايا كەسى نىيە شىن و زارى بۆ بەدبەختى و كارەساتى من
بكات؟ گەر ھىچ ئامازەيەك نەبى بۆ لاي تۆى پاكىشم ئەۋە
كچەكەتە، كە ھەمىشە ئەم پەيۋەندىيەى نىۋان من و تۆ تىك نادات.
لېرەدا ئەم گورگە ئەم قازىيە سەرى بەرز كردهۋە سەيرى
كچەكەى خۆى كردو پايگەيانند ئەم ژنە شىت بوۋە پىۋىستە پەۋانەى
نوژدار بكرى، خەلكەكەش بپرواى كرد. ۋە بپريارى لى بوردنى بۆ دا،
خەلكەكەش بپرواى كرد. ئەنجا قازى ھەلسا.
ئەى خودايە!

عوى الذئب فاستأنست بالذئب اذ عوى وصوت انسان فكدت اظير

چیږکی (۱۱)

سه ته لایت (الدش) ژیانی منی ویران کرد :

سهره تا من کاری نازادم ده کرد، له سایه ی خوا بازرگانیه کمه سوودی هه بوو خیره کی زوری بوم هه بوو، ژیانم له سهر ریځگای راستی نیسلام بوو. قهت پوژئی نه بوو له پیټنج نویژه کان دابریټم، به تاییه تی نویژی به یانی، کاتئی ده مبینی وتاره کی ثانی هیه له خویشیان خه نی ده بوم، گهر له شاره کی تریش بایه بو بینینی ده چومو حهزم ده کرد له پیزی یه که می دا دانیشتبام، زور به وه شانسم هه بوو، که ژنه کی چاک و گوټرپایه لم هه بوو پیټنج نویژه کانی ده کردن و چاک مشوری مالی ده خواردم. خوا چهند کوږو کچیکی لی دابومی، که نه وانه بون: (عادل، خالد، سوعاد، نه مهل).

خیزانم نهو بلیسه و شوقه بوو ریځگای پوناك ده کردم و نهو دلخوش که ره بوو دلی شاد ده کردم، پوژان و سالان و مانگان چونو منداله کانم گه وره بوونو پټیان نایه زانکووه، چاوه پئی نهو پوژم ده کرد منداله کانی خوم ببینم پروانامه ی زانسی یان هه لگرتبی، به لام پوژگار له سهریه ک سیره نامینیتته وه، بی گهردی بو نهو خویه گوږان پهیدا ده کات و خوی ناگوږیټ. دوا ی نهوه ی به هیمنی یه وه له گهل خیزانی خومدا ژیانم، به خته وهرو کامهران بووم، تا براده ران نییره بیان

بە من دەبرد، ئەنجا ئەو پۆژە ھات ژيانى من بۆ ژيانى لەناوچون و کۆلتى و کەساسى و زیندانى و بەرەلای کۆلان و ئاوارە و دوور لە خەلکى بگۆریت .. ئەنجا ئەم داستانە چىيە ژيانى منى کوشت و خىزانى منى پەرتەوازە و ئاوارە کرد؟!

پۆژىکیان عادلى کورم، کە کورى گەورەم بوو ھاتە مالمەن و نامىرى سەتەلايتى پى بوو، منیش لەو کارە دزیو زۆر واقم و پرم، بەچاویکی قىزەنەووە لىم پوانى، وتم: دەتەوئ چى بکەیت؟ وتى: دەمەوئ سەتەلايت دابەزىنم تا کەنال و قەناتە ئاسمانىيەکان ببینن، کە لە جیھانەووە پەخش دەکرىن، تا لە جیھانەکی دابراودا نەژین. وە بەدواکەوتوبى و کۆنەپەرستى و دوور لە دنیای شارستانی ژيان بەسەر نەبەین. باوکە دەمانەوئ لە چەرخىکی پوناکی و شارستانی و تەکنەلۆژى و سەدەى بیستەم و مانگی دەستکردو ژيانى پەھاو پىشکەوتودا بژین.

ئەم قسانەى عادلى کورم بەلامەووە سەیر بوون، چونکە کورپىکی ھیتور بەرپز بوو، منیش وەکو شیر بە پەلە لى چومە پىشو و وتم: کورم ئەو کەنالە ئاسمانیانە دەرگایەکن بۆ پرپیاگەندەى خراپەکارى داوین پىسى، ھەرچەندە مەژۆ ھەول بەدات پەیوەست بى بە بەرنامە بەسودەکانى شەیتان ھەر فریوى دەدات دەست بۆ قەناتەکانى تری

ببات. غمونې نه مېش هم په نډه يه ي پيشينانه (ژه هره کراو ته ناو هه نگوينه وه). کورپه کم، زور سوربوو له سهر قسه کاني وتی: گهر سته لايت له ماله دا دانه نړی دېږم قهت نايه مېوه هم ماله.

ليړه دا دايک له ترسي سهره هلگرتنی کورپه کمې سکالای کرده بهرمو ليږم پارايه وه به سوتاوييه وه ده گريا، ديسان منداله کاني تريشم شان به شانی دايکیان ده ستیان به پارانه وه کردتا ريځگيان بدهم، خوی گه وره راستی فېرموه:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ﴾. (التغابن/ ۱۴). بؤ هم مېسه له يه پراويزم به دوستانو هاورپي نام کرد. هندی له وانه وتیان نامان نه کمې به قسه ي منداله کانت بکه يت، چونکه هم که نالانه شېرو زيان نيکن به ناوی پيشکه وتن ده مامک دراون، نهو فيلمه سيکسي يانه ي ناموس و نابرويان تيډا نييه ناميريکن بؤ له ناوېردي منداله کاغان. هندی هاورپي تر وتیان پتويسته قايل بي، چونکه منداله کانت لهو حالته دا له ژير چاوډيري تودا دېنو ده توانی چاوډيريان بکه يت، ديسان وه ده توانی گوی له هه والی عه ره بي و جيهانی و بهرنامه ي نايینی و زانستی بگريت.

من قسه کاني ته وانه م پي خوش بوو نو سته لايته نه فرين لي
کراوهم هينا ناو مالتمه وه. بهم شيويه نه م ميوانه قورسهم هينايه
مالتمه وه، به لام قهت سهيرم نه ده کرد، روژان و مانگان روښتن ناوهرم
لي نه دايه وه.

به لام منداله کاتم بونه مودمين و شهيداي قه ناته ناسمانيه کان له
فيلمه کان و زنجيره دراما کان و پيشانگاي جوانکاريه کان و پيشانگاي
شا جوانه کان و وينه سفوره کان له ژير ناوي روښن بيري سيکسي دا،
به لام شهيتان گوري سه که ي دريژه و نارامي نابريته وه، سه رباي نه وه ش
سوربوني نو له سه ر گومرا کردني ناده ميزاده کان مه به ستي سه ره کي
يه تي. نو هاني مني دا ورده ورده گومرام بکات، هات وه سه وه سي
بو کردم که داناني سته لايته شته کي باشه، پاشان هاني دا گوئ له
هه واله کاني بگرم، ديسان له هه واله زانستي يه کاني پروانم، پاشان
په يتا په يتا به شهرمه وه له و قه ناته ناسمانيه م ده پرواني، دواي نه وه
به ته وايي نالوده ي بوم.

دواي نه وه ي نو قه ناته نه چونه دلتمه وه پيم له سه ر بينيني فيلمه
پوته کان داگرت، که لارو له نجه ي سيکسي ده که نو پرې له فريودان و
وته ي پرې له قسه ي پوچ و سوک. من و منداله کاتم به چند سعات
له بهرده م نو قه ناته نه داده نيشتين که کچاني شوخ و شنگ پيشان

ده دهن، تا وام لي هات له نويژ كړدنه كان سستی بكم و له كاتي
خوياندا نه يانكهم ورده ورده تهر كه مزگهوت بووم، تا به ته واوي
دور كه و تمه وه.

نه و فرموده يهم له ياد كړد بوو، كه نه و كه سهي دلي به مزگه و ته وه
ده نيشي يه كي كه له و حهوت كه سانه ي خدا له دواړوژدا سي به ريان لي
ده كات: (رجل قلبه معلق بالمساجد).

وام لي هات نويژم ده كړد به لام دلم هر لاي بينيني فيلمه
خوشه ويستی يه سيكسي يه كان بوو. به ته واوي له و قه ناته
ناسمانيانه دا قول بوومه وه.

خوم منداله كانم و هاوسهرم شه وو پوژ سه يري ويته حرامه كانمان
ده كړدن بي باك له خوداي گه وړه. ناكامي هم موو نه و شتانه لاوازي
برواي لي كه و ته وه و هوگرمان به فيلم و شانويه عه ره بي و نه وړوي
يه كان شويني نه و هي گرته وه، له گهل ديمه نه كاني دا پي ده كه نين و
ده گريابن. دلم بووه شهيداي شاي هونه ره كان و جوانيه كان (مارلين
مونرو) و (نيليزا بيټس تايلور) و (مادونا) و جوانه فريوده ره كاني تر.

نه نجا ورده ورده شهيتان فريودانه كاني پتر بوون، تا زه بره كي
كوشنده و پشت شكيني له خوم و خيزانه كم دا. (كه له چپر وكي: ۱۲ -
۱۳ - ۱۴ - ۱۵ دا ده بينيت).

چێژکی (١٢)

عادلی کوپم :

عادلی کوپم ژنەکەمی بە بەردەوامی دەکوژێ و ژبانی لیّ دەکات بە دۆزەخ، قەت بە خەیاڵدا نەدەهات پۆژی بێ منداڵەکانم لابەدەن و لەخشتە بچن و وێران ببن. (عادلی) کوپە گەورەکەم نامەمی لەگەڵ کچێکی ئەوڕویی دا دەگۆڕیەو بەهۆی (رسیفر دیجیتال)ەو، تا پۆژتیکیان هەواڵمان بۆ هات کە زەماوەندی لەگەڵدا کردووە. نەک هەر ئەوەندە بەلکو ئەو ژنە گالته جارەمی هێنایە مائیشمان، کوپەکەم زۆری خۆش دەویست، کە چی هاوشانی ئەو نەبوو لەگەڵ ئەوەشدا مالاو زێری بە پێش وەر کردبوو، لەگەڵ ئەوەشدا من رازیم نەبوو، وە لەگەڵ ئێمەمی موسلمانیشدا گونجاو نییە، کە پەییوەستن بە ناموس و شەرەفەو، بەلام ئەوان گوێ بەمە نادەن. پوداوی (مونیکا - لويسکی) لە مائی ئێمە دور نەبوو ... زۆری نەبرد ئەو ژنە دارناوە لە رەوشت مائی ئێمەمی پڕ لە داوێن پیسی کرد، وەکو وتراوە خوی شیرێ هەتا پیری.

پۆژتیکیان عادلی کوپم بیینی گەنجی لەپاڵ ژنەکەیدایە، ئەویش رێک دەست بۆ دەمانچە دەبات ژنە دوستەکەمی دەکوژێ، لە ئاکامدا

کورپه کمه راپیچی زیندان کرا، به لکو داهاتوو چاوه پری سیداره
ده کات، بهم په ننگه کورپه گه وره کمه له ده ست دا.

منیش بوومه هوئی نه وهی له ده ستی بدهم، چونکه ریښام دا
(رسیفر دیجیتال) بینیتته مالمان.

نهو ناپاکی له گه ل ژنه کمیدا کردو نه ویش ناپاکی له گه لدا کرد.
نهمه راسته وتراوه: هر که سی زینا بکات پوژی دی زینای
له گه لدا بکریته وه.

چېزىكى (۱۳)

خالىدى كوپم :

خالىدى كوپىشم لەدوای شىشەكانى بەندىخانە بوو، ئەو قوتابى يەك بوو لە قۇناغى زانكۇدا بوو، بەھۆى ھۆگربونى بە تەماشاكردنى كەنالە ئاسمانىەكانو شەونخونى كردن بۆيان چەند جارى دەرەنەچوو، ئەنجا توشى مودمىنى ماددە ھۆشبەرەكان بوو، دەچوو پارەى لە دايكى دەدزى تا بوو دزەكى پەسمى، شاندىكى دزى دانابون بۆ برىنى مالان و دوكانەكان و دزىنى پارەو زىپەكان، تا پىتويستى يەكانى خۆى پى سەد بىكات لە ماددە ھۆشبەرەكان بەتايىبەتى تريك و دەرزى ھۆشبەرەكان. لەسەر ئەو بەرنامە مايەو تا كەوتە دەستى پياوانى ئاسايشەو (۱۲) سال حوكمى زىندانى كردنى درا.

چیژکی (۱۴)

سوعادی کچم :

سوعادی کچم به هۆی زۆر دهرنه چون له خویندندا سهرنه کهوت و
سهوداسهری ژیا نی نه وروپا بوبو له جل و بهرگ و گوی گرتن له
گۆرانی و موسیقای تیژو قه ناتی ناسمانی.

ناشنایه تی له گه ل لاویکی کهم ره وشتدا پهیدا کردبوو نهویشی
به ره و نهو خراپکاری یه راکیشابوو، له ناکامدا مندا له کی بیژی لی
پاشه کهوت بوو، کاتی به مه زانرا رایکردو کچه کهش ههر پای کردو
نابروی خۆی برد، تا نیستا هه والی نازانم.

چېزىكى (۱۵)

ئەمەلى كىچم :

ھەرچى ئەمەلى كىچم بوو، كىچە گىچكۆلەنەم بوو، ھەزى لە گەنجەكى بى دىن دەكرد، كە بىرۋاي وابو دىن تىياكى گەلەنو مودمىنى ماددە سەرخۆشكەرەكانىش بوو. ئەو ھەبوو مېردى پىي كىرد. كىچەكەشم خوى مېردى گىرتو ئەویش بو بە شەراب خۆر. رۆژيكيان مېردەكەى داۋاي شىئى لە ژنەكەى دەكاتو ئەویش ۋەلامى ناداتەو ھەچنە دەخواتەو، مېردەكە بەردەوام ھاۋارى شتە دەكات، تا تۈرە دەپىو شوشەى شەرابەكەى دەدا بەسەرى داۋ لە ھۆشى دەباتو، ئىيستا لە نەخۆشخانەى دەرونى يەو توشى شىئىو بورانەو ھەى توند ھاتو ھە.

ھەرچى ژنە كەساسەكەم بوو بەرگەى ئەو ھەموو گىرفتەنەى نەگىرتو توشى گىرفتى دلى (الازمة القلبية) ھات. چۈنكە ھەموو مىندالەكانى يەك لە يەك لە دەست بونەو، ئەنجا ئەو يارمەتى مىندالەكانى داۋ ئەو سەتەلايتە بىتتە مالمانو فشارى خستە سەرم. ئىيستا لە بارەكى ھەستىرى دا دەژىم، ئايا سەرزەنشى خۆم بىكەم يان شەيتان، يان خىزان. ئىيستا نازانم چۆن لەگەل ئازارى ويژداندا بىژىم. داۋاكارم لە خوا دەروم لى بىكاتەو ھە لە تاوانەكانم خۆش بىت.

چيرېڅکي (۱۶)

سه ته لايتي شوم (الدش المشوم) :

پوژتيكيان نهو پياوه ليټم وه ژور كهوت، كه شيوه كهي لام نامو
 نه بوو، چاك ده مناسي و له چاو تروكاندنيك دا به زاكيړه و يارمدا رته
 بوو. كه هاته ژور حه په سابوو، وهك بلتي هه موو خه مي دنياي داوه
 به كوټدا، له بهر درگا وه ستاو كه سايه تي به پيژي به من ناساند، نهو
 هاوپييه كي له ميژينه ي من بوو پوژگار له يه كترى داپراندبووين.
 به خيرهاتنم كرد، وامزاني دواي نهو داپرانه دريژه بو سرداني من
 هاتووه، ويستم ريزي بگرم، به لام واديوار بوو به په له بوو، له بهر دهه
 مندا دانيشت و ناھو داخي له سنگي ده هاتنه دهه، وهكو كيويك خه
 بون، پاشان داواي كرد ريگاي پي بدهم به سره هاته كهي بوم
 بگيرپي ته وهو، وتي:

هاوپي هه ميشه قسم له زانايان وهرده گرت، كه هه په شه ي له
 خراپكاري ده كردو له بهر دهه وام بونيان له سهر نهو ورياي ده كردنه وهو
 باسي سزاي دوزه خو خراپترين چاره نوسي ياني ده كرد، به لام من بروام
 وابوو نهه قسانه زياده روييان تيډايه.

یەكی لەو نامۆزگارییانە وتاریوو لەسەر كەناله ئاسمانیەكانو خراپەكەیان، ئەوهم لە مزگەوت گۆی لی دەبوو بە ناپازی بونەوہ گویم بۆ دەگرت.

زۆرجار ھەندئ پەرەیان دەدامی، کاتی دەمکردنەوہ ئەو بەسرەھاتانەیان تێدابوو كە كەناله ئاسمانیەكانیان بە خراپ باس دەکردو نەدەچونە ھزرەوہو وەكو داستانێ ئەفسانە دەھاتنە بەرچاوم، لەدئی خۆمدا دەموت: بۆچی ئەو كەسانە ئەو قسانە دەكەن؟

بۆچی ئەوانە خەمی مالو خێزانی ھەڵدەگرن؟ بە شوین وەلامدا دەگەرێم و نەمدەدۆزییەوہ، كە قەناعەتم پێ بکات و پێگام پێ بگرێ، كە سەتەلایت نەكێم و لەسەر ویستنی سور نەبم.

قسەى برادەرانی لە راست مۆندیالەكانی موشەففەر كە ژمارەى نەیتنی یان ھەییە ھانی دام ھەنگاوی گەورە بنیتم كە لەخۆی بگرم و لە بەرامبەریدا دا بنیشم، وە كەنالی (جەزیرە) بەرنامەكەى (وجھا لوجە) ھانی زۆرى دام بیکرم، دیسان ھاوڕێیان لەكاتی ئیشدا لەبارەى ھەوالەكانی پۆژو مەیدان قسەیان دەکردن، ھەموو ئەوانە تاویان سەندو ھانیان دام ئەو نەفرین لی كراوہ بكێم، بەلام بەھۆی شەرم كردم لە كێینی، ھەندئ دواى خستم لە كێینی دا، بەلام ئەو ھۆكارانەى باسم كردن لەدواى دا سەرکەوتنیان بەدەست ھێنا.

ئەم مېۋانە شومە ھاتە مالم، بەلام نەك خوار زەۋى بگرى، بەلكو شۈينى خۆى لەسەربانى مالم گرتو، كاتى خەلكى ئەو سىلەيان بىنى بەرەۋ لای من رايان كدو وتيان: مەيكپەۋ لەخوا بترسەۋ ئاكامى خراپى لى دەكەۋىتتەۋە، بەلام خۇراگر بووم ۋەكو پالەۋانەكانو شەيتان دالەدى دام ئىحاي بۆ كدوم لەسەر كارەكانى پشتى گرتم، كۆمەلگاۋ دراۋسىكان بە تاكو بە دەستە بە رەنجەرۋىي گەرانەۋە.

بەۋ سەرکەۋتنە خەيالى يە بەسەر كۆمەلگاۋ دراۋسى نامۆزگارەكاندا بەدەستەم ھىنا ژنو مندالەكانم پىرۋزبايان لىم كدو. ويستم ۋەكو ديارىيەك بۆ ئەۋ پىرۋزبايى يە پىتشكەشيان بكم.

پۆزگار پۆيى ۋ پۆز بە پۆز خولىام پترىبو بۆ ئاخاۋتنى مۆندىالەكانو ئەۋ قەناتانەى زۆرىيەى خەلكى سەيرى دەكەنو كەم واىە توشيان نەبويىت، مەگەر كەسى خوا روھى پى كدبىت. ديسان زۆر شايم بەخۆم دەھات، كە ئەۋەى لە سەتەلايتدا بىنيومەۋ بىيستمە دەمگىراپەۋە.

پۆز بە پۆز ھەستم دەكرد چلىسى دەرونيم ھەيەۋ ھەز ناكەم لى ي بىبەش بىم.

لىرەدا بەتالايى ھەيە دەبى پرى بكمەۋە، ھەستم دەكرد لە چۈنە مزگەۋتو خويىندى قورئان سستى دايگرتوم ۋ ھەزەدەكەم ھەمىشە

به ديار شو كه نالانم وه بېنمه وه، ماوه يې به سهرچوو وازم له مزگهوت و نه هلی باشی مزگهوت هیناو، له قوربان خویندنو وانه ی زانسی داپرام. خم و په ژارهش هر دایده گرتم، به لام له سهر شم مانه وهیه پې داگرتوتر بووم.

نه وانه ی میان قه دهغه ده کرد به دوژمنی نازادیم له قه لڼم ده دان، پوژان و مانگان پابردون خوځو خیزانم له ده وری شو ده زگایه خراپه دابوین و تنیا کاتی چوونه سهر کار لی ی دور ده که وتینه وه، زور به ناچاری یه وه ده خه وتمو مندا له کانیشم تا درهنگی شو نیشکه یان ده گرت به ديار بیه وه.

دوای چند سال به هو ی سهرقالم بووم به نیشو کارمه وه بوارم نه ما به ديار سته لایته وه دابنیشم، جار هه بوو کاتی به یانی ده گه پامه وه، وام لی هات به سهرهاته کانی مه سله ی سته لایتم هر له یاد نه ما. شه ویکیان درهنگ بوو گه پامه وهو ده رگای ژوره کم کرده وه له سهر جیگام پال که وتم، بې نه وهی کهس به هاتنه و هم ناگاداربې. یه که مجار بوو گویم له غه لبه غه لېې بوو، گویم هه لختستو نه متوانی له و ورته یه تنی بگم، دلّم به خیراتر لی ی داو خه مه کی سهر دایگرتو بو یه که مجار له ژیاغدا دودلیم بو پیدای بیت. منیش پاسته و پاستی شو ده نگه ورته ورته یه پویشتم و به ره و ژوری ژنه کم

پږیشتم ژوره کهم کرده و بینیم له خه و دایه، نه و کاته هه ناسه یه کی هیمنم داو گومانم په ویسه وه، که دل می داگرتبو و گوسی بوو سوپاسی خوام کردو چومه وه ژوری خوم، به لام دهنگه که هر له ژوره که دا دهات و گوی بیستی ده بوم. نه و بوو گه یشتمه بهر ده رگا و به ته و او ی دلنیا بوم ورته ورته که له ژوره به ده ر نییه. جاره کی تر گومانم و ابرد که په نگه مندا له کان ته له فزیونیان نه کوژان د بیتته وه و دهنگی نه و بی و نه و ان نوستن. من به هیوری پږیشتم تا بزام چ باسه. گه یشتمه بهر ده رگا و زانیم دهنگه که له ژوره که و یه وه، دهستم برد بو کیلونی ده رگا که بینیم داخراوه، پاشان له کونی ده رگا که وه سه یرم کرد، به لام بی سودبو. ده رگا که قایم داخرا بوو، گومانم له دلدا په یدابوو دیسان دلم خیرا دهستی به کوتان کرد، خه ریکی مه لا بانگدان بوو، هیشتا مندا له کانم قسه یان ده کرد، گه پامه وه ژوره کهم به لام له سه ر مه سه له که ی خوم سور بوم و هه په شه بو سبه ی ده بیت. بهر له وه ی بچمه ژوره که ده رگایه کی ترم که و ته وه یاد، نه که و ته لایه کی تره وه و پوم له و ی کرد، کاتی چوم دهستم بو ده رگا که برد به ثاسانی بووه. سه یرم کردو پروانیم، به لام چیم بینی خودایه چی بکه م ... شته کی چاوه ری نه کراوم بینی، به لکو کاره سات و کلوی یه که و برینه کی هه میسه کولا و یه و نابرو چونه و له وه تا اثر نییه. نه ی هاور ی

بینیم کوره کهم چووه ته لای کچه کهم و له کچی کردووه و پټزی
شکاندووه، نه وکاته خټم بۆ نه گیراو هاوارم کردو بورامه وه؛ خیزانم
له ترسانا هه لسا یه وه تا تراژیدیا که خوی بیبینیت شته کی بیني، که
قهت بیري لی نه ده کرده وه، که نه وه یه برا هه تکی خوشکی بکات
ناهو هه زار ناهو له ده ست نه و سیله شومه، که نابروی مالمانی بردو
حاله که ی شیواندو ورده ورده نابروو داوین پاکی یه که ی بردو، کچه
بیست ساله کهم ده بی چاوه پټی مندا له کی بیژی بکات له برا که ی
(خوا په نامان بدات) به خته وه ری خیزانم، که چاوه پټی داهاتوی
ده کرد له ژیر بالی نه و سیله خراپه یه له ده ست چوو.

بەسەرھاتی (١٧)

لە یەکی ئە سائۆنەکاندا :

یەکی ئە تۆبەکاران خۆی کە پالەوانی بەسەرھاتە بەسەرچۆەکیەو
 خۆی گەواهی دەرو شاھید حالەکیە دەگیریتەوہ:
 لەگەڵ خاوەن سائۆنەکی ناودار بە برە پارەیک رێک کەوتم، کە بە
 کامیترای شاراوہ وینەئێ کپیارو مەعمیلەکانی بگریت.
 کامیتراکانی لە ژوری ئارایشکردنی بوکەکان دانا، کە بە دانانی
 جلو بەرگیان ھەڵدەستان، خاوەن سائۆنەکە بە بیانوی پروناک
 کردنەوہو نەبینین کامیترای تێ ئەکردن، خۆمان دەستاو دەستمان بەو
 کاسیتانە دەکردن و لەدانیشتنی تاییەتی دا سەیرمان دەکردن و
 دەستاو دەستمان پێ یان دەکردو، ھەندیکمان کەسانیکمان لەوانە
 دەناسین، یان ھەندێ ئە کەسایەتی یە ناودارەکانیان. جاریکیان خاوەن
 سائۆنەکە دوا کاسیتی بۆ ئامادەکردم، کە بەپێی گریبەستەکە بۆی
 تۆمار کردبووم، تەنیا لەقتەئێ یەکەمم بینی، چونکە بە پەلە بووم،
 لەبەر زۆر بە دڵ بوونم بە پەلە قەلەکی ترم گرتەوہو بەسەر برادەرماندا
 دابەشم کرد. ئیوارە کووبینەوہو دانیشتن تا شریتەکە ببینین، لەکاتی
 سەیرکردنی دا دلی ھەمووانی بزواند، دانیشتنەکە بێ قسەکردن

نه بوو، تا ښه و له قته يه کلاکراوډيه هات، که ښه خانم دانېشت، که هېښتا پوخساري بدهر نه که وتېوو، به لام که دانېشت و خاوهن سالونه که هاته پېښې و خاوهن سالونه که پېښې و ت جله کاني پتر دابنې تا بتوانې کاره که ي سهرکه وتوو تر بکات، گهر نا جله کاني پيس ده بن. ليره داخله گهل فيکه ي براده راغدا له بهر جواني به ژنو بالاي که سهرنجي هم موانې پاکېشا من به حه په ساوي هه لويسته يه کم کرد ... خيزانم ... خيزانم، که هه لسام له ريگاي ښه کاسيسته وه له شي ښوم تيدا غمايش کردووه بو براده رانم و که وتوته به رده ست زوربه ي ښوانېشه وه خوا ده زانې ښستا سهرې به کوي گه يښتووه؟

هه لسام شريته که له فيديو که ده رېکه مو بېشکېنم و هم موو شريته کاني له ده ورمه وه تيکيان بشکېنم، که هميشه شانازيم پيوه ده کردن، چونکه خوشترين کاسيتي کچاني خيزانه ناوداره کانم ده ست که وتېوو، که ده گمهن بون و زور له وانه شاراوه بون. کاتي له و پالنه وانه پرسيار کرا، ښه خيزانت و مندالت قه ده غه نه کردبو له چون بو سالونه کان؟ وتي: به لې، به لام بې ناگايي من له گهل خوشکيکي دا چووبوو، ښه مش داهاتو و زانيمه وه.

ښه چيت به و کاسيتانه کرد ښا يا هم مووت کوکردنه وه؟ وتي: به پيچنه وانه وه که زاني يان ښه ژني منه براده رانم زياتر له بهريان

گرته وهو دابه شيان کردن، به لکو کام هاورپيه نزيک ترينيان بوو زياتر دابه شي ده کردن.

له کوټايي دا زانيمان نه وه سزاي خوايه، چونکه ناموسي خه لکيم
 هه لال کردبوو، له م گرفته سودي زورم وه رگرت، زانيم خدا هه قه و
 گه پامه وه پي راسو چاکه و خراپه م له هاورپي کانم زاني، زانيم
 هاورپي خراپ هر خراپه و نه م ټيانه قهرزو قهرزدانه وه يه.

له فهرموده دا هاتووه (..... لا تأذوا المسلمين، ولا تعيروهم، ولا
 تتبعوا عوراتهم فانه من تتبع عورة اخيه المسلم، يتبع الله عورته،
 ومن تتبع الله عورته يفضحه ولو في جوف رحله) رواه الترمذي/
 اسناده حسن.

واته: نازاري موسلمانان مه ده نو جنيويان پي مه ده نو سوراغي
 شهرمگه يان مه کهن، کي سوراغي شهرمگه و نابروي براي موسلمانان
 بکات خوا سوراغي شهرمگه و ناموسي ده کات، کي خوا سوراغي
 بکات نابروي ده بات گهر له ناو سوچي ماله که شي داييت.

چىڭكى (۱۸)

چىڭكى دوۋەم ھەر لە سالتۇنىكىدا

گەنجى بەسەرھاتەكى بۆگىرامەۋە، كە لە سالتۇنىكىدا پۇرى داۋە، جارىكىيان بۆنەيەكى زەماۋەندى ھاۋسەرى لە ئارادابوو، خۆم خىزانم چۈيىنە ناۋ يەككى لە سالتۇنەكانەۋە لەبەر سالتۇنەكەدا دامبەزاندو كچەكى بچۇكى لەگەلداۋوو، پىتم گوت: دواى كات ژمىرىك دەگەپىمەۋە.

دواى ئەۋكاتە گەرامەۋە بىنىم دور لە سالتۇنەكە ۋەستاۋە سۈارى تپومبىللەكەم كىردو بە سەرسۇرمانەۋە لىم پىرسى: بۆچى لىرە ۋەستاۋىت؟ وتى: خاۋەن سالتۇنەكە گلاسى شەربەتى پىدام ھەستم بە سەر سۇران كىردو خەرىك بوۋ بېورىمەۋە، ھەستم بە ترس كىرد، دواى ئەۋەى مۇبايلى لەگەل پىاۋىكىدا دەكىردو دەيوت: ناىەى كچەكەت بېەيەۋە. زانىم ئەم ماستە موۋىكى تىدايە، بۆيە تەنيا پاكىردىم بەدەستەۋە ماۋ كچەكەم بەدواى خۆمەۋە پاكىشا. ۋا دىاربوو ئەۋان ترسان بۆيە بە كچەكەۋە ھاتنە دواى من! دواى ماۋەيەك لە پاست ئەم سالتۇنە پىرسىارم كىرد، كە داخراۋوو، وتيان: داخراۋە چونكە شۈيىنك بوۋە بۆ خراپكارى. (خا پەنامان بدات)!

چیرۆکی (۱۹) :

خانیك ماوه ماوه سەردانی سالتۆنەکانی دەکرد، گەیشته قەناعەتییکی گەورە، کە ئەو سالتۆنە تەنیا پەردەییکن زۆر کاری خراپیان لەپشتەوه دەکریت. ئەم خانمە دەلتی:

من وه کو ژنی بۆ مەبەستی نارایش و جوانکاری تایبەت بە ژنان دەچوو مە سالتۆنەکانی نارایش، بەزۆری سەردانی سالتۆنەکی ناودارم دەکردو بوبوم بە کرێ گرتە ی ئەوان، ئاوا مامەوه تا پۆژێکیان سەیرم کرد گەنجی چوو سالتۆنەکو، وام زانی هاتوو لەگەڵ ژنەکیدان بۆ نمونە خوشکەکی دا بپرواتەوه، بەلام بینیم بەپرتۆبەری سالتۆنەکە بە گەرمی یەوه پیشوازی لی کردو بردییه ژورەکی لاوهکی یەوه، پاش ماوه یەک گەنجەکە لە ژورەکە هاتەدەر و پۆیشیت. سەرەتا گرنگیم بەمە نەدا، هەرگیز بە خەیاڵدا نەدەهات ئەم سالتۆنە ناودارە کاری ئاوا لەخۆی بوەشینیتەوه.

ئەم دەزانی ئەم سالتۆنە بۆ مەبەستی تریش بەکاردی. بەلام جاری دوو هەمیش هەمان هەلوێست دوبارە بۆوه و گەنجی چوو ژورو بەپرتۆبەری سالتۆن پیشوازی گەرمی لی کردو بردییه هەمان ژورەوه، دواي ماوه یەک کە گەنجەکە هاتەدەر و چەند خولەکیکی برد کچێکی لی هاتەدەر، کە لەم سالتۆنەدا ئیشی دەکرد، ئەم دیمەنە وروژاندمی و هۆشیاری کردمەوه، پۆژگار بۆی سەلماندم ئەم سالتۆنە جینگای خراپەکاری ناشەری یە. (خوا پەنامان بدات) .

چيرېکي (۲۰)

له گهل شاره زايه کي نارايشتدا :

يېکې له خانېه پسرپوره کاني جوانکاري به سهرهاتي کاري خوي له ناو سالتونه کاندې به يان ده کات و ده لې: کاتي له ولاتي خومه وه گه يشته نه وي ويستم به دواي کاري کدا بگه رېم له شاني من بي و له گهل شاره زايي مندا بيته وه، رېژيکيان چاوم به ريکلامې کهوت له رېژنامېه کدا نوسرابوو، که يېکې له سالتونه کان پيويسي به فرمانبري هيه، منيش به په له به داوايه وه چووم تا نه وه له ده ست نه ده م، کاتي خاوه ن سالتونه که چاوي پي که وتم گورج قايل بو. کاره کاني خوم به ريکي ده کردو زور به کاره که م دلخوش بووم، به لام نم کامرانيه ته مېني دريژ نه بو، بينيم زور کاري نااساي هيه له بن پرده وه نه نجام ده درين، هستم کرد داواکاري دهره کي زور له و سالتونه دا له کاتي نيش دا پوده دن. نه وه ها ته له فون زايه لمي دي و خاوه ن سالتونه که به گومان وه قسي پي ده کات و وه لام ده داته وه. پاشان به يېکې له و ستافانه ي سالتونه که ي ده وت: پر و له دهره وه کاريان پي ته ... قاقاي پيکه نين به رز ده بو وه ده چوه شويني دياريکراو توره گه کي پي بو وام ده زاني نامرازي نارايشي تي دا

ده بات. ليره دا شوفيره كي تاييه ت هه بوو ده يردو ده يهينايه وه، كاتې
 كچه كه ده گه پايه وه، نهو بره پاره يه ي ده يهينايه وه ده ده ستي خاوه ن
 سالونه كي ده كرد، تا دابه شي بكات له نيوان خوي و خوي دا. نهو ه ي
 گوماني بو دروست كردم له ته واوي كاره كانياندا نهو ه بوو تا من
 له گه لياندا بچم بزه يان ده گرت و ده يانوت: ئيستا نهء. ناوا
 به سهرگه رداني ده مامه وه، تا رږژيكيان بوم ناشكرابوو نهو داواكاريه
 بو نهوانيه ناماده يي يان تيدايه بو بره پاره يه ك ناموسي خويان
 ده فرژشن.

چیرۆکی (۲۱)

به سهرهاتیکی تراژیدی نه نته رنیت (سهره پړویی)

هه رزه کاریک :

ده سپینکی نهم باسو خواسه به تراژیدیای مودمینیکی شه پرابو مهی دهست پی دهکات، که خوی له بهردهم نه فسه ریکی لیکۆلدهدا له سهردهمی لای دا دان به تاوانه کهی دا دینیت. که نهو بهر له سی سال له پریگای دوسته که یه وه (مه ها) وه به (شیرین) ناشنا ده بی، کاتی سهردانی نهو شوققه یه دهکات، که بۆ خواردنی مادده هۆشبه ره کان (المخدرات) به کریی گرتبوو. ههر لهو ساته وه ناشنا یه تی نیوان نهو لاوه شیرین دروست بوو، نه نجا په یه ونندیان به زویی گهرم و گوپ بوو، هه میسه بانگی ده کرد بۆ شوققه که بۆ شه ونخونی و خواردنه وهی مادده هۆشبه ره کان. ده لی: من پۆژ به پۆژ لی ی نزیکت ده بومه وه و هکو هاوسهران کاتمان به سهر ده بردو کیشه ی نه بوو له دۆخی نیدمانی ته و او دا بوو، قهت هه لال و هه رامم له یه کتری جیا نه ده کرده وه له ژیا نماندا هیچ جله وی نه بوو قهت بایه خی به وه نه ده دا که دوا ی شه ونخونی زوو پرواته وه، هه میس لیم ده پرسى: ئایا خیزانت لیت ناترسن و لیت ناپرسنه وه، که له کوئ بووی؟ بۆچی دوا که وتیت؟

هرکاتې ده گه پایوه مالهوه دواي شهونځونې کیشه ی بؤ دهنانهوه، تا ناستې که له گه لې دا راهاتبون. روژتيکیان له کاته کی چاوه پروان نه کراودا له ده رگای مالهوه مانی دا جانتای جلو بهرگه کانی پې بوو، پایگه یاند له مالهوه ده ریان کردووه و ناچار بوو بیته لای من له شوقه ی مالهوه ماندا ده ژیا، که دایکم له گه لندا بوو، که دایکم لیمی ده پرسی، ده مگوت: هیچ له گوړې نییه، نهوه هاورپمه له گه ل خیزانی دا زویر بووه و داهاتوو چاک ده بنه وه. زیاتر له سالی شیرین و دایکم له گه لندا ژیانان برده سهر، دوايی له مه سه لمیه کی ماده ده سرکه ره کان (المخدرات) دا زیندانی کرام، به هو ی ئیدمانی نه و ماددانه وه زوتریش گیرابووم، دواي ده رچونم له زیندانی، بینیم شیرین له گه ل دایکدا ده ژي و جاره کی تریش بؤ ئیدمان گه پاینه وه.

نه فسه ره که لی ی پرسی: کئی شیرینی کوشت؟ نایا نه و ژنت بوو یان دوستت بوو؟ گه نجه دان به تاوانه کانی دیني و ده لي: کاتي له زیندانی بووم به رده وام شیرین سهردانی ده کردم، کاتې ده رچووم شوقه یه کمان به کرې گرت و پامان خست، چونکه همدې هیرویینمان فروشت، کاتې من له ناو شوقه دا زور له باربووم داوام لی کرد بیکه مه هاوسهرم، نه ویش پازی بوو. به لام هاوسه رگریسه که بی

ھۆشى بوو، چۈنكى ئەو كات ماددە ھۆشبەرەكانمان دەخوارد. كىتو پېر ئەفسەرەكە لىي پىرسى: تەرمى شىرىن لە كوئىيە؟

زۆر بەئاسانى وتى: لە شوققەكەمە. لىرەدا ئەم ئەفسەرە دەستەيەك ھىزى پۇلىس بانگ دەكاتو بە راگەياندىنى بەلگەكانى تاوانى ھەلدەستى ھىزەكە دەگاتە شوققەكەو كۆرەكەشيان بە كەلەپچەكراوى لەگەلدایە. ئەو شوققەكەى كىردەو ھىزەكە چۈنە ژور، بۆنى كەلاكتىكى پىسيان كىرد، لەو شوققەيەشدا تەنيا چەند كەلو پەلى ھەبوو، تەرمى شىرىنيان لەویدا دۆزىيەو، پىشتى دابوو بەدىوارىكەو جلى نوستىنى لەبەردابوو، واى نىشان دەدا ماوئەكە مردوۋە، چۈنكى شىنو مۆر بوبۇو ھە سىرغىكەى لەلابوو شۆينەوارى خوينى پىتەبوو. پىاوانى بەلگە تاوانىەكان (الادلە الجنائىيە) ھەلسان شۆينە مۆرى ناو ژورەكەيان كىشا، لەوانە زۆر شتى ھەراميان بىنى خوينيان پىتەبوو، سىرغى ھىزۆيىنى لىي بۇو بۇ لىدان ئامادە كرابوو، تەپلەكە جگەرەى لىي بوو، پېر لە قونكى جگەرە بوو، پاشان تەرمى شىرىن تاوى دراىەو گەنجەكە يەخسىر كرا، تا ۋەرگرتى پاپۇرتى پىزىشكى شەرى دەست بەسەر كرا، پاپۇرتى پىزىشكى شەرى ھات جەختى لەسەر ئەو كىردەو، كە ھۆكارى مردنى ھىزۆيىنى زىادبوو ھە دلى ۋەستاندو ھە بەرگەى ئەو ژەمە زۆرەى نەگرتو ھە. لە

لێکۆڵینەووەدا تاوانبار دانی بەو دانا، کە خۆی و شیرین ماددەیی
هۆشبەریان خواردووە، بەر لەو کاری سێکسی لەگەڵدا کردووە،
پاش ئەوەی نوستووێ ژەمەکی (الجرعة) تری داوەتێ لە هیرۆیین و
بەرگەیی نەگرتووێ و مردووێ.

کاتێ هەستی بەمە کردووێ، کە لە خەو هەلساوێ و بینوێ لەسەر
جینگادا کەوتووێ. راپۆرتی پزشکی شەرعیش ئەوەی سەلماند، کە
پەنجەکانی سەر باسکی کچە کە هەمان پەنجەیی ئەو کۆرەن. بۆیە
گەنجە کە بە تاوانی کوشتنی ئەو کچەییە بە ژەمە زۆریکی هیرۆیین
پێنج ساڵ زیندانی کرا و پاشان بەرەو نەخۆشخانەی پزشکی دەرونی
پەوانەکرا بۆ چارەکردن، تا دواي ئەو بۆ زیندانی بگەرێتەوێ بۆ
تەواوکردنی ماوەی بەندی یەکە.

دواي هەموو ئەو شتە چۆ بڵێن؟ بە کێ بڵێن؟ کوا خێزان؟ ئەي
کاری ئەو لە راست خێزاندا کوا؟ بۆچی بە ها رەواو ناپەواکان فێری
لاو ناکات. بۆچی فێرە نوێژی نەکردووێ؟ یان ئایەتەکی قورئانی پێ
دەرخ نەکردووێ؟ بۆچی ئەوانە خۆیان لەسەر رەوتی ئایینی راناھێتن؟
ئەمە بەرپرسیارییەکی گەورەییە، نەک هەر لاو بەلکو خێزانی هەلی
دەگرێ و ئەو قوربانی باوانیشە، کە بە ئەرکی بنەرەتی پەرورەدەي
مندالەکان هەلنەستاون.

چېزىكى (۲۲)

ژوانى لە شالى يەدا :

ئەمە بەسەرھاتىكى واقىعى يەو مەبەستىش پەند لى
وەرگرتىنەتى، حەقىقەتى ئەم بەسەرھاتەش لە يادى خوینەرى دا
رەش نابىتەوۋە پەندى تىدایە بۆ ھەر كەسى، كە قەدەغەكراۋەكان پى
شىل دەكاتو گالتە بە كچى خەلكى دەكاتو پىيان پادەبويىت.

ئەمە سەربوردەى پىاۋىكە ھەموو خەمىكى لەخشتە بردنى كچان
بوۋە، كە بە قسەى شىرىنو لوس فرىوى داۋنو بەلىنى بە درۆى
پىداۋن، كاتى كارى خۆى بەجى ھىناۋ، بازى داۋەتە سەر كچىكى ترو
ئەوى فرى داۋە، ئەم گەنجە ھىچ پەرژىنىكى ئابرو دىنى نىيە پىشى
پى بگرى، ۋەكو دپندەيەكە لەدەشتەكى دايە كوپرانە شوپن نىچىرى
دەگەپى برىستى خۆى پى بشكىنىت. لەگەشتىكى دا كچىكى
دەكەۋىتە ناو تۆرە فرىودەرەكەيەۋە، كە بە نمونەى كەسانى ۋەكو ئەو
لەخشتە دەچن، ئەۋەبوو ژمارەى مۆبايلى دەداتى ۋە پەيۋەندى پىۋە
دەكاتو گوى بۆ قسە بەتامو شىرىنەكانى دەگرى ۋە ۋاى لى دەكات
لەجىھانى خۇشەويستى ۋە ۋەيندارى دا مەلە بكات، ۋاى لى كرد دلى
عەودالى خۆى بكات. ئەو نەگريسە ويستى دۋاى ئەۋەى زانى كەچى
كردوۋە دۆخەكەى ھەراش بوۋە، كاتى ئەۋە نەھاتوۋە بەرەكەى

بەجێتەوه، وەکو چۆن رابردو ئەنجامی داوه. بۆیە ویستی فریوی بدات و لەخستەوی ببات. بەلام کچەکە بەرەو روی بۆوه و پیتی وت: بە هاوسەرگیری شەری نەبێ نابی توخەم بکەویت، چونکە خۆشەویستی ئێمە پاکە لەنێوانماندا. کابرا زانی پلانی ئەو جارە سەری نەگرت، بۆیە ویستی تۆلە بۆ لەخۆبایی بوونە بکاتەوه و وانەیەکی بدات قەت لەیادی نەکات. بۆیە پەییوەندی پێوه کردو سۆزو ئەوینی قولی خۆی بۆ گوزارش کردو، پیتی وت من سورم لەسەر ئەوه کە دەبێ داخوایەت بکەم، چونکە تۆ بۆ من وەکو ئۆکسجینی ناتوانم لێی دابەڕێم، ئەگینا دەمرم. چونکە کچەکە سادە بوو فریوی بەو خۆشەویستی یە خواردو لەگەڵ ئەو سەودای عیشقی خۆی بۆ کردەوه. بەردەوام ئەو خراپکارە ئیحای بەدی خۆی بۆ کرد بە پەییوەندی تەلەفۆنی تا کۆپەیی خۆشەویستی یەکەیی گەیانە دوند، بەلێنی دایە داھاتوو دێتە داوی، بەلام لێرەدا چەند کاری ھەیە لەسەر ھێلی تەلەفۆن ناگوترین دەبێ دویەدو باس بکرتین، کە پەییوەندی بە ژبانی هاوسەری داھاتوی ئەوانەوه ھەیەو، ھەر دەبێ یەکتری ببینن، داوی ئەوێ رەفزی دەکات و دەستی بە رویەوه دەنی قایلێ دەکات، کە ژوانی دەکات، ئەم خراپکارە دلێ خۆش بو،

جینگاو شوینی بۆ دیاری کرد، شوینە کەش شالی یە بوو لەسەر کەناری دەریاو، کاتە کەش سەر لەبەیانێ بوو، هەردوکیان رێک کەوتن.

ئەو نەگرسە چەپەلە لەگەڵ ھاوڕێیانی ھاوشێوەی خۆی دا قسە ی کرد کە سبە ی کچی دیتە شالی یەو بەدوای مندا دەگەڕێ، دەمەوی لەو ی بن ھەموو شتەکی لەگەڵدا بکەن. سبە ی لەشالییە دانیشتنو چاوەڕێی نیچیرە کە بوون، لەو کاتە دا کچی ھات بانگی لێو دەکات، ئەوانەش وەکو درندە ھێرش ی بۆ دەبەن و ناموسی دەشکێنن، پاشان لەپەل و پۆی دەخەن و لەحالتی دا بەجیی دێلن شینی بۆ بکری، برادەرەکان بەرەو ترومبیلە کەیان رایانکردو سوار بونەو، ئەو فیلاوییە پیسە بەرەو رویان ھات کاتی بینیان بەرویدا پی کەنین و تیان چۆنت ویست وامان کرد.

گەنجە دلی خۆش بوو لەگەڵیاندا چوو شالییە ھەتا تاوی بە بینینی ئەو بەستە زمانە ئاو بخواتەو، کە لەدلی داو و قسە ی شکاندوو.

کاتی چاوی پی کەوت کە خەریکە گیانی دەربچی، ھاواری کرد بە برادەرانی دا ئە ی بی نرخینە ئەو خوشکە، چیتان لی کردوو، ملتان بشکی، ئەو خوشکە، ئە ی ھاوار.... بەلام چی قەوما! خوا ویستی تۆلە لەو خراپکارە بکاتەو، بەھەمان نەخشە کە داپرشتبوو،

نه وه بوو نه و کچه ی پلانی بو دانا بوو، کوسپه کی هاته پیش نه یتوانی
ناماده بی، به لام خوشکی نه و لاساره نیسی به کاکي ده بی دی
سوراغی بکات و ده زانی به زوری له شالییه ده سوریت هوه، بویه
له هه مان ژواندا له وی ناماده ده بی، به م شیوه یه نه م خراپه کاره نه و
چاله ی بو نه و کچه ی لی دابوو خوشکی خوی که و ته ناوییه وه!
نه مه ش چاره نوی هه موو خراپکارو سته مکارانه.

چیرۆکی (٢٣)

مامۆستایەکی ئافرەت و قوتابی یەکی کچ:

یەکی لە مامۆستایانی ئافرەت دەلی:

داستانەکە بەو دەستی پێ دەکات، کە یەکی لە قوتابیانی کچ دیتە ژوری من، دەستی بە مامۆستایەکی قوتابخانەکەو گرتبوو، بە تەواوی روخابوو لەحالتیکدا بوو مڕۆڤ بۆی بگرییت، ویستمان لەگەڵ مامۆستاکیەدا هیمنی بکەینەو، بەلام بێ ھودە بوو. داوام لی کرد دابنیشی... ئەنجا قورئانەکم دایە دەست و سوپەتی (یاسین)م بو کردەوہ بیخوینی تا ئارام ببیتەوہ. خویندکارەکە قورئانەکە بە ئارامەوہ وەرگرت و دەستی کرد بە خویندنی قورئان، خۆشم دەستم کردەوہ بە کارەکانی خۆم. من بپوام وا بوو ئەم کیشەییە لەوہ بەدەرنییە، کە پەستی یەکە، یان فشاریکی دەرونییە، یان خۆشەویستەکی مردووہ، یان بارەکی تر کە رۆژانە بەسەر کاردا دین. قەت نەمدەزانی ئەم خونچە جوانە خەمیکی ھەلگرتووہ شانی یەک خیزان قورس دەکات. قوتابیەکە هیور بووہ بە چەند ھەنگاویکی نزیک لیم ھاتە پیتشەوہ و زۆر خەمبار بوو لەبەردەمدا دانیشت.

زانیم هاتۆتەوێه سەرخۆو دەتوانی قسە بکات، ئەنجا وتی:

سەرەتای بەسەر هاتی من لە گەڵ دەست پێ کردنی پشویی
 هاوینەیی خۆیندنی رابردوو دەست پێ دەکات. دایکم لە گەڵ باوکمدا
 گەشتیکیان کرد بۆ هەندەران بە مەبەستی چارەسەرکردن، بە چاودێری
 پلکمی، کە نیمچە نەخویندەوار بوو لە گەڵ خوشکی بچوکی بە جێ
 هیشتم، مەبەستم لە نیمچە نەخویندەوار ئەو یە کە خویندەواری
 هەبوو، بە لām لە راست کاروبارەکانی ژیان و فەلسەفە کەیی روشنبەر
 نەبوو. من هەستم بە شەگەتی و پەستی دەکرد، ئەو یە کەم جارە
 لە دایکم دابڕێتم. دەستم کرد بە رابواردن بە ئەنتەرنێت و چەند
 جێگایەکی گەرام. لە ژۆرەکی پر لە غلبە غلبە دا و تووێژم درێژە پێ
 دەدا، چونکە پەرەردە یەکی باش کرابووم لە هیچ نەدە ترسام. تا
 رۆژیکیان گەنجەکم دۆزییەوێه هاوولاتی من بوو لە شوقەکی
 تەردادە ژیا. بە مەبەستی کات بە سەربردن لە گەڵیدا کەوتە ناخافتن،
 پاشان بۆ ژوانی رۆژانە گۆرا. داوای لێ کردم لە سەر ماسینجر قسەیی
 بۆ بکەم، منیش لە گەڵیدا رێک کەوتم رۆژانە تا سبەیی قسەیی چەند
 سەعاتیم بۆ دەگێت پایەوێه. لە کاتی ناخاوتنە کە هەردولا یە کترمان
 ناسی و بە سەر ژوانی یە کتریدا راگەشتین. زانیم لاوێکی خاوەن بەزم و
 رابواردنەو حەزی لە گەشتەو هەموو حەرامیکی تاقی کردۆتەوێه.

دىسان لەمەر ھەندى كارى بەسود قسەمان كرد لەراست ژياندا، بە
لياقەى خۆم توانيم نويزى پى بکەم...؟! داواى ماوەیەكى كورت
راستەوخۆ خۆشەويستى خۆى بۆم دەرخست، بەتايبەتى كە
ئەوگۆراوە بەقەناعەتەو رەفتارى گۆراوە ژيانى رابردوى گەوجانە
بوو تا دواىى.

سەرەتا دېدۆنگ بوم، بەلام دواىى بېرم کردەو كە ئالودەى بووم.
دىسان ھەستم کرد، كە بەختەو ەرتىن كاتم ئەو كاتەيە لەدىدارى
ماسىنجر نزيك دەبىتەو. پەيوەندى نىوانمان زۆر توند بوو، تاداواى
لى کردم ژوانى. بکەم و منيش قايل بووم كە جيگايەكى گشتى بى
بۆ چەند خولەكى بى تا روخسارى من ببينىت. رۆزى ژوان توانيم
لەدەستى پور(پلك)م خۆم دەرباز بکەم بەو پاساوەى دەمەوى
سەردانەكى دەستە خوشكەكەم بکەم، كە داواى لى کردوم سەرى لى
بەم. ھەتا كاتى ژوانەكە ھات دلم رادەچلەكى تا روبەرو بينيم.

من نەم دەزانى ئەو ەندە جوان بى، وەكو لەداستانى خەيالى دا
دەلى(شۆرە سوارى خەونى من بوو). چەند خولەكى گفتوگۆمان کرد،
ئەویش روخسارى منى زۆر بە دل بوو وتى: زۆر لەوە جوانترى كە من
بېرم لى دەکردەو. پاشان بەجيتم ھىشت و بە خوشحالى يەو بۆ
مالەو گەرامەو، لەخۆشيان گەشكەم گرتبوو. ئەو ەندە دلخۆش

بویوم تا هەلس و کەوتم لەراست خوشکاغدا گۆراو بویوم بە بلیسیهك
خۆشەویستی بۆ هەموو خێزانەكەم، خۆشەویستی راست ئەوێ
فێرکردم. شێوازەکی ترمان بۆ گفتوگۆ بەکار هێنا، ناکامی هەموو
ئەوانە ئەوێبوو، کە بەلێنی پێدام، کە دواي گەڕانەوێ خێزانم دێتە
داخوازیم... بەلام من پەسەندم نەکرد تا خۆیندەم تەواو دەکەم. ماوێ
پێشودانە کە سێ جار دیداری یەکتریان کرد، هەموو جار بە قەدەر
هەموو دنیا بە کامەرانی دەگەڕامەوێ. لەم سەرۆبەینەدا خانەوادەم
لەگەشتی نەخۆشیە کە گەڕانەوێ، بەلام چونکە چارەکردنە کە سەری
نەگرتبوو پەستی کەشی خانەوادە کەمانی داگرتبوو. لەگەڵ دەست پێ
کردنەوێ وەرزی خۆیندن داوای دیداریکی لێم کرد، بەلام من
پەسەندم نەکرد، چونکە لەگەڵ بوونی دایکەم دا ناوێرم ئەم چاوپێ
کەوتنە بکەم، بەلام بەهۆی زۆری کردن، کە گوايە مژدەییەکی خۆشی
هەلگرتبوو قایل بوم. لەهەمان کاتی ژواندا چاومان پێک کەوت و
ئەنگوستیلە دەزگیرانی پێ دام، زۆر شادمان بووم و سوربو کە
سەردانی خێزانم بکات، بەلام بە بیانوی خۆیندن قبول نەکرد. هەمان
پۆژ لەچەند ساتەکی لاوازی دا تەسلیم بە شەیتان بووین... کە چەند
ساتەکی خەمۆک بوو، نازانم چۆن باسی بکەم و حەزناکەم هەر باسی

بکه م... من له م کاته دا خو م له باره کی تر دا ده بیښی... قهت من نه بووم
که له سهر ره وشت و نابرو ره نیو هیتر اوم..

من کچی نییم له ده ست داو له گه لی دا ناموس و نابروو شهرم
هموو شتی کم له ده ستدا. دواي نه وه دلته وازی ده کردم په یانی پیدام
که دیته پیښه وه بو داخوازی. دواي نه وه نه م ژوانه به مه کو تایی
هات، که دوايی بیړی لی ده که مه وه پاشان کاتی هاتنی بو
داخوازیه که ده ستی شان ده کم. من به دلی شکاوو پهری شانیه وه بو
مال گه پامه وه و چند روژی له مالدا کاتم به سهر برد تاقه تم نه بوو
که سیک بیښم و زوری کار کرده سهر ناستی خویندیم، به لام نه م کورپی
هموو روژی دلنیای ده کردم وه که دی بو داخوازی کردم. دواي
ماوه یه کی کورت هه فته یه کی بی سهر و سوراغ بوو، نه م ماوه یه ش بو
نیمه زور بوو، که بی به هانه شوینه ون بی، هه ولم دا چاوم پی
بکه وی نه م دوزیه وه.

دواي نه و ماوه دریژه چاوه پیکردنه له پوښته ی خو م دا نامه یه کم
له و پی گه شت کورت و سهر سوپه ینه ر بوو، له ناوه روکی حالی
نه ده بوم، داوام لی کرد به ته له فون تیم بگه یینی ت. دواي کات ژمیړی
که په یوه ندی پیوه کردم چاوم پیی که وت زور خه مبار بوو داچوړابوو،
هه ولم دا له هویه کی بگم، به لام سودی نه بوو، له هیکرا به کو

گريا، قەت پياۋيىكىم بەو ديمەنە زۆر گرینە نەدیتىبوو!! لەبەر زۆرى
 گريان ھەلەلەرزى و ھەنسكى دەھاتن، وام زانى كەسىكى توشى
 كارەساتى ھاتوو، ھەولم دا ھۆكارى خەمەكەى بزاتم، بەلام ۋەلامى
 نەدايەۋە داۋاي لىكردم بۆ مالىھەم بگەرېتمەۋە. سەرم سورماو وتم
 ھىشتا كاتى نەھاتوو. پاشان داۋاي لى كىردم لەيادى بكەم. نەمزانى
 مەبەست لەم يادكردنى چى يە... منىش گريام و بەۋە تاوانبارم كرد
 كە دەيەۋى لەكۆل خۆيم بكاتەۋە، بەلام لەھىكرا دەستى كرد بە
 قسان!! قەت روى خەمۆكى ئەو لەياد ناكەم كاتى پىسى وتم
 بەدرەنگەۋە نەخۆشى يەك لەودا سەرى ھەلداۋە! مەبەستى كام
 نەخۆشىيە و كام درەنگە؟ ماناى چىيە؟ دۆستەكەم توشى (نايدز)
 بوو و كىتو پىرپىكەوت بەمەى زانىۋە. ئەمە بە كورتى بەسەرھاتى
 منو ھەمىشە سەرگەردانم و چارەنوسم ناديارە، منىش توشى ھاتوم،
 ئىستا نازاتم چى بكەم، چۆن بەم كارەساتە روم لەخىزانەكەم
 بكەمەۋە؟ يان چى بكەم.....؟

لىرەدا بە كورتى بەھەموو كچىك دەلىين: خۆتان بپارېزنو گوناھە
 گەۋرەكان بە بچوك مەزانن، ھەر گوناھەكى بچوك داھاتوو
 گەشەدەكات و گەۋرە دەبىت!

چیرۆکی (٢٤)

هێوایەکی لە دەست چوو:

دایکی موحەممەد ئافەرەتییکی هەراشەو لە چل سالا گوزەری کردوو و بەسەر هاتی خۆی دەگیرێتەو:

ژیانەکی خۆش لە گەڵ میژدمدا بەسەر دەبرد، هەرچەندە پێکەو و گونجائمان کەم بوو، میژدم ئەو کەسایەتیه بەهێزە نەبوو لوتبەرزیه کانی من وەکو ئافەرەت رازی بکات، بەلام چاکیه کە وای لێکردم چاو پۆشی لێ بکەم، چونکە خۆم لە مالددا بپاردهر بووم لە کاروباری ماله وەدا.

میژدم زۆر ناوی برادەر و هاوبەشە کە دەبرد لە کارە کەداو، زۆر جار لەنوسینگە ی تاییبەتی خۆی دا، کە بەشی بوو لە شوققە ی خۆماندا بوو چەند سالی کۆبۆنەو ی لە گەڵدا دەکات. تا جاریکیان بارە کە هاتە پیش و بە خویی و خیزانیەو سەردانی کردین، چونکە زۆر دۆستی میژدم بوو بە خیزانەو سەری لێ نەدەبرین، وە نەمان دەزانی چەند جار سەردانمان دەکات و چەند کاتژمێر پێکەو دادەنیشیتین. تاجار هەبوو بە تەنیا دەهات لە گەڵ من و میژدمدا پێکەو بە چەند سەعات دادەنیشیتین. میژدم زۆر متمانه ی لەسەر هەبوو. رۆژگاری هات لەنزیکەو بەو ئاشنا بووم، زۆر رێک و پێک و بەرێز بوو، من

زۆرم دل چوو سهرى، له هه مان کاتدا ههستم کرد شهویش دلى
که وتوته سهرم.

دواى شهوه کاره کان بهر پى گایه کی سهر دهویشتن، دواى بۆم
دهر کهوت شهوه شهوه که سهیه رۆژى له رۆژان سور اغم کردووه دواى
شهوه هه موو سالانه هاوتوته بۆچى نیستا که وتوته بهر چهنگام؟
رۆژ به رۆژ شهوه پیاوهم له بهر چاوان بهر زتر ده بۆوه میترده کهم له بهر
چاو رهشتر ده بو، وه کو بلتی پیوستیم به شهوه جوانى که سایه تی شهوه
ببینم تا دزیوى که سایه تی میتردم بدۆزمه وه.

کاروبارى نیوان من و شهوه که سایه تیه بهر پزه لهو دالغانه تی په رى
نه کرد که شهوه رۆژ بهرۆکی گرتبوم. نه شهوه ناو دلى خۆى بۆ من باس
ده کردو، نه من ناو دلى خۆم بۆ شهوه خوینده وه، له گه ل شهوه شدا ژیان
له لای من هه ره سی هیناو، میترده کهم به لاهه ته نیا که سیکی لاوازو
دۆراوو سه لى یه وه چه ره به چاره ی نه ده کرد. نه ده زانى بۆ هه نده
رقم لى داگرتبوو، ده مه رسی چۆن شهوه نده ساله بهر گه ی شهوه گرانیهم
گرتووه، من به ته نیا ملبه ملانه ی ده بهر یکه را چونه کانی ژیان ده کهم.
تاراده یی کاره کان له جیگای خۆیان نه مان، که داواى جیا بونه وه ی لى
بکه م، به لام له سهر داواى من ته لاقى دامو دواى من بووه پیاوهم کی
روخاو.

هه موو نه وانه ش له دواى ويران بوونى مالمداو روځانى
منداله کانم و ميړدم به وى ته لاقدانم، له روى خيزانيه وه بارود وځى نهم
پياوېش تيك چوو، ژنه كې چونكه ژن به خورسكى زور هه ستيارن
هه ستى كرد چى له دلې ميړده كې دا شاوړه ته وه وړيانى نه وېشى
كرد به دوزه خ.

نيرېبى نهم ژنه ي والى كرد شه وېكى مال و حالى خوى به جى
بيللى و كات ژميړى دووى به يانې بدات به سرمد او هاوار بكات و
بگريې و تومه تبارم بكات، كه خهريكه خيزانى نه وېش ده رېميت.
دان به وه دادېنم كه نهم دانېشتنه جوړانه مان كه پيكه وه تى
يداده وړيان هلى ره خساند يه كترى بناسين به لام ته مهنه كه گونجاو
نه بوو.

خيزانى من و نه وېش روخوا هه موو شتيك له ده ست دا، من
ده زانم و هلو مهرجى من و نه و ريگا به وه نادات كه هېچ
هه نگاوه كې پوزه تيف بگريه بهر بو پيوه نديمان به يه كترى به وه، نېستا
له هه موو كاتى كلول و دام او ترم له به خته وه رى يه كى نه نديشه يى و
هيوايه كى له ده ست چو ده گه رېم.

چيرۍکي (۲۵)

سهر به سهر (واحدۀ بواحدۀ)

(ام احمد) قسه مان له گه لدا ده کات و ده لئ: ميړده کم کومه لئ
هاورپي ۍ هه بوون هه موويان ژنيان هه بوو، به حوکمي نه وه ۍ
په يوه نديان خوځ بوو هه فتانه له مال ټکدا داده نيشتين بو به زم
ناهه نگو شه ونخوني.

خوم له که شيکي ناچار امدا ده ژيام، شه وانه خواردن و شيرنه موني و
چهره زات و شهربت ده هات و دهنگي پټکه نين دهنگي ده دايه وه،
نه مېش به هوۍ گيړانه وه ۍ نوکته ۍ ناشيرين، که زور جار له سنور
نه ده ب ده چوه دهره وه.

به ناو دؤستايه تي يوه شهرم نه ما، به ين به ينه پټکه نيني نه يني
له نيوان فلان پياو و فيسار ژنه دا نه بيسترا، گالتو و سوحبت زور جار
سهر ۍ ده کيشا بو مه سه له هه ستياره کان وه کو سيکس و شتي تري
تايبت به ژنانو، مه سه له که زور ناسايي بوو سهرنج راکيش بوو.
هه رچهنده منيش له و مه سه لانه وه گلابووم به لام ويژدانم سهرکونه ۍ
ده کردم، تا نه و روژه هات که پرده له سهر نه م به زمه بي شهرمي يه
هه لمارا. دهنگي زهنگي ته له فون هات گويم له دهنگي يه کي له و

دوستانه بوو منیش به خیر هاتنم کردو داوای لیّ بوردنم لیّ کرد
چونکه میړدم له مالّ نییه. به لّام نهو وه لّامی دایه وه من ده زانم من
له بهر چاوی تو نهو په یوه نډییم کردووه! دواي نهو هی داوای کرد
دهستی له گهلّ تیکه لّاو بکه م وروژام و لیّم توند کردو زور قسه ی
ناشیرینم پیّ گوت. به قاقاوه وتی: گهر راست ده که ی نهو نازایه تیه
له گهلّ میړدت بنوینه، چاودیری بکه چی ده کات...نم قسه قه لّمی
دهست و پیّ منی شکاند، به لّام غیره تم دانه خوّم و له دلّی خوّمدا وتم:
له وانیه نه م پیاوه مبهستی بیّ مالی من ویران بکات. به لّام توانی
گومان له راست میړده مدا بو په یدابکات و دلّی لیّ پیس بکه م. پاش
ماوه یه کی کورت به لّا گه وره که سهری ه لّدا، دوزمه وه که میړدم
ناپاکیم له گهلّ ده کات و دهستی له گهلّ ژنیکدا تیکه لّ کردووه.
مه سه له که بو من ژیان و مردن بوو. روم له میړدم کردو پیّم وت: هر
تو به تهنیا ناتوانی په یوه نډی په یدابکه یت، منیش هه مان پرؤسه م
پیشنیاز کراوه، نه غجا به سهر هاتی هاوړیکه یم، بو گتړاپه وه، نه ویش
بو پله ی شله قان سهرگردان ما. پیّم وت: گهر تو ده ته وی به
په یوه نډی نیوان توو نهو ژنه رازی م نهو سهر به سهره. قسه کانی
من لکه یه کی رهش بوو به رویه وه گیانی نهوی هه ژاند، نهو ده یزانی
من مبهستم نهو نییه، به لّام ههستی به کاره ساتی کرد، که

دوچاری ژيانی نيمه هاتووه، وه بهو ژيانه گندهلهی لهناويدا ده ژين.
 زور سزام چيژا تا ميردم دهستی لهو داوین پيسه کردهوه، که دلی
 پيوه نوسا بوو. بهلی وازی لی هیناو بو خيزان گهرايهوه، بهلام کی
 ميردم بو ناو دل ده گيرپيتهوه؟ کی ريزو شکوی جازانی لهناخمدا
 ده گيرپيتهوه؟ نم برينه گه ورهيه له دلّم دا بون سوو په شيمانی لی دی
 دپته دهر له راست نهو دوخه بوگه نه، تا سر وه کو شايد حالی
 ده مينپيتهوه به سر نهو به زمو شه ونخونيه بی تاوانانه، که له ناوه پرکدا
 بی تاوان نيهو داوای به زهیی له خوای سهربلند ده کات.

چیرېکی (۲۶)

بیچوډی مراوی مه له وانه:

کچیکه (۱۹) ساله و به سر هاتی خویمان بؤ ده گپرتیه وه: من کچه کی بچکولانه بووم به دوو چاره بی تاوانه کانم سیري شه و به زم شه و غونیا نه ده کرد، که دوستانی خیزانی له ناوی دا مؤلگه یان ده به ست. من له یادمه تنیا یه ک پیام له ناو نه واند ده بیني، نه ویش باوکم بوو، من سیري هه موو جولوه هه لس و که وت و هه لسان و دانیشتنه کی نوم ده کرد، سیري ته ماشا کردنه کانی نوم ده کرد که خه ریک ده بوو شه ژنانه قاچ و سنگیان و به روکیان هه لبلوشی، به چاوی فلانه و قژی فیساره و به ژنی شه وه که ی تریان خوشه ویستی درده بری. دایکه قوربه سهره که م ناچار بوو شه جوړه میوانداریانه سازبکات، شه خامه کی زور ساده بوو. له ناو شه ژنانه دا ژنیک هه بوو زور سهرنجی باوکمی راده کیشا جاری به نزیک بونه وه و جاره کی تر به هه لس و که وته می بینه کانی، ههرچی من بووم زور به گرنگی یه وه سهرنجی باوکم ده دا، دایکیشم له چیشته خانه سهرقالتی میوانداری بوو. له هیکرپا شه کو بونه وانه پچران، به م ته مه نه به چوکم له هویه کانی ده گهرام، به لام نه متوانی سهریکه وم.

شه و ی من له یادم نه چوته وه شه و یه دایکم له وکاته دا به ته وای رمابو تاقه تی شه و ی نه مابوو گوی بؤ بیستنی ناوی باوکم بگری له ماله و ده. له ماله و ده گویم له هه ندی وشه ی شاره و ده بوو، که

گه وره کان له ده ورمدا ده یانچرپاند وه کو: (ناپاکی، ژوری نوستن، به چاوی خوم بینین، شو به دره وشته، له باره کی بی ټاپوویی دابوو...) که ته نیا گه وره کان له و وشه سهره تایی یانه تی ده گن.

گه وره بوومو حالتی بوومو له هه موو پیاوالم قین دا گرت، هه موویان ناپاکی ده کهن، دایکم ژنه کی تی شکاو بوو، هر ژنه کی ده هاته مالمان دللی لی پیس ده کردو به پیاو فریوده ناوی ده برد، گوايه باوکم له خشته ده باتو، هر خه ریکی هیوايه تی باشی خویه تی، شو ژنانی راوده نان، به لام له ده ره وهی مالدا نه که له ناوه وهی مالدا.

ته مهنی نیستم (۱۹) ساله، به لام زور له لاوان ده ناسم، کاتی ټوله یان لی ده سهغه وه هه ست به چیژه کی زور ده کم، نه وانه فوتوکویی باوکمن، من هه میشه فریویان ده ده م، بی شه وهی ده ست له تاله موویکم بدن، ناتوانن جولوه له نجوه ناماژه به مه به سته کالم له ناو خه لک و بازاره کاند ده ستیان پیتم ناگات، قهت مویایلم بی ده نگ نابی، هه ندی جار هه ست به شانازی بهو کارانه وه ده کم که ټوله بو ره گزی می یینه ده که مه وه، هه ندی جاریش هه ست به به دبه ختی و دپران ده کم تا ناستی خنکان، ژیانی من هه وره کی گه وره ی رهش دایگرتوه، که ناوی باوکمیان پیوه یه.

چيرېځکي (۲۷)

بهر له وې ته وړاس (۲) به سهرې بکه ویت

کچيک نه زمونږنې خوږې ده گيرېته وهو ده لې:

روژنې له روژان بېرم له وه نه ده کرده وه، که بارودوڅي کاره که م
ناچارم بکات تيکه ل به پياوان بېم، نه مېش به راستي به سهرم هات،
سهره تا خوږ له راست پياواندا ده مامکم به کارده هيتا، به لام هندی
له دوستانم وتيان هم بهرگه زياتر سهرنج بهر وه لای من راده کيشي،
بويه باشته ده مامکم يان سهرېوش لاده م، به تايبه تي چاوه کانم، که
هندي نه دگاري تايبه تي يان پتوه دياربوو.

له بهر نه وه هه لاسام ده مامکم له سهر چاوم لادا، چونکه پيم وابوو
نه مې چاکره. له گه ل تيکه ولاوبوونم له گه ل هاوپيائيم دا بينيم من
له ناوياندا ده گمېنو ناويزه هه لکه وتووم، وشکم و قسه له گه ل که س
ناکه م و روم ناده مې که س، هه موويان له م ژنه دوره پهرېزه خوږيان
لاده دا، يه کي له وانه له وړي دام، که حزن اکات مامه له له گه ل
که سيکي له خوږيايي وا مامه له بکات، هه رچه نده به پيچېه وانه وه

هرگیز من وانه بوو، بویه بریارم دا ستم له خوم نه کم و نه یخه مه ناو بازنه یه کی قیزه وه نه وه له گه ل هاورپکاغدا، بویه ده ستم کرد به کردنه وهی دهر گای گفتوگو له گه لیاندا، تا هه مووان گه یشتنه نهم پروایه من توانای قسه کردن و کار تی کردنم هه یه، هه میسان به وره وه ده دویم، هه روه ها لای هندی برادر جیگای سهرنج بوو، تا بینیم کارم کرده بهر پرسه که مانو جولوه و شتواری قسه کانی من ده شتواندو زهردی ده کرد. هندی جار خوی بابه تیکی ده ورژاند تا منی تیدا بخاته دنگو له سهیر کردنه کانی بوغزو زهر دهلنگه پان تیبینی بکم، من نکولی له وه ناکم شو پیاوه هندی بیر کردنه وهی بو پیدا کرد بوو، هه رچهنده بیر کردنه وهی من واقعی له وه ورمابوو چون نه ونده به ناسانی پیاو ده که ویتته داوی ژنه کی پابه ونده، چ جای ژنه کی روتو خوی داوای خراپه کاری لی بکات؟ به راستی قهت به ریگای ناشه رعی بیرم لی نه ده کرده وه، به لام سه ره تاو کوتایی تا ماوه یه کی زور رویه ریکی له بیر من داگیر کرد، به لام سه ربلندی و روسوری خوم ریگای به مهنده دا بیمه نافرته تی بو ده ست گهرم کردنه وه و چیژه کانی شو پیاوه نامویه، تا بو چیژه کی معنه ویش، بویه هه لسام به ته واوی هه مووئو ریگایانم پچراندن، که ناچارم ده کهن له گه لی دا دابنیشم به ته نیایی. له کوتایی دا بهم ناکامانه گه یشتم:

(۱): سهرنج راکيشاني نيوان ژنو پياو له هه مو شيوازه کی
تيکه لاوی دا په داده بی، هرچنده پياو ژنه که نکولی لی بکن،
به مشروعی دهست پی دهکاتو به ناشه پعی کوتایی دیت.
(۲): تا ته گهر خوشه داوین پاک رابگری له داوه کانی شهیتان دور
نابیت.

(۳): کاتی مروځ زامنی خوی بوو به سنوره کی ریتی چوو
مامه لهی له گهل مروځدا کرد ناتوانی زامنی ههستی کهسی
به رامبه ری بکات.

(۴): دواچار تیکه لاوی سودی تیدانییه، بهرهمی چاکی لی
ناکه ویتته وه، به لکو هزری ساغو بیرکړدنه وهی دروست له کار ده خات.

چیرۆکی (٢٨)

کوا غیەت و پیاوہتی!

کاتێ خۆم لەبازار بوو بۆ کرپینی ھەندێ کەل و پەل ھەلۆیستەکم بۆ پەیدا بو، چومە جێگایەکی ئارایش و ئیکسسیوارەکان، براکەم کە یانزە سالانە بوویاوہرم بوو دیمەنێکی سەیرم بینی، لەو دوکانەدا ژن و مێردی و دوکاندارە کە وەستابوو، ژنە کە لەھەندێ دەرمانی جوانکاری دەگەرێ، کە لەگەڵ وێنە دەم و چاوو پیستی ئەودا بسازی، کاتێ خاوەن دوکانە کە زانی لەشتەکی دەگەرێ نایدۆزیتەو، پیستی و ت: رەنگی دەم و چاوت چۆنە؟ وتی: رەنگە کە ئاواہ. خاوەن دوکانە کە وتی: پیستی دەم و چاوت کت و مت چۆنە تا رەنگی ماکیاجە کە ت لەوہ بدەم. مێردە کەش رەق وەستابو، خۆزگە ھەر ئاوا دەمایەوہ و وتی بە ژنە کە: بۆ دەم و چاوت ناکە یەوہ، لە کاتێ پیویستی دا قەیدی چییە، تا جۆری رەنگە کە بزانیت!! کاتێ زۆرمان لە دەست چوو ئێمە دەمانەویست بزانین چی گەرە کە، لەو کاتەدا ژنە کە ویستی دەمامکە لابادات^(٣).

(٣) دیارە لەمەزھەبی شافعی و تەبە کە ئەحمەددا سەیرکردنی دەم و چاوو دەستی ئافرەت گەر بەمەبەستی شەھووت نەبێ گوناھ نییە، دیسان دەم و چاوو دەست شەرمگە نییە. قورئان دەفەرموی: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا

له و کاته دا به څوم نه و ستام و پټم و ت له خوا بترسه چوڼ له بهر
 قټو سورو سپیاوې دهم و چاوی ژنه کت به د دهره وه ده خهیت؟ کوا
 مه ردايه تیت؟

ژنه کم هه ندې دورخسته وه و پټم و ت: ده توانی لیستی رهنګه کان
 له خاوه ن نارایشګه که وه رېگری و بیبه یه مالّوه له ژنه کی بېرسه که
 شاره زابې له و بواره دا، نه ویش سوپاسی کردم و چووم لیستی
 رهنګه کانم بو هیتا، بهر له وهی څوی و خیزانی بېړن له و جیګایه دا
 میړده که ی به منی و ت: نهی کچی روسپی خوا پاداشتت بداته وه.

ظَهَرَ مِنْهَا (النور: ۳۱). (القرطبي) له (تفسير القرطبي) دا ده تی:
 (مده بست له دهم و چاوو دهسته، که شهرمګه نین، وه کو فرموده ی پیغه مېر
 (ﷺ) له راست (اسماء) دا نه وه دهرده خات. (یا اسماء اذا ان المرأة اذا بلغت
 المحيض لم يصلح ان يرى منها الا هذا / و اشارالی وجهه و کفیه). واته: ګر
 کچ ګه یشته حد یزو مه هک نابې له دهم و چاوو دهستی زیاتر به دهره و بیت، به لّام
 له مه زه به ی مالیکي دا هه مووله شی نافرته شهرمګه یه هه تا
 نینوکه کانیشی نابې به دهره و بن. له هه ندې ولاتانی نیسلامی دا حوکم به و
 قسه ی مالیکي ده کړیت و ژنه کان دهم و چاوشیان ده مامکی له سهره، که
 به (نیقاب) ناسراوه. به لّام ریره وی شافعی لیږده راستی پینکاوه و سوننه تیه.

چېزىكى (۲۹)

تەنیا لەبەر ئەوئى ژنەكەى لەبەر چاوى پىاوپارىزىت:

لەسەردەمى يەككى لەپادشايانى عەبباسى دا بە ناوى (معتضد) ژنى بۆ لای يەككى لەقازىيەكان دەروات، سكاللا لەمىردى ئەكات، كە (۵۰۰) دىنار لەمارەبى يەكەى بداتى، پىاوەكەش نكۆلى لەو دەكات، ئەوئىش دەروات شاھىد بۆ خۆى بىننىت، لەدادگادا وتیان دەمانەوى روى ژنەكە بىننىن ئايا ئەم ژنەيە يان نە، كاتى لەسەر ئەو سوريون دەمامكى لابتات، مىردەكە وتى: نا دەمامكى لامەدەن ژنەكەم راست دەكات، ئەم پىاوە بۆيە دانى بەمەدا تا پىاوان روى ژنەكەى نەبىنن، ژنەكەش، كەزانى لەبەر ئەو مىردى دانى بەمەداناو تا پىاوان روى نەبىنن وتى: مىردم لەدنیاو قىامەتدا گەردنى ئازاد بىت.

چیرۆکی (۳۰)

خۆت لە مۆبایل بپاریزە

ئەم بەسەرھاتە بەر لە چەند رۆژی لە کچیکم بیستوو، کە بەهۆی خراپ بەکارھێنانی مۆبایل ژيانى لە دەست داو، ئەم روداوە مشتیکە لە خەرواریک، چیرۆکیکە لە ھەزاران چیرۆکی راستەقینە، کە ھەموو رۆژی دوبارە دەبنەو، ئەم بەستەزمانە دەلی:

ئەم گەنجەم لە پێگای مۆبایلەو ناسی، پەییوەندی پێوە کردم و لە راست مائی فیسار کەس لێی پرسیم؟ پێم وت: ژمارە کەت ھەلەیه، من قسەى نەرم و شیرینم لە گەلدا کرد... وریابن بزانی قسەى نەرمی ژنان چەند کار لە دلی پیاوان دەکات.

ئەنجا جاری دوو ھەم و سێ یەم و چوار ھەم زەنگی بو لێدامەو... پەییوەندیم لە گەلێ دا خوشتر بوو، وەك بلی ی دەسائە ناسیومە، ئەمەش تەنیا وەسوەسەو ئیحای شەیتانی نەفرین لێ کراو بوو، ئەو بە منی وت لە یەكەم ساتەو بە پاکی خوشم و بیستوویت، ھەموو ئەو ھەش بەر لەو ھێ چاوی بە من کەوتیبت.

ئەم بەستەزمانە بەم قسە لوس و شیرینانە فریو دەخوات و شەیتان لە خشتەى دەبات، خوا راستی فەرموو: ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ

فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ (الأحزاب: ۳۲).
 واته: قسه کانتان به نهمی مه کهن له گهل پياوанда، نه وه کو نه و
 که سهی دل نه خوښه ته ماعتان تې بکات و قسهی باش بکهن (له کاتې
 ناخواتنتان دا).

ده لې: له ريښگای مزيابل و نامه کاغمانه وه چهند جاری چاو پي
 که وتنمان کرد و به لېنمان گوزينه وه، نه و چاوپي که وتنانه نه يني
 بوون، خزمانم پييان نه ده زانی، من دروم له گهلېاندا ده کردو ده مگوت
 من ده چمه لای ده سته خوشکه کم، که کچيکی ريک و باشه و زورم
 خوش ده وي، پاشان ده چومه دیداری نه و، گهر ده مبيني سوزو
 خوشه ويستی و پاکي بو من ده ده خست و وای پيشانده دا يه ک سات
 ناتواني ليم دوربکه ويته وه و ژيانی به يي من وه کو دوزه خيکه، هندی
 ويتهی خومي ليم و هرگرت و له گهل مندا ويتهی گرت. دواي چوار سال
 ته من داواي داوین پيسي ليم کرد، وتی: گوي مه ده يه نه م کاره
 نيمړو بي يان سبهی قهیدی نيه، من و تو هر هاوسه ريگري ده که ين.
 من لم قسانه رامام و که و تمه بير که وتننه وه، هه ستم به ترسه کی زور
 کرد، چي بکم، هانده ره کانی پروا له دلندا جولان، که چهند سالي بو
 لي يان بي ناگا بووم، ويژدانی له ميژينهی مردوم که و ته جولو و بيدار
 بووه، به لام کاتي و هختی به سهر چووه و له ميژه له بي ناگايی دابووه.

له خۆم پرسى: کوا هاوسه رگيرى؟ کوا دين و خزم و ناموس و ښاګرو
خه لک و شهړه ف و کچينى، نه مه يان بى شهرمى و بى ښاپړوى يه.
وتم: تا نه چينه ناو ژيانى هاوسه رى يه وه شتى وا پړونادات، که
خوت به لښت داوه.

وتى: به سته زمان، ګر خوت به ده سته وه نه ده يت، لای خزمانت و
خه لکى ښاپړوت ده به م، من به لګم له دژى تو هه يه، شه و تا وينه و
قسه کانت هم مووى لای من تو مارکراوه و نه ينى و توو خيزانتم لایه.
نم کچه به سته زمانه دواى نه و هم مو نارام ګرتنه ي ښاچار کرد
بو نم کاره خراپه و به ناموس شکاوى و ده ست به تاللى ګه راپه وه، کوا
هاوسه رگيرى و شهوى زاوايى و ماره يى، ته نيا خه م و ده ست خه رووى و
ښاپړوچونى تا سر بو ما يه وه. چى به خيزاننى و براکانى بللى، که
متمان ه يان داوه تى، چو ن نم ته مه نه يان له ګه لدا به سر
به رى... ده يوت: خوايه هم مو نه و لکه دارى يه له بهر يه ک قسه بوو،
که به سر خوم هينا.

چىڭزىكى (۳۱)

ژيانى ئابروچونۇ رابواردن:

كچىڭ لەيەكى لە دەولەتە غەرەبە كانەو (۲۵) سالەيە لە لەزانكۆيەكى غەرەبىدا دەخوينى و چوارسالە توشى ئايدىز بوو دەلى: هەموو ئەو قوپرە سەرىم بەھۆى ژيانى بى ئابروى و رابواردن توشى هات، گوناھى منى تىدا نەبوو، بەلكو گوناھى باوكم بوو، قەت ئاوپى لە من نەدايەو، بەتايبەتى دواى مردنى دايكم و ژن هيتانەو. پۇژىڭ لەمنى نەپرسىيەو بۆ كوى دەچى؟ ھاوپىيانت كىن؟ چۆن كاتت بەسەردەبەيت؟ زۆر لى ي پارامەو بەيەخم پى بدات، بروام پى بكن هيتا نازانى لەكام ئاستەى خويندندام، نازانى كە كچىكى ھەيە. لاويكم ناسى، بەلكو زياترىش لەگەلىان دەچومە دەرو پياسەم دەكرد گەر روپا مايىش بى گرنكى يان پىم دەدا، ھەموو شتەكى ناپروام كرددو ماددەى ھۆشبەرم خواردو پۇيشتەم، ھەموو ناوچەكانى ئەو ولاتەى لەناوى دا دەژايىن لەگەلىاندا گەرام، ھەتا توشى ئايدىز بوومو، كاتى ھەستم بەو كردد، كەدواى ئەو ھى پشكىنىنى پزىشكىم بۆ كرا لە نەخۇشخانەدا، پاش ئەو ھى ھەستم كردد بە ماندويى و لاوازى و داھىزرانى گشتى، تا ئىستا باوكم بە

نەخۆشەيەكەم نازانیت، تەنیا مانگانە سەرتکمان لى دەدات بۆ خەرج
کیشانغان.

زۆر ھەزدەكەم بىرمو لەكۆل بىمەو، بەلام دەترسم خوشکانیشم
چارەنوسیان بە چارەنوسى مەن بىت. خەم و پەژارەم بۆ لای خواى خۆم
بەرزەدەكەمەو.

چیزکی (٣٢)

ئافەرەتییکی سەرگەردان

من کچیکم حەز بە قەیدوبەندو فەرمانەکان ناکەم، دڵم بەو
تەنگ دەبوو، کە خێزەم ئەو شتوازی لەگەڵدا بەکاردهیئناو منیان
خستبو ژێر چاودیرییهو، من ژیانەکی پڕ لەسەرە پۆیی و نکاوو
تراژیدیای خەمەکانم برده سەر، هەندێ جار بیر لە خۆکوشتن و خۆ
رزگارکردن دەکەم لە خەمەکانی دنیا. لەسەرەتای قۆناغی زانکۆیی
دا دەستم کرد بەبرینی بەربەستی ئاسایشی و ئەمنی، کە خێزەم
لەسەرویهری پێ گەیشتنو هەرزەکاری دا خستبویانە سەرم، هەنگاوی
یەکەم لە گرتنی هەندێ ھاورپێ بوو لە زانکۆدا بە وەرگرتنی ژمارە
مۆبایل و تەلەفۆنەکان. ئەم قۆناغە زیاتر لە ھەموو شتێ بەرپێ کردنی
کات و پابواردن بوو. دواي ئەو لەسەر ئەو پراھاتم گالته بە
ھەلۆیستی لاوان بکەم و بەربەستی چاودیری خانەوادە بشکێنم،
حەزم لە پیشکەوتنی زیاتر لەمەش دەکرد، ئەوێش دژوار نەبوو،
سەرەتا پرسیارم لە هەندێ لە دەستە خوشکەکانم کرد، ئەوان هەندێ
پینگای بێ ترسیان پێنویستی کردم... یەکەم جار لەپینگای کارگە

ژنانه وه بوو، که ژنه کی پسرپور سره رشتی ده کړدو هه موو جوړه
دیداره کانی تاکی و ناههنگی به کومه لې رېک ده خست.

نم نه زمونه وروژینه ربوو له گه ل گيانی سره پوی من ده سازا،
به لām بې باکو بې دژواری نه بوو، چونکه من شته کی گه وره له
ژياندا وه کو مې ینه له ده ست دابو، هه تا کچینه که شم به داخه وه،
به لām زور لهو هه وایه نویه دور نه ده که و تمه وه که چومه ناویسه وه،
خوم ههستم به سرکه و تن ده کړد به سر نه و کوته دا خیزام توندوتولی
کړد بوو به سرمه وه، بهرله وهی هیچ به لگه یه کیان به سره وه هه بم؛
هه ندی جارلیم ده که و تنه گومانه وه، به لām زورم لا گرنگ نه بوو. دواي
نه وهی توشی زور کلوتلی و نازار هاتم له گه ل نه وانه دا که وه کو
شه مشه مه کویره یی بهی شه وانه بو هه موو جوړه به زم و پابواردنی
شه ویان به سر ده برد. من له خوشه ویست و نه وینداره کی
راسته قینه وه پاش سرده مې بوومه پیلوئی، بارم خراب بوو تا دنیا
له بهر چاوم پش بوو، خزمانیشم هه ستیان به وه کړد. دایکم بردمیسه
لای شیخو دوعا گوئی قوربانۍ به سره دا خویندمه وه منیش گریام
قوربان کاری تیم کړدو وام لی هات به ریکی نویژان بکم، به لām زوری
نه برد خه مه کانی خوم به نامه یه ک بو یه کی له گوڅاره کان په وانه کړد.
نامه که م ده که و یته ژیرده سستی سهرنوسه ره که وه، نه ویش هه ولی دا

بناسی، کاتی ناشنای یه کتری بووین باره کهم خراپتربوو توشی
سهره نگرئی تر بووم تا ئیستا لی ی دهر یازنه بووم: کچیکی خزمم پی
ی وتم: که کچیکی پابه ند بوو، گوڤاری خیزان (الاسره) گرنگی به
کیشه کانی دهرونی ده دات، بویه من نامه م بو ناردوونو به سهرهاتی
خوم بو نویسونه وه، وه من ئیستا له شوم ترین پوژانی ژیاغدام.

چيزکي (۳۳)

من په شيمانم

من کچيکي (۲۳) سالم، به باريکي د هروني زور خراپدا پړهت دهېم، هويه کوشي هلسوکوتي هله شه که مته رخه مي منه، من دان به و هه لانه دا دېتم و که وتومه ته ناو د هرياي په شيماني يه وه. دايکم مردو بو پرکردنه وي بوشايي سوزي و د هرونيم په نام برده بهر نه نته رنيت، خوم سهرقال ده کرد تا له و خه م په ستي يه خوم بدزمه وه، که مردني دايکم به جي ي هيتتبوو. له و پيگايه وه گه نجیکم هر له شاري خومدا ناسي و چهند کاترميړي ناخواتنم له گه لدا کرد، زوري نه برد گه نجیکي ترم ناسي که هاوسنوري شاري خوم بو. وه زور گه نجو لوي تري کور و کچم ناسي. له گه ل نه و گه نجی دوايي دا، که هاوسنوري شاري من بوو مشتم و پرمان پتر بوو، پاشان داواي ژماره ي ته له فوني له من کرد، منيش نه مدايه، دواي پيداگرتني ژماره ي موبايله کم دايه، وای ليها ت په يوه ندي زورم پتوه بکات. دواي نه وه داواي ژواني ليکردم، منيش په سه ندم نه کرد، دواي سور بووني قايلي کردم که له شويته گشتييه کان چاومان به يه کتری بکه وي و نه و ديدارانه مان فره بوون. له و سه رو

بهينه دا گه غچيكي زور جوانم ناسی، كه شاره زايی زوری له جیگاكاني
نه نته رنیت هه بوو بازاره كانی ده زانین، نه وهی نه مده زانی لی ی
فیبروم، گفتوگوو ده مه قالیمان زور بو داوای ژماره ی موبایله كه می
لی کردم. دواى دودلی پیم دا، پاشان داوای دیداری کردم و دیداریشم
کرد و هه مو شتيك له نيوانان دا رویدا. نیستاش سهرم لی تيك چوه
نازائم چی بكم؟ پروا بكن نازائم پاشان گه نجی سی یه مم ناسی كه له
هه موویان نه رم و جوان تربوو، هه ستم به خوشه ویستی كرد له گه لیدا،
دوو گه نجه كانی ترم لا وه كو برا لی هاتبوو، گویم له هه واله كانیان
ده گرت و به ژداری چاره كړنی كیشه كانیانم ده كرد، بهم شیوه یه
په یوه ندیم به سییانه وه مایه وه تا خوشكه كه م پی ی زانی. نه ویش
ناموژگاری کردم، منیش په یمانم دایه كه وازیان لی دینم، تا به ردی
له سره دابنیت.

زوری نه برد لاوی هاته داخوایم، زور كوپى چاك بوو، زور دلم
خوش بو چونكه له كۆل كیشه كان ده بومه وه له ده ست نه نته رنیت
قوتارم ده بوو. خوازینییه كه م ته واو بوو داوام لهو سی گه نجانه كرد
كۆلم لی بدن، دوانیان رازی بوون یه كه كه ی تریان رازی نه بوو، بویه
وه كو نه ریتی نه وانه ی كۆمپیتهر به كاردینن كه وته دانانی سیخوری
به سره پوخته ی ته لیکترۆنیمدا، دوو نامه ی منی بو دوو كه سو

نامەى ئەوانى بۆمىن دەست كەوتىۋو چاپى كىرىپىۋىن بى ناونىشانى
مالى من ناردىۋىنى، كاتى بەرچاۋم كەۋىتن خەرىك لە ھەيفان شەق
بىبەم، بەپەلە چوۋم سوتاندىم نەۋەكو بىكەۋنە بەر دەستى مىردەكەم،
ئەمنى خۇشەۋىۋىنىش ئەۋم خۇشەۋىۋىنىش، بەلام لەۋە دەترىسم پىۋى
بزانى ۋەنەيتىيەكەم ئاشكرا بىۋى ۋازم لىۋى بىنەيت، ھەست بە گوناھەكى
گەرە دەكەم لە راستى دا.

ھەر لەزەنگى مالۋى يان مۇبايل يان نامەى تايىبەتىم بۆ دىۋى ھەست
بەترىس دەكەم، يان ھەر كە مائەۋەمان سەرە باسەك دەكەنەۋە تۆقم
دەچىۋىۋا دەزام بە پەيۋەندى ھەلەشەى منيان زانىۋە، مىن
زۆرماندوم، خۇزگە مردىبام، مىن مامۇستام بەلام ھەست دەكەم
شايانى ئەم كارە پىرۋەزە نىم. شايان نىم خىزانم مەمانەم پىۋى بىكەن.
مىن پەشىمانم، پەشىمان.. تىكايە نامەكەم بىلاۋ بىكەنەۋە تا بىۋى بە
پەندىۋى بۆ ھەمىۋە ئەۋ كچانەى گەمەۋ رابواردن بە كۆمپىۋىتەر دەكەنۋە
دەكەۋنە ناۋ بۆسەۋە.

چیزکی (۳۴)

کرداری منداډ له باربردنم هه لېزاردوه یان خوځوشتن!

من کچیکم تهمه نم (۲۰) سالانه یه، له زانکوډا ده خوینم، دهسته خوشکه کم هه یه له هه موام لا به پرتزتره، به لام یه ک نهنگی هه یه، نهویش خونا ساندنه به گه نجان، له گه لیاندا پشوی خوی ددها، وه دهسته خوشکه کی به نه مه کهو له کاتی ناخوشتی دا شان به شانی من دهو هستیت. نهو هی گرنګ بی نهو هه ول ددهات لویکم پی بناسیتنی، به لام من پازی نا بېم، چونکه حز بېم پتګایه ناکم، هه میسه پی ی ده لیم نه مه پتګایه که پوژیدا تی ی په شیمان بییه وه. لیتان ناشارمه وه دلم فربوی دام، که ده بی پوژی بېم نه زمونه دا برېوم، گهر بۆ جارتیکیش بیت!

هه میسه هه ولی له گه لمد تا توشی کردو دیداره کی به بی ناګایی من سازدا نهو کورپه سهلامی کردو منیش به پرتزه وه وه لامم دایه وه.

له گه ل نهو دیداره خیرایه دا ژماره ی موبایلی خوشی دامی، منیش ژماره ی موبایلی خوم دایه، دوو هم پوژ موبایلی بۆ کردمه وه، سهره تا له کردنه وهی هیل له گه لی دا دردو نګ لام، به لام به پرتزه وه دواو له راست شته کی خویندنن پرسیاری کردو، پاشان وتی: له زانکوډا به یه که ده گه یین. دواي ماوه یی په یوه نديمان خوش بوو، هه ستم کرد نه مه په یوه نديیه که خوشم دهوی و شته کی تازه یه له ژيانداو خه مم لی

ده پوښتنيته وه. گه غچه كه شكودارو جوان شيرين بوو له گهل پوژگاردا
گيړوده ي بووم. شهوانه به دره ننگه وه ناخواتنمان ده كرد نامه وي زوري
له سر برېوم داواي كرد له شوقه كهيدا سهرداني بكهم و وتي به
هاورپيكت بلې نهو شويته كم نيشانت ددهات. نهوه بوو واقيعه ن
چومه وه نه وي و دهسته خوشكه كم به تهنيا به جي ي هيشتين. نهو
كوړه هر خزي له من نزيك ده خسته وه و سوزي نيشان ددهاو ههستم
ده كرد ديه وي ناره زوي خزي له من بشكيښت و بهس، له ساته كي
لاوازي دا ناره زوي خزي له من دامركاندو هه موو ژياني له ناو بردم،
نيستا من لي ي دوگيان بووم. نه غچا پشتگوي ي خستوم دواي
مانگي زانكو ديتته وه، چي بكهم و خيزانم نازانن، تهنيا منو نهو
هاورپيتم ده زانين، كه سويندي بو خواردم نه م گه غچه تهنيا ديه وي
ديدارم بكاو بمناسيت. نه غچا پيشنيازي كردووه له باري ببه م
پزيشكي هديه به دزيه وه مندالان له بارده بات. چي بكهم خهريكه
خوم بكورم يان منداله كه له بار ببه م. چاره چي يه؟ بيستومه زور
كچ منداليان له بار برده، نه ي پياواني ديني پرگارم بكهن، له ژياني
خوم جارهس بووم، ههروه ها له م نهيني يه به دره وشتي يه هه موو
روژي ده مكورژيت^(۴)!!

(۴) بيتگومان نه م روداو ده تهنيا روداو تيكه له هه زاران روداونن كه له نه غچامي تيكه لاوي
كچ وكورپوه په يدا ده بي، له رتگاي ده لالو مزيابل و نه نته رنيت و نامه و رتگاي تروه
وه كو هاوپتي خراب.

چېزىكى (۳۵)

كەنىشكەى مەسىنچەى

من كىچىكم لەتافى لاوى دام، وەكو كچەكانى تر ئەتەرنىت
بەكاردىنم، رۆژىكىيان كەسىكم لەمەسىنچەىدا زىادکرد لەلاى خۆم
دا، داهاتوو زۆرم خۆش وىست، گەر رۆژىكى نەم دواندبايە دلتەنگ
دەبووم، ئىو نازانن چەندە كەيفم پىتى دەهات، ھەمىشە داواى لى
دەکردم بە مۆبايل لەگەلى دا قسە بكەم، بەلام من بە توندى رەتم
دەكرده، بە حوكمى ئەوئى جىنگاى متمانەى گشتى بووم، زۆر
ھەولتى دا، بەلام رازى نەبووم كە رۆژى لەرۇژان پەيوەندىم لەگەل ھىچ
كەسىكدا ھەبى، ھەتا بە مەسىنچەرىش.

نزيكەى مانگى پەيوەنديان بەردەوام بوو لاى خوشكەكەم
لەمەسىنچەىدا زىادەم كەردبوو، ئەو نەيدەزانى ئەو خوشكە،
رۆژىكىيان لەمن پىچراو زىاتر لەھەفتەىدەك دەنگى لى راگرتەم.
ماوئەىكى زۆر توپەىبووم، كاتى گەپاىوئە بىروام نەدەكەرد، چونكە
گوماتم وابوو ناگەپتەوئە لەوكاتەشدا سوربوم لىتى بگەپتەم، بەلام
قسەىەكى واى كەرد ئەوئى لەياد كەردم، بەلكو زۆرتر پىئوئى گىرۇدە
بووم، لەكۆتايى قسەكاندا داواى لى كەردم بە تەلەفۇن قسەى لەگەلدا

پهنگ ویرگړه له (۵۰) بڼه‌رښاتې تېرېدایانې غونډه‌وېستی

بکهم، به‌لام من رازی نه‌بووم. دوايي مه‌سينجهرم کرده‌وه که له‌ئارادابوو قسه‌ي له‌گه‌لدا نه‌کردم. ناچاربووم مه‌سينجری تاييه‌ت به خوشکه‌که‌م بکه‌مه‌وه له‌وي‌دا ده‌ستی به قسه‌کردو داواي کرد خو‌ي بناسي‌ني‌ت. له‌و ساته‌دا هه‌ستم به ناپاکی کردو قسه‌کانم ته‌واو کرد، نه‌يزانی من کي‌تم، پاشان له‌مه‌سينجری تاييه‌تی خو‌مدا قسه‌م له‌گه‌لدا کرد، نه‌يزانی نه‌وه هه‌ر منم قسه‌م له‌گه‌لدا کردووه.

چېژکی (۳۶)

وتووېژنکی نیوان باوك و كچې له خه وندا:

نهمه ناخاوتنیکه له نیوان باوكیك و كچېکی مردوی له خه وندا،
كه نهم كچې به نازارتكه وه سرده نیته وه و فرمیسك به چاوه كانی
گوړ گوړ دینه خواره وه. باوكی له خه ونی دهیبنیت و قسه ی له گه لدا
ده كات به باوكی ده لی:

كچ: (حسبی الله ونعم الوكيل)

باوك له ترسان هه لده لهرزی: كچم له ده ست كی خوت په نا
ده ده یت؟

كچ: باوكه ده ته وی له ده ست كی خوم په نا بدهم به خدا؟

باوك: كچم بللی له كی؟

كچ: باوكه چی به سر دینیت؟

باوك: توله ی بوت لی ده كه مده وه؟

كچ: نایا دواى به سرچونی كات توله ی لی ودرده گریت؟

باوك: به لی، توله ت بوت ده كه مده وه، به لام کییه؟

كچ: نایا خوی لی په نا بدهم و (حسبی الله...) لی بكهم؟

باوك: توخوا بیللی و خیرا پیم بیژه..

كچ: (حسبی الله...) ده كه م..

پاشان زور توږه بوو دهم وچاوی جوانی ناشیرین و دزیو بوو، وای
له باوکی کرد تاره قه بکات و له ترسان هه لبله رزیت..

کچه که وتی: (حسبی الله عليك) بکه م. نهی نهو که سهی گویت
پی نه دام و نهو راسپارده یه ت ناپاکی له گه لدا کرد، (حسبی الله...)
له تو ده که م که گویت پی نه دام له دنیای نه ت پاراستم و ات لی کردم
نه م م به سر بیټ.

باوک: نیستا تو له کویتي؟

کچ: دواي ناخه کی دریژ من له چاله کی ناگردام.

باوک: کچم چیم به سر داهیتایت؟

کچ: له من ده پرسی؟ نایا من و براکانت پشت گوی نه خستبوو؟

باوک: نه خیر کچم نهی هه موو پتویستییه کانم له خواردنو بهرگو

خوش گوزه رانیم بو فراهه م نه کردبوون؟

کچ: نه م هه موو شتی نییه.

باوک: دواي نه م کچه که م چی بکه م؟

کچ: له زور شت دا به رهلآت کردبووین!!

پاشان زور ناشیرین تر بوو وهک بلی ی دوکه لی له چاوه کانی

به رزیتته وه. تو بو نویژی به یانیا ن بیدارت نه کردینه وهو، گهر

ده چوینه بازار به تنیا گویت لی نه بوو! له فیلمه سیکی یه کان که

په وشتي رماندين ريگات لي نه گرتين، شهوانه به ديار فيلمه كانه وه بي
چاوديري داده نيشتين، به دهنكي موسيقاوه ده خه وتين كه رات
هينابووين، ده چووينه دوكانی تومارگايه كان كاسيتي وامان ده كړي
خاوه نه كهی جنیوی پی ده داین، نیمه بیزار نه ده بوین چونكه
له ته له فزیون و فیدیوه پاهاتبوین، كه به نازادی به پاره ی خوت بوت
كړي بووين. له هيكړا باوك له خه ونه كه راست بووه، هله ده لهرزي،
هرچهنده په روشی چاره نوسی كچه كهی بوو، به لام هزی ده كرد
گفتوگو كه ته واو بایه نه غجا هه لسا بایه، چونكه بریاری دا خوی له و
هه لانه دوربگری و مندا له كانی تری لي رزگار بكات.

چېزىكى (۳۷)

نەزۇك دەبىت:

گەنجى بە گەشت و گوزار دەرواته هەندەران و شوققەيەكى پاخراو
بەكرى دەگرى، كچانى شەوانە دەدەن بەسەرى داو ئەويش خۆى بۆ
ناگىرى لەو جەنگەدا سەرناكەوى و توشى نەخۆشى سوزەنەك (
السيلان) و فەرەنگى (الزهرى) دەبىت. دواى چەند سالى ژن دىنى،
كاتى ژنەكەى مندالى نابى دەرواته لاي يەكى لەپزىشكانى نەزۇكى
شلەى تۆوى بۆ شىتەل دەكات، دەبىنى سەرجهم زىندەوەرانى تۆوى
ئەو مردون، چونكە نەخۆشەكە لەناوى بردون و چارەكردنىش تازە
بەسەر چووه. پزىشك پىتى وت: ئەو سزاي خوايە لەدنيادا گەر تۆبە
نەكەى سزاي دواپۆژ توندترىشە.

چىڭزىكى (۳۸)

شاھىد بن من كچى خۇم لى ماره بېرپوھ:

ئەم بەسەرھاتە لە دىمەشقدا رودەدات، كچىكى ھەراش ھەيە ھەموو پۇژى دەرواتە زانكۆ بۆخویندن و باوكىشى سەرۆكى لىقى دەبى لەم زانكۆيەدا. پۇژىكيان ساردو سەرمايە، ئاسمان ھەور دايۇشيوھ، ئىوارە بەسەرھاتە. بووھ بروسكەو گرمە باران و تەزرە قەبە دەبارى، كە خەرىك دەبوو سەرى خەلكى بشكىتى، ھەموو پايان دەكرە بەر ھەر نىسبەك بۆ خۆ پەنادان. كچەكە لە زانكۆ ھاتە دەرو پاي دەكرە ھەلدەلەرزى و بۆ پەناگايەك دەگەرا لەو گەردەلولە پەناى بدات، تەپ بووھ نازانى بۆ كۆى پروات و سەرى خۆى ھەلگىت. تا دى تەزرە زۆر دەبارى لە دەرگايەكى خۇمالى لە گەپەكەكان دەدات، گەنجى دەرگاگە دەكاتەوھ و پىشوازى لى دەكات تا گەردەلولەكە تەواو دەبى و ھەلدەلەرىنگىتى و ھىچ كامىش ئەوى تر ناناىت. تەنيا ئەوئەندە نەبى لە ھەمان زانكۆدا دەخوینى و بەتەنيا دەژى و ژنى نەھىناوھ و لەژورېك و سالتونىكى دەركى و داپۇشراو گەرماوھكى جيا لە ژورەكەدا ژيان بەرپوھ دەبات. گەنجەكە داواى لى كرد لە ژورەكەدا پشو بدات تا گەردەلول و پەشەباكە خۆش دەكاتەوھ و سۆبەى بۆ

ده بات و تا خوی گهرم بکاته وه و دوايی لای بیات. دواي ماوه یی
 کچه که له سهر جیگا که دا دانیشتو وه و هله ده لرزی و خه و ده بیاته وه و
 خوی به سهر جیگا که دا ده خات و دریژ ده بیټ. گه نجه ده پواته ژور
 ده بیني خه وتوه و وه کو پهری زاده یه کی به هه شته و سوپه که ده باته
 ده ر، به لآم و هه سوه سی شه یتان ده پواته دلپه وه و شیوه ی نه و کچه
 دریژوه ی ژوره که ی ده خاته بهر چاو تا فریوی بدات. کچه که بیدار
 ده بیټه وه ده بیني له سهر جیگا که وتوه و نازانی چی قهوماوه، بهر و
 ده رگا پاده کات ده بیني گه نجه که له بهر ده رگا که که وتوه و
 بوراوه ته وه. کچه ده پوات و ناوړ ناداته وه تا ده گاته وه ماله وه و خوی
 فری ده داته باوه شی باوکیه وه، که هه مو نه و شه وه سوړاغی
 کردوه و نه یدوژیته وه، هه مو به سهر هاته که ی بو گپرایه وه، سویندی
 خوارد نازانی چی به سهری داهاته وه هه رچی روی دابی له ژیر ویستی
 نه و دانه بووه. باوکه که چوه زانکو سوړاغی نه و گه نجانیه کرد نه م
 پوژه نه هاتون، بیني یه کی سه فهری کردوه و نه و تر له نه خوشخانه
 که وتوه. باوکه که چوه نه خوشخانه تا تینه و تهی خوی بشکیني و
 تو له ی لی بکاته وه، که چی ده بیني گه نجه که له و ی ده سستی به له فاف
 به ستره وه. له نوژدار ده پرس ی چی بووه؟ نوژدار وتی: هاته وه
 قامکه کانی سوتا وه. باوکه که وتی: توخوا پیم بل ی چی روی داوه،

بەلەم بىي ئەوھى بزانى باوکی کچە کەيە، کە دوینی لای ئەو
 بووہ. گەنجە کە وتی: دوینی کچی پەنای بۆ ھینام لە دەست باران و
 منیش لە ژوری خۆمدا حاواندەمەوہ، کاتیک چومە ژوورەوہ بینیم
 پەری زادەيەك لە پەریزادەکانی بەھەشت و لەسەر جیگا خەوتووہ،
 داوای لی بوردنم لە خوا کردو سۆپە کەم بردەدەر. بەلەم شەیتان ھاتە
 دڵمەوہ وینەى جوانی ئەوی خستە بەرچا و فریوم بدات کە لەتەك
 منەوہ لە ژورە کەدا کەوتووہ. کاتی خوام ھاتە یاد و ترسان لەزینا و
 شەیتان وەسوەسەى بۆ دەکردم. منیش چومە سەر ئەم سۆپە
 داگیرساوہ قامکیکم خستە سەرى تا سزای دۆزەخى بکەوێتەوہ یاد،
 تاسوتا و لە سووی نازارە کە بورامەوہ، نەمزانی تا خۆم لە
 نەخۆشخانە بینى یەوہ. لەو کاتەدا باوکە کە ھاواری کرد: شاھید بن
 کچی خۆم دایە ئەو کوپە. بەلئی ئەمە بەرھەمیکی داوین پاکی یە.
 کئی لەسەر حەرام سەبر و ئارام بگری و بشتوانی بیکات، خودا
 بەرھەمیکی حەلالتی لەباتی ئەوہ پئی دەبەخشیت.

چیژکی (۳۹)

به سهرهاتی (نیمان)

کچی خالم که ته من (۲۰) سالانه بوو نه و په فتاره هیوره و
په وشته جوانه ی زور کاری کردبووه سر دلم، پاشان به ووی قسه ی
شیرین و پوښیری په سنی و. شهرمی زوری به ره و وړع و خوپاراستو
ناستی ده بردم. له ژيانه کی پر له ناره زو بازی دا نه و کچی کی
خوپاریز بوو.

زور قسه پون بوو که له په وشته کی سهرچاوه ی ده گرت تا که سانی
تر تی بگه یه نی. بویه نیمان بووه قسه ی سهرزاران و له میان کچانی
خیزاندا غونه ی پی ده هیتراره، که له گهل په وشته به رزه که شی دا که
له ریگای کاره جوانه کانیوه پیشانی ده دا، چونکه زور هوگری قورپان
بوو له درخ کردن و خویندن و پیاده کردنی دا، هه مان کات به ژیریش
ناوزه ده کرا. کاتی هه لیه کم ده کردو دایکم سهرکونه ی ده کردم
دهیوت: نه ی عه بیر ده موی ناوا بکه یت وه کو نیمان وابه، له وکاته دا
نیره ییم پی ی ده برد.

منیش زور به هارو هاجی وه لأمم ده دایه وه: دایه نیمان ناوسه ری
من نییه له من گوره تره. له راستی دا له ناو خرمغانداو نه له ده سته
خوشکانی قوتا بجانده مدا کچی کی وه کو نیمان دانسته نه بوو.

بەداخەوه زۆرینهیان دنیا فريو خواردوی کردبوون، بەزمو فیلمەکان گەورەترین خەمیان بوو دوا مۆدە پوالتەیان بوو، بەلام ئيمان بە پیچەوانەوه ئافرەتییکی دەگمەن بوو مۆدە بەلاوه گرنگ نەبوو، کە لەخانە ی دەرخ کردنی قورئان دەگەپایەوه دەوری پۆژانە ی دەکردنەوه و یاری دە ی پورمی دەدا لەکاری مالتەوه ی دا، کە دەچو شوینی نوێژکردنی بە ملکەچی یەوه نوێژی دەکردو دەپاراپەوه.

ئيمان ژيانی ئاوا پۆژانە دەبرده سەرو خستەکە ی پۆژانە ی ئاوابوو، قەت قسە ی ئەوانە کاری تێ نەدەکرد، کە سفوریوون و شوین ئازادی و پۆشنگیری سەردەم کەوتون، بەلکو بەمتمانەوه لەسەر بپوای خۆی بوو شانازی پێوه دەکردو بەلۆژیکی راستی و کارزانی دەمەقالتی لەگەڵدا دەکردو تا بەسەریاندا زال دەبوو بەسەریاندا سەردەکەوت.

لە یادمە جاریکیان بۆ ئیوارە میوانداری کران لەلایەن یەکی لە خزمەغان یەکی لە ئامادەبوان کە بە گالتەو لوتبەرزیهوه لە ئيمانی دەپوانی وتی: تۆ هیشتا مندالتی بۆ هەندە دینت بە توندی گرتووه؟

ئيمان بە هیمنی وەلامی دایەوه: مردن بچوکی و گەورەیی نازانی، ئەو چارەنوسە ی خودا لە هیکرا هەلمان دەکویتتە سەرو کەس نازانی کە ی بۆ کوو و چۆن؟ کەسیکی تریان بە توێسەوه وتی: بەلام زەمەن گۆراوه و دەبی شان بە شانی سەردەم بپۆی و دوا ی ئاخەر مۆدە ی

هاوچه رخ بکه ویت، نهك نه و جل و بهرگه له بهر بکه ی که وه کوژنه کی
 وه ناو که وتو درده که وی ونه غاله قاقای پیکه نینی دا. ثیمان به
 پروا وه وتی: باشه له بهر کردنی جلی سفوری که جوانیه کانی له شم
 به دره وه ده خات وام لی ده کات شارستانی بم؟ نایا پیو یسته
 ده سته گه مه یه ک بم به ده ست نه و که سانه وه که موده کانی
 دنیا داده پړژن، که به ویستی خویان جل و بهرگم بکه نه بهرو پروتم
 بکه نه وه؟ نه وانه ی واله من ده کهن به شوین که وتنیان خوم تیک بدنه،
 نایانه مه شارستانی یه؟ یان چاولی که ری خه لکی خراپه؟ سی یه میان
 وتی: تو سنورده به زینی خواجه و همه ولی بورده یه. ثیمان به (بی
 فیزییه وه) هه لسا پی و وتی: به لی وایه له هه مان کاتدا سزاشی تونده.
 له وساته دا ناماده بان به شهرمه وه له یه کتریان پروانی و ته ریق بونه وه
 له وگه مه پی کرده نیاندا به نهو. پروژیکیان پلکم هات مژده ی
 داواکاری ثیمانی هیناویه شادمانی وتی: سوپاس بوخوای پیاو ه کی
 به دین و باشی بوته ده زگیران که پی ی رازییه. دایکم به شادمانی
 یه وه وتی: خوشکم پیروزی بی و په شیمانی به دواوه نه بی و خوای
 له گه لدابی و ثیمان شایانی هه موو چاکه نیکه. من به دهری خوم لیتم
 پرسى: پورم که ی زه ماوه ندى بو ده کریت؟ وه لامی دایه وه: له پشوی
 هاوینی دابه ویستی خوا، نه خشه ش له تو نه ی عه بیر. به سرهاتی

ثيمان له م سنوره دا نه وه ستا، روژگار رودای سهری هینا، نه وهی
واقی وړماندم، دوی ماره برینی کچه پلکم نیوہی ماره یی یه که ی
داده مه زړینی، نه که هر نه وه نده، به لکوپازی نابی ناهه ننگه کی فراوان
بوژه ماوه نده که ی سازیکری، ته نیاهه وهی هه لېژارد خزم وکس و کاری
له مالی خویندا میوانداریه کیان بو ناماده بکریت. نه وهی راستی بی
نم هه لکس وکته ی پرسیاری زوری له دلدا بودروست کردم... نایاکچی
ترده توان له وچاخه سه رمایه دارو پرله خوشگوزه رانی یه دا نم کاره
ژنانه بکات؟ ثیمان نه وه ته قوایه ی له کوی بووه بو به رهن گاریونه وهی
هه واوناره زوه کانی وهیزی له کوی بوو جهنگی پی له گهل شهیتان و
وه سه سه کانی بکات؟ بهرله وهی له گهل شهیتان دابکه ومه جهنگ
دلنیا بووم که پابه ندبون سهری مروځ به رزده کاته وه، نه و مروځه ی خو ی
ده فروشی بو به هشت. نه وهی له دلمدابوو نه ما، نه وهی شوینی
گرته وه سوربونم بوو له سه رگرتنی پیگای ثیمانی کچه خالم،
داواکارم له خوا پینومام بکات و سه قام گیرم بکات نه و بیسه رو
زانپاره.

چیرۆکی (٤٠)

کاتی داوین پاکی نامینیت:

بەداخووە هەندێ لاو کاتی ویستیان ژن بێنن، زیاتر سیڤرە دەخەنە سەر جوانی... بالای چۆنە؟ پانی چەندە؟ رەنگی چۆنە؟ کیشی چەندە؟ درێژی قژی؟ وبەس! بەلام قەت لەپاست ئاینە کە ی ئی ناپرسن، بەلکو هەندێ گەنج گەرکەسی پیتی بلی ئەو کچە بەدینە دەلی نامەوی زۆر توندە، من کچیکی کراوەم دەوی ئەک داخرا!

ئەمە یان لەم چەشنە، ئەم گەنجە پالەوانی ئەم سەربوردەییەمانە، کە سۆراغی کچیکی جوان و شۆخ دەکات، ئەو کەسەییە ئافەرەتییکی دینداری هەلنەبۆارد دەستی خوشت بێ، بەلام ژیان بو ئەو کەسەنییە کاتی بانگ دەکری (فاظفر بذات الدین تبت یداک) رواه البخاری.

ئەو گەنجە ئەم ئافەرەتە جوانە بە دەست هینا، کە خویندکاریکی زانکۆ بوو ئەو بەستە زمانە تەنیا وەکو شوفیریکی ئەو بوو. پۆتینەکی بە ئەشکەنجە بوو، سبەینان لەخەو هەلنەستاو دەبیردە زانکۆو پاشان دەچوو سەرکاری خۆی و دوا نیوە پۆش دەچوو هەلی دەگرت و دەبیردەو مالهو.

پۇرۇشكىيان بىردىيە زانكۆۋ خۇشى چۈۋە كارخانىەى و دواى كات
ژمىرى كە لە نوسىنگەى بوو دەنگى زەنگى تەلەفۇن ھات، كە
پىاۋانى ئاسايش بوونى: تۆ فلانى؟ وتى: بەلى: وتيان: فىسار نىزىكى
تۆيە؟ وتى: بەلى؟

پۇلىس وتى: بەيىارمەتت وەرە نەخۇشخانە بە خىرايى.

وتى: بۆچى چى پويىداۋە؟

وتى: ئاسانە و دوامەكەۋە.

تەلەفۇنەكەى دانائو كلۇلەكە بەپەلە پاي كىردە نەخۇشخانەو،
كەۋتە بىرو ئەندىشەى جۇراۋجۆرەۋە... كە دەبى چى بەسەر خانمە
جۋانەكەى ھاتبىت؟

گەيشتە نەخۇشخانەو ئۆتۆمبىلەكەى لە جىگايەكى ناياسايى دا
پاگرت و ەكو شىت پاي دەكردو چۈۋە ژورى فرىاكەۋتنەۋەو پىاۋانى
ئاسايش لەۋى بوون. وتى: چى پويىداۋە؟ بىردىانە ژورى
بوژانەۋە(الانعاش)، ئەى لەو كارەساتە! دەبىنى ئەو شۇخ و شەنگەى
دەيىردە زانكۆۋ شاللى خوينەو كەۋتۆتە ژىربارى ئازارو بىرىنى
خەستەۋەو ھەموو لەشى گرتۆتەۋە، بەلام ئازارى ئەو ئاپرو چۈنە زۆر
لەۋە تالتر و گەۋرەترە.

هاوار ده کات: چي قه و ماوه؟ نه فسه ره که پي ي ده لي: له گه ن دوسته که ي بووه له فلان شيوه له ناو ترومبيلد ابووه نه و رود او ه ي به سر دا هاتووه. ليره دا زماني گيراو دنيا له بهر چاوي دا په شکه و پيشکه ي کردو روي له ژنه دروزه که ي کرد: تو ناپاکي و زور جنبي و به و پرووه دا که ناپاکي پي کردوه. نه بجا پي ي و ت: تو تهلل اقا، تو تهلل اقا، تو تهلل اقا، نه بجا تفي کرده پرووه به خوينه که ي. نه ي خودا نازارو نابرو چون و تهلل اقا نو مردن. دوسته که ي مرد و ميړدي تهلل اقا داو نابروي خزماني شکانو خوشي گوج و نيغليج بوو براييه خانه ي گوج و نيغليجه کان، تا له وي دا ژيان به کلولي و نه شکه بجه به سر به ريت، که س نه بيرده وه ماله وه. خودا له تور به ي و سزاو تولي خوي بمانپار يزي ت.

چیزکی (۴۱)

خز می میړد له ناوچونه (الحمو الموت)!

پیغه مېهر-دخ- راستی فېرمووه (ایاکم والدخول علی النساء)
فقال رجل من الانصار: افرأیت الحمو؟ قال: الحمو الموت) متفق علیه.
واته: نه کهن بچنه ژوری ژنان، پیاوې له یارمه تی دهران وتی: نه ی
نه گهر خز مه میړد بې (وه کو براو مامو خالو کورې کانیاں)؟ فېرموی:
خز می میړد له ناوچونه.

نهمه به سهرهاتېکی واقعی یه له شاری (الریاض) دا پروده دات،
پیاوه کی راستگو بوی گپړامه وه، که خوی شاهد حالی پروداوه که
بووه و ناکامه که ی به چاوی سهر بینیه، پرژیکیان له نه خوشخانه دا،
که خوی وه کو ژماریار (الحاسب) کاری تیدا ده کات ژنه ک و پیاوېکی
بې سهر ده بینې پیاوانی ناسایش تهرمه کانیاں بو نه وی دینن.
نهمه ش درېزه ی نه و به سهرهاته دلته زینه یه:

لیره دا دو ناموزا یان دو کورې مام دېن له ته که یه کتره وه نو
هریه که یان له شوقه یه کدا نیشته جی بووه و هاتوچویان زور خوش
ده بیت. پرژیکیان دهراته که لله ی یه کیکیانه وه و وه سوه سه ی بو
دروست ده کات و نه ویش شوین خوت خوتوکه ده که وی ده ست ده کات

به ده ست ټيکه لاو کردن له گهل ژنی ناموزای دا تا ده گاته ناستی زینا (خوا بمانپاریزیت).

نهمهش له کاتې دا پوی ده دا که ناموزاکه ی سر له به یانیا ن ده چو سرکارو نهویش نهو هه له ی ده قوسته وه نهو کاره سیکیسی یانه پوی ده دا وه کو له نیوان ژن ومیرد روده دات. ماوه یه ک نهم خراپکارییه ده وامي کرد. پوژيکیان نهو پیاوه زیناکاره پيلاوه کانی له دهره وه ی شوقه که دا له یاد ده چیت و لهو بینایه دا پیاوه کی تر له سهریانه وه ده ژیت، کاتې دیته خوارو نهو پيلاوانه ده بینې گومانی بو دروست ده بی، چونکه ده زانې میردی ژنه که له سر کاره، نهی ده بی نهو میوانه ناوه خته کی بیت؟

له پوژي داهاتودا چاودیری ده خاته سهر و له نزیکه وه ده پوانی و گوی ی له ده نگه کان ده بی تابوی دهرکه وت گومانه که ی له جیگای خوښه تی، بیني نهو پیاوه زیناکاره ناموزای کابرایه که له کاتې سهرکاردا دهراته لای.

نهم دراوسی یه بریاری دا نهم به سهر هاته بو خاوه ن ماله که بگيرپيته وه، که ناموزاکه ی ناپاکی به ژنه که ی ده کات، نهو وه بوو قسه ی خوی هینايه جی، تا بو خوی روداوه که ببینیت.

کاتې ټټواره مېړده کې گه پرايه وه به ژنه کې وت: جل و بهرگه کانم
کوکېکه وه تا چوار پوژ بؤ فلانه شاره به سهره دهرېم. له به يانې
داهاتودا پياوه که جانتای سهرې تاودايه به و پاساوه دهراته
گه شتې، جانتاکې خسته ناو ترومبيله کېه وه و کېمې له مان
دور که وته وه و تا نزیکې کات ژميرې خوی هيسته وه.

کاتې مالې به جې هيشت ناموزاکې له کونې شوقه کېه خوی
لې گرتېسو، هر که دلنیاوو روښت روی له ژنې ناموزاکې و
دوښته کې کردو کارې خرابې له گه لدا کردو هردوکیان به روتې
له سهر جیگا که دا که وتو دواي نه وه چوونه خه ویکې قول وه. دواي
نه و کات ژمير پياوه که گه پرايه وه مال وه و ترومبيله کې دور
له مال وه راگرت، تا ژنه کې هه ست به هاتنه وه نه کات، پاشان به
پييان چوه مال وه و به هيمنې يه وه له سهر سهره قام که کانی
دهرېشت تا که س له مال وه هه ست پي نه کات.

گر دهرگای شوقه کې کرده وه و چوه ژوری نوستن چ ببینې!
دېبېنې ژنه کې و ناموزاکې دويه دو به روتې خه ويان لې که وتوه!
نه و پياوېش چوه هردوکی کوشتن! خوا په نامان بدات...

چیرۆکی (٤٢)

ناکامیکی تری داوین پیسی!

بەر لەچەند سالتی لەدیمەشق دۆستەکی خۆی دەباتە شوقەکە
 خۆی، هەوا زۆر ساردو سێ دەبی، پیاوێ مەقالەیک دەست دەدات
 رەژوو خەلۆزی تێدا یە دەیهێنتە ژۆرەوێ تا خۆی پێ گەرم بکەنەوێ.
 دواى خۆ گەرم کردنەوێ داوین پیسی کردن نوستن، ژۆرەکە بچوک
 دەبی، دواى ئەوێ بە هۆی نەمانی ئۆکسجین لەژۆرەکەدا بە هۆی
 خەلۆزەوێ دەخنکێن و دەمرن. دواى (٢ - ٣) رۆژ دراوسێ یەکانیان
 بەبۆن دەزانن مردون، ناچار دەرگاکی دەشکێن و کە دەچنە ژۆرەوێ لە
 دیمەنیکی زۆر قێزەوێ و گوناھدا دەیان بینن. خوا پەنامان بدات.
 ﴿فَاتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ (١٠ الحشر/٢). بێگومان
 خودا بە جۆری و لە جێگایەکی سزای ناردنە سەر کە قەت بیران لێ
 نەکردبۆوێ!

چیزکی (۴۳)

من دوستی خوم ده ویت:

خوم له ژوری چاودیزی توندا پوژانه به کاره کان هه لده ستام له نه خوشخانه یی (که نندی) دا، که خویندنی بالائی نوژداریم له وی دا به سر د هبرد، سر نجم دایه (محمد) ناوی له سر قهره ویله یی ژماره (۳) به، ماوه یه کی زور له پوخساری نوم پوانی و سهیری جوانی یه کانی ده م وچاوی نوم ده کرد، که له ژیر بویه کانی ده زگای بوژانه وه دا خه ریکه ده مریت. نو لاهه کی (۲۵) سالانه بوو توشی نه خوشی نه مانی بهرگری ده ست که وتوو (المناعة المكتسبة - نایدز) بوو، به هو ی هه ویکی تیژی سی یه کان بهرله دو پوژ خرابویه ناو نه خوشخانه و باره که ی ترسناک بوو نیمچه ناو میدی یه کی پیوه دیار بوو، نه بهش یه که م موسلمان نه بوو له ولاتی خورثا وادا چاره یی بکه م، به ده ست خوم نه بوو زیاتر پوی خوم دایه نه م کوره.

نو دهیتوانی گویم لی بگری، به لام نهیده توانی وه لام بداته وه به چند نوزه یه که نه بی، که حالی بووونی نه ده کرا، په یوه نندیم به ماله وه یان کرد، دایکی وه لامی دایه وه که زمانه که یان له عه ره بی لوینانی ده چوو، باوکی بازارگانه کی قه به بوو له شاره که داو دوکانی

شیرنەمەنی ھەبوون، لە تەلەفۆنە کەدا حالەتی کۆرە کەیم پێ ڕاگەیاندا
زەنگی مەترسی ھەر پتر بەرز دەبۆو لەو دەزگایە بە کۆرەو گەینرا
بوو، کە ئاماژە ی دابەزینی توندی سوپی خوینی دەکرد، لە گەل
قسە کردندا لە گەل دایکی دا شلەژام و پیم وت: پێویستە ئیستا
ئامادەبێ وتی: من سەرقالم دوا ی کار دیم، وتم: ئاخەر درەنگەو
تەلەفۆنم داخستەو.

دوا ی نیو کاتژمێر نەخۆشەوانە کە داوا ی کرد کە ئامادەم بۆ
چاو کەوتن بە دایکی نەخۆشە کە تەمەنی مام ناوەند، ھیچ
سیمیایەکی ئیسلامەتی پێو دیارنەبوو، شلەژابوو، بارودۆخی
مەترسی داری کۆرە کەیم پێ گەیاندا، ئەویش لە قوربێ گریانی دا.
ویستم ھیۆری بکەم و پیم وت: داوا ی چاک بونەو ی بۆ لەخودا بکە.
بەسەر سوپمانەو سەیری کردم ووتی: چی؟ وتم بۆی لەخوا بپاریۆه!
وتی: تۆ موسڵمانی؟ وتم (سوپاس بۆ خودا). وتی: ئیمەش موسڵمانین.
وتم (ماشاء اللہ) ئە ی بۆچی ناچی ھەندێ قورئان لەتەک سەری بخوینی
شایەد خوا باری سوک بکات؟ لەو کاتەدا زۆر بە جۆش گریاو وتی:
نازانم، وتم: چۆن نوێژ دەکە ی؟ وتی: ھەر لەوکاتەو پیمان ناوەتە ئەم
ولائەتە تەنیا جەژنان نوێژ دەکەین، بەلام دەچمە سەردانی گۆری

باب و باپیرانم له لوبناندا له همدرو سالی داو نزیان بو ده کم، بی
نه وهی میږدم پی بزانی، من ژنه کی ناین په روه رم.

له دلې خوږمدا وتم: (خوايه دين په روه نویتړ ناکاو قورئان
نازانیت!) له راسه حالې کوږه که یم پرسې؟ وتی کوږه کی دل پاکه و
ژیانی خوش ده وی، به لآم سالی رابردو له گهل نه و کچه یه دا خوشی
ویستبو و توشی هندی لادان بوو، حالې باش بوو. وتم نایا نویتړی
ده کرد؟ وتی: نه، به لآم له نیه تی دابوو له ساته کانی پیری دا حج
بکات. (له دلې خوږمدا وتم: کی گرتی نه وهت ده داتې سی و چلو
په نجاو شه ست سالې بژی، زور که س بهرله بیست ساله یی مردون).
دوایی له و کوږه هه ژاره نریک که وتم که له گیانه لادابوو ده زگای
وریا کردنه وه ده نگې زیاتر بهرز ده بووه و دایکیشی به کول ده گریاو
نه خوښه وانه کان به سهیره وه ده یانړوانی، زور هه ولّم دا، (شه هاده)
ته لقینی هم گه نجه بکه م، به لآم نه ویی و ه لآم بوو. چند جاری هه ولّم
دا، گه نجه که تا رادده یی هاته وه سه رخو پیم وت: بلې: (لا اله الا
الله)، لاهه که به هه موو نه دنامه کانیه وه هه ولّی نه وهی داو فرمی سک
به چای داده هاتنه خواره وه، بینیم رهش دا ده گه را، پاشان که و ته
قسه کردن و وتی: دهرمانه کی هیور که ره وه (المسکن) م ده وی نازارم
بشکینی. وتم: نهی لاو بلې: (لا اله الا الله) لیوه کانی ده جولان وتم:

خوايه ئیستا قسه بکات. به ئینگلیزی وتی (I cant I cant) من دۆسته کم دهوی ناتوانم. ترپه کان کم ده بونه وه هه (هاوړیکه کم دهوی ناتوانم) دوباره ی ده کرده وه ترپه کانی دلای داده به زی و هه ناسه کانی کم ده بونه وه. خۆم بۆ نه گیراو له پرمه ی گریانم داو وتم: تکایه ئه ی لاو شه هاده بیینه، ئه و ده یگوت: ناتوانم. ترپه کان له لیدان که وتن و من به سره سوپمانی ته واهو دهستی لاوه کمه گرتبوو دایکیشی که وتبوو به سره سنگی لاوه که داو هاواری ده کردو ده م وچاوی لاوه که رهش داگه را بوو، به ده ست خۆم نه بوو هه موو نه ریته کی پزیشکیم له یاد کردو له هه ستیاری هه لویسته که تاسامو به پوی دایکی دا هاوارم کرد: تۆ به پرسیاری، تۆو باوکی ئه و راسپارده یه و له ده ست دا، خوا له کۆلتان بکاته وه. دایک به تاسانه وه ده گریا. له و کاته دا ئه م ئایه ته م هاته وه یاد ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَّخْيَاهُمْ وَمَخَاتَهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ الحاشیه/ ۲۱^(۵).

(^۵) ئه م (۴۳) به سره هاته مان له (ضحایا الحب/ یوسف الحاج) وه رگرتوه. (۷) چه رۆکه که ی ترمان له دموع تانبه/ یوسف الحاج) وه رگرتوه، مه به ست له م حموت به سره هاته ئه وه یه که ده رگای تۆیه ی خوا کراویه بۆ ئه و که سانه ی له کاتی ده رفه تدا تۆیه ده که ن، په له ده که ن تا کات به سره نه چوه!

چێژکی (٤٤)

ئایا بۆ دایکی خۆت پێ خۆشە؟

(نەحمەد) لە (مسند) ەکی داگیرایەو: گەنجی ھاتە خزمەت پێغەمبەر-دخ- ووتی: پوخسەتم بەدەیه زینابکەم، دانیشتوان پرویان تێ کردو سەرکۆنەیان کرد وتیان: بێ دەنگ بە.

پێغەمبەر-دخ- فەرموی: نزیك بکەو، ئەویش نزیك بۆو ھاتە بەر دەمیەو دانیشت. پێغەمبەر-دخ- فەرموی: بۆ دایکی خۆت پێت خۆشە؟ وتی: لەبەر ئەوەی لەگەڵ پێغەمبەردا (ﷺ) دا قسە ئەکات ئەبێ بلی: "خوابکا بەقوربانیت" نە. فەرموی (ﷺ): خەلکیش بۆ دایکانی خۆیان حەزناکەن. پاشان فەرموی (ﷺ): بۆ کچی خۆت پێ خۆشە؟ وتی: نە بەقوربانت بێ ئەم پێغەمبەری خوا. فەرموی (ﷺ) خەلکیش بۆ کچانی خۆیان حەزناکەن. پاشان فەرموی (ﷺ): بۆ خوشکی خۆت حەزدەکەیت؟ وتی نەبە خوا گیانم فیدات بێ. فەرموی: خەلکیش بۆ خوشکی خۆیان حەز ناکەن. فەرموی (د.خ): بۆ خوشکی باوکت (پلک-پور) ت پێ خۆشە؟ وتی: نە خوا بەقوربانت بکات. فەرموی (ﷺ): خەلکیش بۆ پلکی خۆیان حەز ناکەن. فەرموی (ﷺ): بۆ خوشکی دایکت (پلک) پێت خۆشە؟

وتی: نه به خوا به قوربانیت یم. فرموی (ﷺ): خه لکیش بو پلکی خوځیان
حه زناکه ن.

نه غجا پیغه مېهر- د.خ- دهستی له سهر داناو فرموی: (خوايه لی ی
خوش بهو دلّی پاکژ بکه وه و داوین پاکی بکه). دواي نه وه لاوه که
قهت ناوه پری له هیچ شتی نه داوه له زیناو (زینای له بهر چاو کهوت).

چېړۍ کی (۴۵)

(فوضه یل بن عیاض)

نهم پیاوه نهوینداری که نیزه یدک ده بی و به لئینی ده داتې شهو به دیداری بگات. کاتې سهر دیوار کهوت گوی ی له که سی بو قورشانی ده خویندو ده یوت: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾ (الحديد: ۱۶)؟ واته: ثایا کاتې شهو نه هاتووه بو شهوانه ی پروایان هیښاوه دلیان له خوابترسی؟ شه غجا به رهو دوا گه رایسه وه وتی: به لئې به خوا نیستا کاتې هاتووه. به شهو چووه که لاهویه که هندی خه لکی کاروانچی لی بوو هندی ده یانوت فوزه یل پړگری ده کات. هندی وتیان بارده که یز و هندی وتیان: تا به یانی ده وه ستین فوزه یل دیته سهر پړگامان و چه ته می له نیمه ده کات. وتی: له م کاته دا بیرم کرده وه وتم: من شهوانه گونا ه ده کم و هندی له موسلمانان زنده قیان چووه، به خوا خوا بویه منی ناردوته ناو شهوان تا بترسم. خایه من تویه م کرده وه و تویه شم هاوسییتی که عبه ی پړوز بیت.

چیڅکی (۴۶)

توبه ی (کیفل)

(احمد) له (مسند) داو (الترمذي) له (سنن) هکیدا له پیغه مبهري (ﷺ) گپړاوه ته وه (کیفل) پیاوړکی به نو ئیسرائیلی بوو، قهت له گوناو تاوان نه ده گه پریه وه، ژنه کی هاته لا (۶۰) دیناری دایه تا زینای له گه لدا بکات، کاتی له گه لی دا جوت بوو وه کو جوت بوونی ژن ومیترد ژنه که له رزی و گریا. کیفل وتی: تو ئاوا ده که ی و قهت کاری ئاوات نه کردوه، ده پړو بو خوت بی. نه نجا وتی: مهرج بی قهت من له م پړیه دواوه گوناو نه کم، نهو شهوه گیانی سپاردو له سهر ده رگای نوسرابوو خودا له کیفل خوش بووه.

چێژکی (٤٧)

تۆبە ی پراھیبیکی بە نوئیسرا ئیلی:

بە یههقی له (ابن مسعود) گێراویەو: (خواناسێك (٦٠) ساڵ له پەرستگاکی خۆیدا خوای پەرست، نه‌غا ژنی هات هاته تهنیشتی یهوه و شەش شەوان خراپە ی له‌گەڵدا کرد، پاشان له دەستی پاکردو پەنای برده بەر مزگەوتی و سی پۆژ مایه‌وه هیچی نه‌خوارد، پاشان نانه نه‌ستوکه‌کی هینا کهرتی کرد، پارچه‌کی دایه‌ کابرایه‌کی لای راستی و پارچه‌کی تری دایه‌ که‌سیکی لای چه‌پ، له‌و کاته‌ خوا له پێگای فریشتە ی مردن گیانی کێشا، هەر شەسته‌که‌ خرایه‌ تای ترازوه‌ که‌و شەش شەوه‌ که‌ش خرایه‌ تای ترازوه‌ که‌ی تره‌وه‌ نه‌و گرانتەر بوو، پاشان نه‌ستوکه‌که‌ دانرا له‌ هەر شەشه‌که‌ گرانتەر بوو.

چپۆکی (٤٨)

تۆبە ی بەشیری حافی:

بەشیر لە مالهەکی خۆیدا لە گەڵ ھاوڕێکانی سەرخۆش دەبی و بەزم و ئاھەنگ و یاری خۆیان دەکەن و سەرگەرمی ئەو دەبن، پیاو چاکێ (بەناوی پیشە و موسای کاظم - ر - کە لە پەشتی پیغەمبەرە - د.خ - (وەرگێڕ) بەلایاندا ڕەت دەبی و لە دەرگا کە دەدات، یەکی لە کەنیزەکان دەپرواتە لای و پێی دەفەرمی: خاوەنی ئەم ماله ئازادە یان بەندەن؟ وتی: ئازادە. فەرموی: ڕاست دەکە ی گەر بەندە بایە ئەدەبی خواپەرستی بەکار دەھێنا وازی لە ڕەقس و سەما دەھێنا؟ بەشیر گوێی لە ئاھاوتنیان دەبی بە پێی پەتی و سەری ڕوت دەپرواتە دەرو پیاو چاکە کە دەپروات و بە کەنیزە کە دەلی: ھاوار بۆ تۆ کی قەسە لە گەڵدا کردی؟ ئەو ھەوالەکی بۆ گێڕایەو. وتی: بە کویدا ڕەت بوو؟ وتی: لیڕەو. بەشیر شوینی کەوت تا دۆزییەو، وتی: گەر وەرەم تۆ بووی لەبەر دەرگا کە وەستایت و قەسەت لە گەڵ کەنیزە کە دا کرد؟ فەرموی بەلی. وتی: چیت فەرموو؟ ئەویش فەرمایشتەکی بۆ دوبارە کردەو. بەشیر ڕوی خۆی لە خۆل وەردا و وتی: بەلی من بەندەم، پاشان ھەر بە سەری ڕوت و پێی خاوس مایەو تا ناوئرا (حافی) واتە: پێی پەتی.

چيرېڅکي (۴۹)

(الربيع بن خيثم) و توبه ي نافره تيك:

(ابن قدامة) له (التوابين) دا گټراويه وه: کوم له که ساني ژنه کيان پاسپارد که زور جوان ده بى خوى پيشاني (ربيع بن خيثم) بدات که خواناس و زانايه کي ناودار ده بى شايد له خشته ي ببات، گهر سهر بکه وى هزار درهمه مى ده ست خوشى ده بيت. ثم نافره ته جوانترين پوښاکي ده کاته بهرو خوشترين بون له خوى ده دات، پاشان کاتي له مزگوت ديتته دهر ده پواته پيشى يه وه. شهيش سه يري کردو، ثم کاره ي زور لا گه وره بوو، پوى تى کرد که پوى کراوه بوو، نه غجا په بيع پى ي وت: باشه گهر خدا توشى سى بهر پوتان بکات په نگو جوانيت بگوپى چى ده که يت؟ يان نه گهر فريشته ي مردن دابه زيته سهرت و په گى ملت بپري چى ده که يت؟ يان نه گهر نه کيرو مونکير ليان پرسيت چى ده که يت؟ له و کاته دا ژنه هاواريه کي لى بهرزيووه کهوت بورايه وه، به خدا گهر هاته وه هوش نه و نه ده له خوا په رستى دا قولبووه گهر مرد وه کو لقه داره کي سوتاوى لى هاتبوو.

چیزکی (۵۰)

توبه ی گه غچک و کچک:

(جاء عن عمر النخعي) گپړاویسه وه وه کوله (التوابين ابن قدامة) داهاتووه: له کوفه دا کوربه کی زوړجوان وخوا په رست هه بویه کی بوو له زاهیدو سوفیه کان، بووه میوانی که سانیکی نه فعی، چاوی به کچی کهوت له وی دازوړجوان بوو مهست وحهیرانی کردو، نهویش به هه مان شیوه. بویه چودا خوازی کرد. باوکی وتی: بوټاموژاکه ی ناوی لی هیټراوه. سهودای نهوینو عیشق له که لله ی دانو توشی دهرده سهری هاتنو نازاری ثاره زولی ی دان، نهو کچه هه والی بوټارد: زانیومه تو زوړت من خوش دهوی، بوټمنیش گرفتاری په یدابووه و توټ خوش دهوی. گهرته دهوی سهر دانت ده کهم. یان من پیگات بو خوش ده کهم سهر داتم بکه یت. گه غچه به و کچه ی وت: هیچ کامیان ناکهم

(قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ) الانعام/ ۱۵.

له ناگری دهرسم قهت خاموش نابی و ناکوژیټه وه. نه غچا هه واله که به و کچه یه گه شته وه. که وتی: من ده بینم له گه ل نه وه شدا نهو زاهیده و له خوا ده ترسیټ؟ به خوا بوټ نهو که کهس له نهو یتر له پیشترنییه، نهو خوی هه موو بنده کانه. پاشان کچه که له دنیا دا

بپراو پشستی تۆ کردو بەرگی خوری کردە بەرو، بەراستی خودای
پەرست، لە گەڵ ئەوەشدا لە ئەوینی لاوە کەدا دەکولۆو ناخی بو
هەڵدەکیشا تا لە سۆزی ئەودا لاواز بوو تیاووە مرد. ئەم لاوە نێوان
نێوان سەردانی گۆڕی دەکرد. شەویکیان لە خەوی دا بینی، کە وەکو
مانگی چوارە بوو لە جوانی دا، وتی: ها چۆنی و دواي من چیت لی
هات. کچە کە وتی:

نعم المحبة يا حبيبي حبكما

حب يقود الى خير واحسان

وتی: چیت بەسەر هاتووە؟ وتی:

الى نعيم وعيش لازوال له

في جنة الخلد ملك ليس بالفاني.

پێی وت: لەوێ لەیادم مەکە منیش لە دنیا لە یادت ناکەم. وتی:
بەخوا قەت لە یادت ناکەم، لە خوای گەورەي خۆمانمان داواکرد کە
بە هەول و ماندوبوون یارمەتی ئەوێ دام. پاشان رۆیشت. پێی ی وت:
کەئێ تەبیینمەو؟ وتی: زۆر نابات دەگەیه لامان. دواي ئەو خەونە
کۆرە کە لە هەفتەیهک پتر نەژیا. (خوا پوحم بە هەموو لایەک بکات و
لە نێمەو هەموو لایەک خۆش بێت).

(دوا و تەمان)

ئەوێ خۆتەندمانەو بەسەرھاتی کۆمەڵە کەسانی بوو کە بە ئارەزوێکی سێکسی زۆر پەفەتەنی و شەھووەکی بەھێزو وشەیی گورگی چاوبرسی مەزویی بەدروو بەسەرکردنی لادەرانە، یان موبایلەکی فریودەر، یان لە پێگای ئەنتەرنێت و برادەری خراپە و توشی تراژید و کۆلۆی و ئازار ھاتوو و بۆتە قوربانی خۆشەویستی. ئەوانە بە خامەیی خۆیان و رۆباری فرمێسکەکانیان بەسەرھاتەکانی خۆیان نویسنەو تا بەو وشانە کەسانی وەکو خۆیان پزگاریکەن و ئەوانیش نەبن بە نێچیری بەدەست خراپەکارانەو، کە دەیانەوێ ناموسی خەڵکی بشکێنن و شەپەفی کچان ببەن و ژیاانی لاویان لێ بکەن بە دۆزەخ، لەمێردو خێزان و منداڵ و خزم دایانبێرن، دوا جار توشی سزای دنیاویی و قیامەتی خواویی بێ!

ھیوادارم ئەم بەسەرھاتە وەکو چیرۆکەکی بەر ناگردان نەبن بۆ زاخاوی مێشک و کات بەسەربردن بھۆتێرنەو، بەلکو پێگایەکی پوناک بن بۆ کۆران و کچان و برایان و خوشکان و دایکان و باوکان، کە دەیانەوێ پێگای راست بگرن و لە ھەردوو دنیا سەرفراز و بەختەوێرن!

(وصلی اللہ علی سیدنا محمد وعلی آلہ الطاہرین وازواجہ واصحابہ

الی یوم الدین).

چیوێی سەر

٢٠٠٨/١٠/٢٠

پەندە وەرگەرلەر (۵۰) بەسەرھاتى قورايىلى خۇشەويستى

ئاوهرۇك

لايىھە	بابت
۴	(يېشەكى)
۸	چېزىكى (۱) كىچىكى (۱۲) سالانە ھارار دەكات بە شوم بىدن
۹	چېزىكى (۲) باركە پلن نامىن !
۱۰	چېزىكى (۳) ئافرىتان لە ولاىى ئىرەدا شاۋىن
۱۳	چېزىكى (۴) باركە تىز لە نارت برەومر ئىستاش ھاتوويت دەگىرىت
۱۵	چېزىكى (۵) كاسىتى ئىدىز ژيانى مەنى لە ئاويرد
۲۰	چېزىكى (۶) ياداشتە كانى يېزىلىن لە گەل خۇشەويستى ناپاكي دا
۲۴	چېزىكى (۷) شەيتان چواردەم كەسمان بوو
۲۷	چېزىكى (۸) كۆلىتى خەسمان (كوخ الاحزان).
۳۴	چېزىكى (۹) ئەو جوانى ژيانى مەنى وىرانكرد :
۴۱	چېزىكى (۱۰) قورايىنە كەو قازى
۴۵	چېزىكى (۱۱) سەتەلايت (الدىش) ژيانى مەنى وىران كورد
۵۰	چېزىكى (۱۲) عادلى كورم :
۵۲	چېزىكى (۱۳) خالىدى كورم :
۵۳	چېزىكى (۱۴) سوعادى كچم :
۵۴	چېزىكى (۱۵) ئەمەلى كچم :
۵۵	چېزىكى (۱۶) سەتەلايتى شوم (الدىش الموزم)
۶۱	چېزىكى (۱۷) بەسەرھاتىن لە يەكەن لە سالزە كاندا ...
۶۴	چېزىكى (۱۸) چېزىكى دووم ھەر لە سالزىنىكىدا
۶۵	چېزىكى (۱۹) خانىك مەرە سەردانى سالزە كانى دەكرد
۶۶	چېزىكى (۲۰) لە گەل شازەزايەكى ئاراپشتدا
۶۸	چېزىكى (۲۱) بەسەرھاتىكى تراۋىدى ئەلئەرىتت (سەردەلىي ھەرزەكارلىك) :
۷۲	چېزىكى (۲۲) ژوانىن لە شالى يەدا :
۷۶	چېزىكى (۲۳) مامۇستايەكى ئافرىتە قوتايى يەكى كچم
۸۲	چېزىكى (۲۴) ھىوايەكى ئەدەست چور :
۸۵	چېزىكى (۲۵) سەرىسەر (واحدە بواحدە)
۸۸	چېزىكى (۲۶) يېتچەوى مەراوى مەلەرەنە

پەندە وەرگەرە لە (٥٠) بەسەرھاتی ئورمانیان خۆشە و بستی

٩٠	چەژکی (٢٧) بەدو لەوێ تەرەس ^(٦) بە سەری بکەریت
٩٣	چەژکی (٢٨) کوا غەبت و پیاوێ!
٩٥	چەژکی (٢٩) تەبیا لەبەر ئەوێ ژیە کە لەبەر چاری پیاو پیاوێت
٩٦	چەژکی (٣٠) خۆت لەمۆبایل پیاوێ
٩٩	چەژکی (٣١) ژیا ئاڕوچوون و ئاڕوون:
١٠١	چەژکی (٣٢) ئاڕوچوون سەرگەردان
١٠٤	چەژکی (٣٣) مە پەشیمان
١٠٧	چەژکی (٣٤) کوردی مەندال لەبارێردم هەڵبۆردووە یان خۆکوشتن
١٠٩	چەژکی (٣٥) کەشکە مەسینجەر
١١١	چەژکی (٣٦) وتووێژکی ئێوان بۆلەو کچی لەخەوند
١١٤	چەژکی (٣٧) ئەزۆک دەیت:
١١٥	چەژکی (٣٨) شاھید بن مە کچی خۆم ئی ماوەبرو
١١٨	چەژکی (٣٩) بەسەرھاتی (ئیمان)
١٢٢	چەژکی (٤٠) کاتێ داوێن پاکی نامینیت:
١٢٤	چەژکی (٤١) خۆم سێرە لەناوچوونە (الحمو الموت)!
١٢٨	چەژکی (٤٢) ئاکامێکی تری داوێن پێسی
١٢٩	چەژکی (٤٣) مە دۆستی خۆم دەرت:
١٣٣	چەژکی (٤٤) ئایا بۆ داکی خۆت پێ خۆشە؟
١٣٥	چەژکی (٤٥) (فوخە یل بن عیساھ)
١٣٦	چەژکی (٤٦) تۆبە (کیفل)
١٣٧	چەژکی (٤٧) تۆبە راھیبێکی بەنویسراھیلی
١٣٨	چەژکی (٤٨) تۆبە بەشوی حافی
١٣٩	چەژکی (٤٩) (الربیع بن خیشم) و تۆبە ئاڕوچوون
١٤٠	چەژکی (٥٠) تۆبە گەلێتەر کچێک
١٤٢	درا واتەمان

(٦) (الفأس): تەرەس، تەرەس، بیور.

هەردەم ئەچاوەروانی بەرھەمی ئۆی دابن.

بلاوکرادی کتیبخانە
ساجی قاروی کۆچی
بۆ فرۆشتن و چاپکردن و بلاوکردنەوه

٠٦٦ ٢٢٣٣٨٦٨
عێراق - کوردستان - هەولێر

نرخه ٣٠٠٠ دیناره